

החוק בארצות ערב

3

לקט של חוקים ירדניים

קובץ ו'

בהוצאת
מפקדת
פ"צ ר
תשל"ד 1974

החוק הפלילי הירדני

- חוכן הענינים -

מס' העמוד	החוכן	מס' הסעיף
1	ה ש ס	1
1	הגדרות	2
<u>הספר הראשון - (הוראות כלליות)</u>		
<u>שער ראשון (על החוק הפלילי)</u>		
2	<u>פרק ראשון-ההוראות הפליליות</u> מבחינת הזמן	6-3
3	<u>פרק שני - והוראות הפליליות</u> מבחינת המקום	13-7
3	(1) הסמכות הטריטוריאלית	8-7
4	(2) הסמכות העצמית	9
4	(3) הסמכות האישיה	11-10
5	(4) תחולת ההוראות הנכריות	13-12
<u>שער שני (ההוראות הפליליות)</u>		
6	<u>פרק ראשון - עונשין</u>	27-14
6	(1) העונשין באופן כללי	16-14
6	(2) עונשין בגין פשעים	20-17
7	(3) עונשין בגין עוונות	22-21
7	(4) עונשין בגין חטאים	25-23
8	הוראות כוללות	27-26

מס' העמוד	החוכן	מס' הסעיף
	<u>פרק שני - אמצעי מנע וזהירות</u> באופן כללי	41-28
8	אמצעי זהירות	28
8	(1) הגבלת החופש	29
8	(2) החרמת רכוש	31-30
9	(3) ערבות על תנאי	34-32
10	(4) נעילה המקום	35
10	(5) הפסקת פעולת האישיות המשפטית או פירוקה	39-36
11	הוראות כלליות-הישוב העונשים ואמצעי הזהירות	41-40
	<u>פרק שלישי - חיובים אזרחיים</u>	46-42
11	(1) סוגי החיובים האזרחיים	45-42
12	(2) הוראות כלליות	46
	<u>פרק רביעי - בטול פסקי דין פליליים</u>	54-47
13	הוראות כלליות	48-47
13	(1) פטירת הנידון	49
13	(2) חנינה כללית	50
14	(3) חנינה מיוחדת	51
14	(4) המחילה מצד הניזוק	53-52
14	(5) החישנות	54
	<u>שער שלישי (עבירות)</u>	
	<u>פרק ראשון-המרכיב החוקי של העבירה</u>	62-55
14	(1) הגדרה חוקית	56-55

מס' הסעיף	התוכן	מס' העמוד
58-57	(2) צבירה עבירות מבחינה משפטית	15
62-59	(3) סיבות מזכות	15
67-63	<u>פרק שני - המרכיב הנפשי של העבירה</u>	
66-63	(1) הכוונה	16
67	(2) המניע	17
	<u>פרק שלישי - המרכיב החומרי של העבירה</u>	
71-68	(1) הנסיון	17
72	(2) הצטברות עונשין	18
73	(3) הפומביות	18
	<u>שער רביעי (האחריות הפלילית)</u>	
	<u>חלק ראשון (הגופים האחראים)</u>	
	<u>פרק ראשון</u>	
74	מבצעי העבירה	19
84-75	<u>פרק שני - השותפים לעבירה</u>	
79-75	(1) המבצע	19
84-80	(2) המשול והמסייע	20

מס' העמוד	החוכן	מס' הסעיף
<u>חלק שני (מניעה העונש)</u>		
	<u>פרק ראשון - ידיעת החוק והעובדות</u>	87-85
21	ידיעת החוק והעובדות	87-85
	<u>פרק שני - כוח עליון</u>	90-88
22	(1) כוח מכריע ואילוץ נפשי	88
22	(2) פקרה צורך	90-89
	<u>פרק שלישי - שלילת האחריות ואחריות פחותה</u>	93-91
22	(1) שגעון	92-91
22	(2) שכרות והרעלה בסמים	93
	<u>פרק רביעי</u>	
23	הגיל	94
	<u>חלק שלישי (שחרור מעונש וחנסיבות המקילות והמחמירות להן)</u>	
	<u>פרק ראשון - צידוקים</u>	98-95
23	(1) צידוקים משחררים	96-95
23	(2) צידוקים מקילים	98-97
	<u>פרק שני -</u>	
24	נסיבות מקילות	100-99

מס' העמוד	התוכן	מס' הסעיף
	<u>פרק שלישי -</u>	106-101
24	הישנות העבירות	101
25	<u>הוראות-המקיפות את הפרקים</u> הקודמים	106-105
<u>הספר שני (העבירות)</u>		
<u>שער ראשון</u>		
25	עבירות נגד בטחון הממלכה	109-107
	<u>פרק ראשון - עבירות נגד בטחון</u> הממלכה החיצוני	134-110
26	(1) הבגידה	117-110
27	(2) עבירות הנוגעות לחוק הבינלאומי	123-118
28	(3) ריגול	126-124
28	(4) המגע עם האויב למטרות בלתי חוקיות	129-127
29	(5) הפגיעה בכבוד הממלכה ובתודעה הלאומית	132-130
29	(6) עבירות הקבלנים	134-133
	<u>פרק שני - עבירות נגד בטחון</u> הממלכה הפנימי	153-135
30	(1) הפשעים נגד הקונסטיטוציה	139-135
31	(2) חפישה רשות מדינית, אזרחית או מפקדה צבאית	141-140

מס' העמוד	החוכן	מס' הסעיף
31	(3) המרד	146-142
32	(4) הפחדה	149-147
	(5) עבירות הפוגעות באחדות הלאומית או המעבירות את השלווה בין יסודות האומה	151-150
33	(6) פגיעה במעמד הממלכה הכספית	153-152
<u>שער שני (עבירות נגד שלום הציבור)</u>		
	<u>פרק ראשון - נשק ותחמושת</u>	156-154
34	(1) הגדרות	155-154
	(2) נשיאת נשק ותחמושת והחזקתם ללא רשיון	156
34		
	<u>פרק שני - ארבוניים של פושעים וארבוניים בלתי-חוקיים</u>	163-157
35-34	(1) אגודות פושעים	158-157
35	(2) אגודות בלתי חוקיות	163-159
	<u>פרק שלישי -</u>	
	התחלות בלתי חוקית ועבירות אחרות נגד שלום הציבור	168-164
36		
	<u>שער שלישי (עבירות נגד המינהל הציבורי)</u>	
38	חוראה כלליות	169
	<u>פרק ראשון - העבירות הקשורות בחפקידי המינהל</u>	184-170
38	(1) עבירות שוחד	173-170

מס' העמוד	התוכן	מס' הסעיף
39	(2) המעילה והשימוש לרעה במשרה	177-174
40	(3) הפגיעה בחופש	181-178
41	(4) השימוש לרעה בסמכות והפרת חובת התפקיד	184-182
	<u>פרק שני - עבירות נגד הרשות הציבורית</u>	205-185
41	(1) החנגדות לפקידים	186-185
42	(2) מעשי אלימות	187
42	(3) הוצאה שם רע, דיבה והשפלה	199-188
46	(4) קריעת כרוזים רשמיים	200
47	(5) סיגול חוארים או תפקידים	202-201
47	(6) פתיחת חותמוה רשמיים ופגיעה במסמכים רשמיים	205-203
	<u>שער רביעי (עבירות הפוגעות במינהל המשפטי)</u>	
	<u>פרק ראשון - העבירות הפוגעות בהליכי השיפוט</u>	226-206
48	(1) אי גילוי פשעים ועוונות	207-206
49	(2) סחיטת הודאות וידיעות, בכח	208
49	(3) בדיית פשעים ושקרים	211-209
50	(4) זהות כוזבת	213-212
50	(5) עדות שקר	217-214
51	(6) מסירת דו"ח כוזב או חרגום כוזב	220-218
51	(7) שבועת שקר	221
52	(8) המעשים הפוגעים במהלכי הצדק	224-222

מס' העמוד	החוקן	מס' הסעיף
52	(9) פרסומים אסורים	226-225
	<u>פרק שני - התנגדות להוצאה לפועל של החלטות בחי המשפט</u>	232-227
53	(1) העבירות הנוגעות לחוקף החלטות בחי המשפט	227
53	(2) בריחה האסורים	232-228
	<u>פרק שלישי -</u>	
54	עשיית דין לעצמו	235-233
	<u>שער חמישי (עבירות הפוגעות באימון הציבור)</u>	
	<u>פרק ראשון - זיוף חותם ממלכתי, סימנים רשמיים, שטרי בנק ובולים</u>	259-236
55	(1) זיוף חותם ממלכתי, סימנים רשמיים, שטרי בנק ובולים	238-236
55	(2) זיוף שטרי בנק	244-239
57	(3) עבירות בענין מטבעות	255-245
60	(4) זיוף בולים	258-256
61	הוראות כלליות	259
	<u>פרק שני -</u>	272-260
61	זיופים	261-260
61	(1) זיופים פליליים	265-262
62	(2) אישורים כוזבים	268-266

מס' העמוד	החוכן	מס' הסעיף
63	(3) החזרות כאחר	270-269
63	(4) הזיוף בממכרים פרטיים	272-271
<u>שער שישי (עבירות הנוגעות לדת ולמשפחה)</u>		
<u>פרק ראשון -</u>		
63	עבירות נגד הדת ונגד קדושת המתים	278-273
<u>פרק שני - עבירות הפוגעות במשפחה</u>		
64	(1) עבירות הקשורות בעניני נשואין	281-279
65	(2) עוונות הפוגעות במוסר המשפחה	286-282
66	(3) עבירות נגד קטינים וזקנים	290-287
67	(4) פגיעה בפקוח על קטינים	291
<u>שער שביעי (עבירות נגד המוסר)</u>		
<u>פרק ראשון - הפגיעה בכבוד המשפחה</u>		
67	(1) בעילה	295-292
68	(2) אינוס	299-296
69	הוראות כלליות	301-300
69	(3) חטיפה	303-302
	(4) הפיתוי ופגיעה בכבוד המשפחה וכניסה במקומות המיוחדים לנשים	307-304
71	הוראות כלליות	308
<u>פרק שני - שידול לזנות ועבירות נגד המוסר הכללי</u>		
71	(1) שידול לזנות	318-309

מס' העמוד	התוכן	מס' הסעיף
73	(2) עבירות נגד המוסר הכללי	320-319
	<u>פרק שלישי -</u>	
74	הפלוח	325-321
	<u>שער שמיני (פשעים ועוונות נגד הגוף)</u>	
	<u>פרק ראשון -</u>	345-326
75	(1) הריגה ורצח בכוונה תחילה	332-326
76	(2) חבלות בגוף האדם	339-333
77	(3) הצטדקות בהריגה	342-340
78	(4) הריגה או חבלה גופנית שלא בכוונה	344-343
79	(5) הריגה וחבלה גופנית הנובעת ממספר סיבות	345
	<u>פרק שני - עבירות כלפי חופשי האדם וכבודו</u>	367-346
79	(1) גזילה החופשי	346
80	(2) הפרת האיסור להכנס לבתים	348-347
80	(3) האיום	354-349
81	(4) גילוי סודות	357-355
82	(5) הוצאת שם רע, דיבה והשפלה	361-358
82	הוראות כלליות	367-362
	<u>שער תשיעי (עבירות המסכנות את הכלל)</u>	
	<u>פרק ראשון -</u>	
83	הצחה	375-368

מס' הסעיף	התוכן	מס' העמוד
385-376	<u>פרק שני</u> - פגיעה בדרכי התחבורה הציבוריים ובמפעלים תעשייתיים	
382-376	(1) דרכי התעבורה והתחבורה	84
385-383	(2) מעשים הפוגעים בתעשייה	86
	<u>פרק שלישי</u> -	
388-386	זיוף מצרכים	86
<u>שער עשירי (עבירות פשיטת יד שכרות וכו')</u>		
	<u>פרק ראשון</u> -	
389	פושטי יד	87
	<u>פרק שני</u> -	
392-390	שכרות ושימוש בסמים	88
	<u>פרק שלישי</u> -	
398-393	משחקי קוביה	89
<u>שער אחד-עשרה (עבירות נגד הרכוש)</u>		
	<u>פרק ראשון</u> -	
413-399	(1) גניבה	90
415-414	(2) גזילה וסחיסה	95
416	(3) השימוש בחפצים של הזולת	95
	<u>פרק שני</u> - הרמאות ושאר סוגי ההונאות	
417-421	רמאות	95

מס' העמוד	התוכן	מס' הסעיף
<u>פרק שלישי -</u>		
97	המעילה באמון והמעילות	424-422
<u>הוראות כלליות</u>		
97	(לשלושת הפרקים הקודמים)	427-425
<u>פרק רביעי - רמאות במשא ומתן</u>		
98	(1) משקולות ומדות בלתי חוקיים או מזוייפים ורמייה בכמות הסחורה	432-428
99	(2) רמייה בסוג הסחורה	433
99	(3) עיכוב חופש המכירות בפומבי	434
99	(4) ספיקולציות בלתי חוקיות	436-435
100	הוראות כלליות	437
<u>פרק חמישי -</u>		
100	(1) פשיטת רגל במרמה, בכוונה להסב נזק לנושים	440-438
101	(2) מרמה בכרי להסב נזק לנושים	442-441
<u>פרק שישי - נזקים הפוגעים בנכסי הממלכה ובנכסי הפרט</u>		
101	(1) חרב והרס	445-443
102	(2) השגת גבול וגזילת רכוש	448-446
102	(3) פגיעה ביבולים, בבעלי- חיים ובכלים חקלאיים	454-449
<u>פרק שביעי -</u>		
104	עבירות הקשורות בחקנות המים	458-445

מס' העמוד	החוכן	מס' הסעיף
<u>שער שנים-עשר (עבירות קלות)</u>		
<u>פרק ראשון -</u>		
105	הגנה על הכבישים, המקומות הציבוריים ורכוש הפרט	465-459
<u>פרק שני -</u>		
107	עבירות קלות נגד המוסר, השלווה והבסחון הציבוריים	471-466
<u>פרק שלישי -</u>		
108	יחס גם לבעלי חיים	472
<u>פרק רביעי -</u>		
109	הפרת הוראות היוצאות מהשלטונות	474-473
109	<u>ביטולים</u>	475
110	הוראות ביצוע	476

מודיעים בזה כי בהתאם לסעיף 94 מהקונסטי-
טוציה, הועבר החוק הזמני מס' 85 לשנת
1951 (החוק הפלילי-שפורסט בעיתון הרשמי
מספר 1077) לפרלמנט והוכנסו בו כמה תיק-
ונים. להלן מפורסט החוק האמור בצורתו
המתוקנת שאושר על ידי הסינאט והפרלמנט
והטכימה עליו מועצת הסגנות הנכבדה כדי
שיבוא במקום החוק הזמני מספר (85) לשנת
1951 האמור.

(-)

ראש המיניסטרים
הזאע אל מב'אלי

מועצת העוזרים בהתאם
לסעיף (31) מהקונסטי-
טוציה ועפ"י החלטת
הסינאט והפרלמנט מאשרת-
במקום הוד מלכותו המרומם-
את החוק הבא והיא מצווה
על הוצאתו והוספתו לחוקי
הממלכה:

החוק הפלילי*

חוק מספר (16) לשנת 1960

סעיף 1 - חוק זה ייקרא (החוק הפלילי לשנת 1960) ויהיה
בתוקף כעבור חודש ימים מיום פרסומו בעיתון
הרשמי.

סעיף 2 - יהיו למשפטים ולביטויים הבאים, הנזכרים בחוק
זה, את הפירושים שיוחדו להם דלקמן מלבד אם
ענין הכתוב מחייב פירוש אחר:

"הממלכה" הממלכה הירדנית-ההאשמית.

"הליכים משפטיים" כולל כל ההליכים שנדונו
בפני איזה בית משפט, שופט חוקר,
מועצה משפטית, ועדת חקירה או אדם
שרשאי להעיד בפניהם לאחר הצהרה
בשבועה; אחת היא אם בית המשפט,
המועצה המשפטית או הוועדה שמעה את
עדות אותו אדם לפני השבועה או בלעדיה

* פורסט בעתון רשמי מספר 1487 מיום 1/5/1960

"בית מגורים" פירושו מקום מיועד למגורים או איזה חלק מבנין ששימש-לבעלו או למחזיקו ולמשפחתו, אורחיו, משרתיו או לאיזה מהם-בתור מגורים, אף על פי שלא היה מאוכלס למעשה, בזמן בצוע הפסע, וכולל הנספחים והחלקים המחוברים אליו שבתוך אותו גדר.

"דרך ציבורית" פירושה כל דרך שהועד למעבר הציבור בכל זמן שהוא בלי הגבלה, וכו'- ללא ההגדרה את הגשרים וכל הדרכים המקשרות את הערים ואת חלקי הארץ ואינה כוללת את השווקים, הככרות, הרחבות, ואת הרחובות שבתוך הערים, העיירות או הכפרים ואת הנהרות.

"מקום ציבורי" פירושו כל דרך ציבורית וכל מקום או מעבר שרשאי הציבור לעבור בו או להיכנס אליו בכל זמן שהוא בלי הגבלה - או מוגבל על ידי תשלום סכום מסויים - וכן בנין או מקום המשמש לאיזה אסיפה, נשף ציבורי, כנס דתי או כמגרש פתוח.

"ליל או לילה" פירושו הזמן שבין שקיעת השמש וזריחתה.

"פצע" פירושו כל שריטה או חתך אשר חותך איזה קרום מקרומי הגוף החיצוניים, ובכדי להשלים את הפירוש ייחשב הקרום כחיצוני אם יש אפשרות למשוו מבלי לפלח או לבקע איזה קרום אחר.

הספר הראשון
ההוראות הכלליות
שער ראשון
על החוק הפלילי

פרק ראשון
ההוראות הפליליות מבחינת הזמן

סעיף 3 - אין להטיל עונש כלשהוא אלא אם הורה על כך החוק, שהיה בחוקף בעת ביצוע העבירה, והעבירה תיחשב כמושלמת אם נסחיימו פעולות ביצועה מבלי לשים לב למועד אירוע התוצאה.

סעיף 4 - (1) כל חוק המחקן את חנאי החיוב בעבירה לטובת הנאשם, יחולו הוראותיו על הפעולות שבוצעו לפני תחולתו, אלא אם כן יצא פסק דין סופי בגין אותן הפעולות.

(2) כל חוק המחקן את זכות התביעה לדין יחול על העבירות שבוצעו לפי כן אם היה לטובת הנאשם.

(3) אם קבע החוק החדש הארכה לשם השימוש בזכות התביעה לדין, לא תחול אותה הארכה אלא מיום בצוע החוק, אם החוק תיקן הארכה שנקבעה לפני כן, היא תחול בהתאם לחוק הקודם בתנאי שלא תעלה על התקופה שנקבעה בחוק החדש ותיחשב מיום ביצועו.

(4) אם תיקן חוק כלשהו את מועד ההתישנות של עבירה או של עונש, יחול המועד על פי החוק הקודם בתנאי שלא תעלה התקופה על המועד שנקבע בחוק החדש, מחושבת מיום ביצועו.

סעיף 5 - כל חוק חדש המבטל עונש או המטיל עונש יותר קל, יחול על העבירות שבוצעו לפני תחולתו. אם יצא החוק החדש לאחר מתן פסק דין סופי וחוק זה אינו מחייב נאשם שנידון על עבירתו, ייפסק ביצוע פסק הדין ויסתיימו השלכותיו הפליליות.

סעיף 6 - כל חוק המטיל עונשים יותר חמורים אינו חל על עבירות שבוצעו לפני תחולתו.

פרק שני

ההוראות הפליליות מבחינת המקום

(1) הסמכות הטריטוריאלית

סעיף 7 - (1) חוק זה יחול על כל מי שיבצע עברה, בתחום הממלכה, מאחז העבירות שהוזכרו בו.

(2) העבירה תיחשב כי בוצעה בתחום הממלכה אם בוצעו על אדמת הממלכה כל אחד מהאלמנטים המרכיבים את העבירה או איזה מעשה המהווה עבירה שאינה מתחלקת או פעולת השתתפות עיקרית או משנית:-

(א) מקרקעי הממלכה תכלול את המרחב האווירי המכסה אותן ואח היס הטריטוריאלי במרחק של חמישה קילומטרים מהחוץ וכן את התחום האווירי המכסה את היס הטריטוריאלי וכן את הספינות והמטוסים הירדניים.

(ב) וכן את האדמות הנכריות אשר בכיבוש הירדני באם העבירה שבוצעה נגעה בבטחון הצבא ובאינטרסים שלו.

סעיף 8 - החוק הירדני אינו חל על:

(1) העבירות המבוצעות בתחום האווירי הירדני בתוך מטוס נוכרי, באם העבירה לא חרגה מחוץ למטוס, אך העבירות שאינן חורגות מקצה המטוס יהיו כפופות לחוק הירדני, באם המבצע, או הקרבן היה ירדני ואם נחת המטוס בתוך הממלכה הירדנית ההאשמית לאחר בצוע העבירה.

(2) העבירות בתוך המים הטריטוריאליים הירדניים או במרחב האווירי אשר מכסה אותם אשר מבוצעות על גבי אניה או בתוך מטוס נכריים, אם לא חרגה העבירה מחוץ לאניה או מחוץ למטוס.

(2) הסמכות העצמית

סעיף 9 - הוראות חוק זה יחולו על כל ירדני או נכרי - אם היה מבצע, משתתף, מסיח או מתערב - שביצע מחוץ לתחום הממלכה פשע או עוון הפוגע בבטחון הממלכה או אם זייף את; חותם הממלכה, מעות, שטרי כסף או שטרי בנק ירדניים או נכריים, הנמצאים במחזור באופן חוקי, או הנסחרים בתחום הממלכה.

(3) הסמכות האישיה

סעיף 10 - הוראות חוק זה יחולו על:

(1) כל ירדני - אם היה מבצע, משתתף, מסיח או מתערב - שביצע מחוץ לתחום הממלכה פשע או עוון שמעניש עליהם החוק הירדני, והם חלים גם על כל אחד מהנזכרים לעיל. אפילו אם איבד את הנתלנות הירדנית או קיבל אותה לאחר ביצוע הפשע או העוון.

(2) כל העבירות הנעשות מחוץ לתחום הממלכה על ידי פקיד ירדני כלשהוא בעת מילוי תפקידו או לרגל מילוי תפקידו.

(3) על העבירות הנעשות מחוץ לתחום הממלכה והמבוצעות על ידי עובדי השירות הדיפלומטי והקונסולרי הירדני אשר מחוסנים על פי החוק הבינלאומי הפומבי.

(4) על כל נכרי השוהה בממלכה הירדנית ההאש-מית, אם היה מבצע, משחתף, מטית או מתערב, שביצע מחוץ לתחום הממלכה הירדנית ההאש-מית פשע או עוון, שמעניש עליהם החוק הירדני, במידה ולא הוגשה ולא נתקבלה בקשה להסגרתו.

סעיף 11 - הוראות חוק זה לא יחולו על העבירות המבוצעות בתחום הממלכה על ידי עובדי השירות הדיפלומטי והקונסולרי הנכרי אשר מחוסנים על פי החוק הבינלאומי הפומבי.

(4) תחולת ההוראות הנכריות

סעיף 12 - פרט לפשעים שהוזכרו בסעיף (9) והעבירות שבוצעו בתחום הממלכה, לא יתבע לדין בממלכה כל ירדני או נכרי באם נשפט סופית בחוץ לארץ ובאם נתחייב בדין ונענש או שהעונש בוטל מסיבת התישנות או ע"י חנינה.

סעיף 13 - (1) אין מניעה לתבוע אדם לדין בתחום הממלכה על ביצוע:

(א) פסקי דין שניתנו בחוץ לארץ בקשר לעבירה מהעבירות המפורטות בסעיף (9).

(ב) פסקי דין שניתנו בחוץ לארץ עבור כל עבירה שבוצעה בתחום הממלכה.

(2) בשני המקרים יימנעו מלהעמיד אדם לדין בחוץ הממלכה באם פסק-הדין הנכרי ניתן בעקבות הודעה רשמית מאת השלטונות הירדניים.

(3) החקופה שריצה האדם הנשפט בחוץ לארץ, כתוצאה מפסק דין, תנוכה מהחקופה שנשפט בה בתחום הממלכה.

שער שני
ההוראות הפליליות

פרק ראשון
עונשין

(1) העונשין באופן כללי

סעיף 14 - העונשין בגין פשעים הם:

- 1 - עונש - מות
- 2 - מאסר עולם עם עבודת פרך
- 3 - מעצר עולם
- 4 - עבודת פרך זמנית
- 5 - מעצר זמני

סעיף 15 - העונשין בגין עוונות הם:

- 1 - מאסר
- 2 - קנס
- 3 - ערבות

סעיף 16 - העונשין בגין חטאים הם:

- 1 - מאסר
- 2 - קנס

(2) עונשין בגין פשעים

סעיף 17 - (1) עונש מוות, הוא: תליית החייב בדין.

(2) במקרה והוכח כי האשה שהוסל עליה עונש זה הייתה בהריון, יוחלף עונש המוות במאסר עולם עם עבודת פרך.

סעיף 18 - עבודת פרך, היא: העבדת הנידון בעבודות מאומצות ההולמים את מצב בריאותו ואת גילו, בין אם זה בתוך כותלי בית הסוהר ובין אם זה מחוצה להם.

סעיף 19 - המעצר, הוא: חבישת הנידון באחד מבתי הסוהר של הממלכה לתקופה שנידון בה ולחת לו יחס מיוחד, לא להכריחו להתלבש בלבוש האסירים ולא להעבידו בשום עבודה בתוך בית הסוהר או מחוצה לו, אלא בהסכמתו.

סעיף 20 - אם לא צויין בחוק זה הוראה מיוחדת, יהא הגבול המינימלי של עבודת פרך זמנית ומעצר זמני הוא שלוש שנים, והגבול המקסימלי יהא חמש עשרה שנה. (3) עונשין בגין עוונות

סעיף 21 - מאסר, הוא: חבישת הנידון באחד מבתי הסוהר של הממלכה לתקופה שנידון בה, והנעה בין שבוע אחד לבין שלוש שנים אלא אם החוק קבע אחרת.

סעיף 22 - קנס, הוא: חיוב הנידון לשלם לאוצר הממלכה את הסכום שנקבע בפסק הדין, והוא נע בין חמישה דינרים למאתיים דינרים אלא אם נקבע בחוק אחרת:

(1) אם לא שילם הנידון בקנס את הסכום שבו גתחייב, ייאסר יום אחד עבור כל (500) פילס או על חלק מהם, בתנאי שלא תעלה תקופת המאסר במקרה זה על שנה אחת.

(2) באם בית המשפט יתן פסק דין המחייב חסלוס קנס, עליו לציין בפסק הדין גם תקופת מאסר הנידון, השקולה נגד הקנס המוטל ובשיעור שהוזכר בסעיף קטן (1) באם לא שולם הקנס; במידה ולא צויינה התקופה בפסק הדין, יוחלף הקנס על פי החלטה מיוחדת מאת אל-נאיב אל-עאם (היועץ המשפטי לממשלה).

(3) ינוכה מהקנס שנקבע בפסק הדין אותו שיעור הגזכר בסעיף קטן (1) כל חסלוס חלקי לפני או בעת המאסר וכל סכום שנגבה.

(4) עונשין בגין חטאים

סעיף 23 - עונש מאסר בגין חטא, יהיה: מאסר מעשרים וארבע שעות לשבוע ימים, ויבוצע בנידונים במקומות שאינם המקומות המיועדים לנשפטים בשל פשעים או בשל עוונות ככל האפשר.

סעיף 24 - קנס בגין חטא ינוע בין (500) פילס* לביין חמישה דינרים.

סעיף 25 - הוראות סעיף מס' (22) יחולו על הקנס המוטל בגין חטאים

* תיקון לפי חוק מס' (1) משנת 1966.

הוראות כוללות

סעיף 26 - מאסר וקנס שהוזכרו בחלק מסעיפי חוק זה או איזה חוק אחר, מבלי להגביל את התחום המיני-מלי והמקסימלי, או שהתחום המקסימלי הוא יותר משבוע ימים או יותר מחמישה דינרים, ייחשב הגבול המינימלי של המאסר שבוע ימים ושל הקנס חמישה דינרים ואילו הגבול המקסימלי ייחשב למאסר שלוש שנים ולקנס מאתיים דינרים במידה ולא נקבע גבולם המקסימלי.

סעיף 27 - (1) בית המשפט רשאי לצווה לתת לנידון יחס מיוחד בהתאם למה שנקבע בחוק בחי הסוהר.

(2) *אם הוטל על אדם מאסר לתקופה שלא חעלה על 3 חודשים רשאי ביהמ"ש שהוציא את פסה"ד להמיר את המאסר לקנס של 500 פילס לכל יום מאסר, באם שוכנע ביהמ"ש כי הקנס מהווה עונש מספיק בעד העבירה שחויב בה אותו אדם

פרק שני

אמצעי מנע וזהירות באופן כללי

סעיף 28 - אמצעי זהירות הן:

- (1) הגבלת החופש
- (2) החרמת הרכוש
- (3) ערבות על תנאי
- (4) נעילת מקום העסקים
- (5) הפסקת פעולת האישיות המשפטית או פירוקה

(1) הגבלת החופש

סעיף 29 - מי שנידון להסגר מטעמי מנע או זהירות, יוסגר בבית חולים מיוחד ויטופל בו בהתאם למצבו.

(2) החרמת רכוש

סעיף 30 - בהתחשב בזכויותיהם ובתום ליבם של אנשים אחרים, אפשר להחרים חפצים שהושגו בעקבות בצוע פשע או עוון, בזדון, או ששימשו לביצועם, או שהוכנו לעשייתם.

* חיקון לפי חוק מס' 40 לשנת 1963

בגין עוון או חטא שבוצע לא בזדון אין להחרים את החפצים, אלא אם כן נקבע על כך בחוק.

סעיף 31 - יוחרם מהחפצים כל מה שנאסר ייצורו, רכישתו, מכירתו או שימוש אפילו אם לא היה רכוש של הנאשם או שלא נסתיימו ההליכים במתן פסק-דין.

(3) ערבות על תנאי

סעיף 32 - (1) ערבות על תנאי, היא הפקדת סכום כסף או שטרות או עפ"י חתימה של אדם בעל יכולת או פוליסת בטוח, לשם הבטחת התנהגות טובה של הנידון או כדי למנוע כל עבירה.

(2) אפשר להתנות את תקופת הערבות לשנה אחת לפחות ולשלוש שנים לכל היותר, אלא אם קבע החוק הוראה אחרת.

(3) בית המשפט יקבע בפסק דינו את הסכום שיש להפקידו או הסכום הנקוב בפוליסת הבטוח או בערבות האישיה בתנאי שלא יפחת מחמישה דינרים ולא יעלה על מאתיים דינרים.

סעיף 33 - אפשר להטיל ערבות על תנאי:

(1) במקרה וניתן פסק-דין על איומים או הפחדה.

(2) במקרה וניתן פסק-דין על הסתה לביצוע פשע ושלא בוצע הפשע.

(3) אם יש חשש שהנידון יזיק שנית לקרבנו או לאחד מבני משפחתו או יפגע בנכסיהם.

סעיף 34 - (1) הערבות תבוטל והפקדון יוחזר והערב ישוחרר באם המעשה שרצו למנוע לא בוצע תוך תקופת הנסיון.

(2) ובמקרה והיה להיפך מהנ"ל ייגבה סכום הערבות אשר ייועד, לפי הסדר: לכיסוי הפיצויים האישיים, האגרות והקנסות ויתרת

הסכום הוחרם לטובת הממשלה.

(4) נעילת המקום

סעיף 35 - (1) אפשר לפסוק בנעילת המקום שבו בוצעה העבירה, אם על ידי בעל המקום או בהסכמתו, לחקופה שלא תפחת מחודש ושלא תעלה על שנה באם הרשה לכך החוק במפורש.

(2) באם נעילת המקום הנידון היה כתוצאה מעבירות נגד המוסר, יש למנוע את הנידון, או איזה אדם אחר מבני משפחתו או איזה אדם שרכש את המקום או שכר אותו והיודע אודותיו, מלעסוק באותו עסק.

(3) המניעה לא תפגע בבעל הנכס ובכל אלה שיש להם זכיון או חוב על הנכס אם לא היה להם כל קשר עם העבירה.

(5) הפסקת פעולת האישיות המשפטית או פירוקה

סעיף 36 - אפשר להפסיק פעולת כל אגודה, חברה או ארגון וכל אישיות משפטית, פרט לאדמינסטרציה הציב-ורית, באם בוצע-על ידי מנהליה, חברי הנהלתה, נציגיה או פועליה, בשמה או על ידי אחד האמצעים שלה-פשע או עוון, בזדון שעונשו אינו פחות משנתיים מאסר.

סעיף 37 - אפשר לפרק את הגופים במקרים שצויינו בסעיף הקודם אם:

(א) לא פעלו בהתאם לתקנותיהם החוקיות.

(ב) מטרה ייסודם הייתה הפרת החוקים או התכוונו לעשות כן.

(ג) הפירו את ההוראות החוקיות שנקבעו בתקנות הפירוק.

(ד) הוחלט, לפי החלטה סופית, להפסיק את פעולתם וטרם עברו חמש שנים על ההחלטה.

סעיף 38 - (1) הפסקה תהא לא פחות מחודש ולא תעלה על שנתיים לכל היותר ותגרום להפסקת כל פעולות הגוף, ובאם שונה השם או הוחלפו המנהלים או חברי ההנהלה יש להימנע מלוותר על המקום, בתנאי שיש לשמור על זכויות הזולת שפעלו בתום לב.

(2) הפירוק יחייב את חיסול רכוש הגוף המשפטי; כך שכל המנהלים, חברי ההנהלה, וכל מי שנחשב לאחראי אישית בעד העבירה יאבדו את הכשירות לייסד גוף דומה או לעסוק בניהולו.

סעיף 39 - העובר על ההוראות הנזכרות לעיל-דינו מאסר לתקופה מחודש עד שישה חודשים וקנס מחמישה דינרים עד למאה דינרים.

הוראות כלליות חישוב העונשים ואמצעי הזהירות

סעיף 40 - (1) עונש של יום הוא עשרים וארבע שעות, ועונש של חודש הוא שלושים יום, ומה שעולה על חודש ייחשב כחודש הקובע ועד ליום שבאותו תאריך לפי הלוח הגריגוריאני.

(2) פרט למקרה שבו נשפט העצור לתקופה של עשרים וארבע שעות, השיחרור יהיה לפני צהרי היום האחרון.

סעיף 41 - תקופת המעצר הנוכה תמיד, מתקופת העונש.

פרק שלישי חובים אזרחיים

(1) סוגי החובים האזרחיים

סעיף 42 - החובים שרשאי בית המשפט לחייב בהם:
(1) החזרה

(2) קלקולים ונזקים

(3) החרמה

(4) הוצאות

סעיף 43 - (1) החזרה פירושה: החזרת המצב הקודם שהיה לפני ביצוע העבירה, בית המשפט יפסוק בהחזרה ביוזמתו הוא כל עוד שהחזרה היתה

בגדר האפשרות.

(2) הדין האזרחי יחול על החזרת מה שהיה בחזקתם של האחרים.

(3) הוראות הדין האזרחי יחולו על הקילקולים והנזקים והפסיקה בהם תהא על-פי חביעה פרטית. במקרה והנחבע יוצא זכאי דשאי הוא לבקש את חיוב בעל התביעה הפרטית.

סעיף 44 - במידה והגיע לידי התביעה הכללית איזה נכס מהנכסים הקשורים באיזו עבירה פלילית, רשאית היא-בעת הדיון בתביעה-או כל ביה משפט שדן בעבירה, להחליט אם מיזמתם או על פי בקשה מאת תובע הנכס למסור אותו נכס לאדם הנדאה לו כבעל הנכס, ואם לא היה אפשרי לדעת מי הוא בעל הנכס רשאים הם להחליט לפי ראות עיניהם.

סעיף 45 - ההוצאות שייגרמו לאוצר הממלכה יחוייב בהם הצד המפסיד:

(1) אם התרבה מספר הנתבעים יחולקו ההוצאות עליהם בחלקים שווים פרט אם השופט פסק אחרת.

(2) כל ההוצאות שאינן רלבנטיות לתביעה יחולו על מי שגרם אותם אפילו אם לא הפסיד.

(3) כל מה שפורט לעיל אינו פוגע בהוראות החוק המסחרי בנוגע לפשיטת הרגל.

(4) התובע ישוחרר מההוצאות באם העבירה שגרמה לחקירה בוצעה למעשה אך החקירה לא העלתה את מבצע העבירה.

(5) במידה והנידון נפטר, נעדר או היה קטין ייגבו ההוצאות על דעת משרד ההוצאה לפועל בהתאם להוראות חוק ההוצאה לפועל.

(2) הוראות כלליות

סעיף 46 - (1) חיובים אזרחיים בגין עבירה אחת ייגבו מכל האנשים שנשפטו, מכולם יחד ומכל אחד ואחד לחוד.

(2) החיוב יחד אינו כולל את העבירות הקשורות זו בזו אלא אם הן בוצעו למטרה משותפת.

(3) החיוב יחד אינו כולל חיובים אזרחיים אלא אם כן היו הנשפטים בעד אותה עבירה ונשפטו באותה חביעה.

(4) החייבים בתביעה אזרחית יוזמנו למשפט, ויהיו הם אחראים יחד עם מבצע העבירה בעד החזרת ההוצאות שנגרמו לממלכה ובעד כל החיובים האזרחיים האחרים לפי בקשת החובע בתביעה הפרטית.

פרק רביעי
מטול פסקי דין פליליים
הוראות כלליות

סעיף 47 - פסקי-דין פליליים יבוטלו, לא יבוצעו או יידחו כחוצאה מ:-

- 1 - פטירת הנידון
- 2 - חנינה כללית
- 3 - חנינה מיוחדת
- 4 - מחילה מהצד הניזוק
- 5 - התישנות

סעיף 48 - סיבות הגורמות לביטול פסקי-דין פליליים, אי ביצועם או השארתם תלויים ועומדים אינם פוגעים בחיובים אזרחיים הכפופים תמיד להוראות הדינים האזרחיים.

(1) פטירת הנידון

- סעיף 49 - (1) כל ההשלכות הפליליות של פסק הדין יבוטלו כחוצאה מפטירת הנידון.
- (2) הפטירה חמנע את גביית הקנסות ואת האגרות שהוטלו על הנידון.
- (3) אין הפטירה משפיעה על החרמת סחורה או נעילת המקום.

(2) חנינה כללית

- סעיף 50 - (1) החנינה הכללית תינתן ע"י הרשות המחוקקת.
- (2) החנינה הכללית תבטל אם העבירה מיסודה, והיא תינתן לגבי תביעות כלליות לפני מתן פסק הדין ולאחריו וחבטל כל עונש עיקרי או מסתעף, אך אינה מבטלת:

חביעה אישית כגון חיובים אזרחיים ולא
את בצוע-פסק-הדין שהוצא בעקבותיה.

(3) קנסות, אגרות שנגבו ודברים שהוחרמו
לא יוחזרו.

(3) חנינה מיוחדת

סעיף 51 - (1) הוד מלכותו יעניק את החנינה המיוחדת,
על-פי המלצת מועצה המינסטרים אך ביחד
עם חוות דעתה.

(2) לא חוענק חנינה מיוחדת אלא לגבי אנשים
שהוצא לגביהם פסק דין סופי.

(3) החנינה המיוחדת היא אישית וכוללת את
בטול העונש, החלפתו או הקלתו, כולו או
מקצתו.

(4) המחילה מצד הניזוק

סעיף 52 - מחילת הצד הנפגע לגבי בטול החביעה והפסקת
בצוע העונש תיחכך במידה ולא הוצא פסק דין
סופי ובמידה והחביעה מבוססת על קובלנה פרטית .

סעיף 53 - (1) המחילה, אין לחזור בה ואין לתתה על תנאי.

(2) המחילה לגבי אחד הנידונים תכלול את האחרים.

(3) אין להתחשב במחילה באם התרבה מספר החובעים
של החביעה הפרטית אלא אם יצאה מטעם כולם.

(5) התישנות

סעיף 54 - הוראות התישנות הנזכרות בחוק סדרי הדיון
הפליילי תעכב את בצוע העונשים.

שער שלישי
עבירות

פרק ראשון
המרכיב החוקי של העבירה

(1) הגדרה חוקית

סעיף 55 - (1) העבירה תהיה פשע, עוון או חטא לפי העונש

סעיף 55 - (1) העבירה חהיה פשע, עוון או חטא לפי העונש המוטל עליה אם זה היה עונש בגין פשע, עוון או חטא

(2) ההגדרה החוקית לעונש המקסימלי היא העונש החמור ביותר שנזכר בחוק.

סעיף 56 - אין לשנות את ההגדרה החוקית באם הוחלף העונש הנזכר בעונש יותר קל בהחשבב בנסיבות המקילות.

(2) צבירת עבירות מבחינה משפטית

סעיף 57 - (1) אם למעשה היו כמה הגדרות שנזכרו כולם בפסק הדין, על בית המשפט לפסוק בעונש החמור ביותר.

(2) אם הפפה את המעשה הגדרה כללית והגדרה מיוחדת יש לנהוג על-פי ההגדרה המיוחדת.

סעיף 58 - (1) אין לדון בעד מעשה אחד אלא פעם אחת.

(2) אם לאחר שהורשע הנאשם בעבירה, נגרמו תוצאות המהוות עבירה חמורה יותר יורשע הנאשם לפיה ואז יוטל עליו העונש החמור יותר. ואם ריצה הנאשם את העונש שנגזר עליו קודם לכן, יש לנכותו מן העונש החדש.

(3) סיבות מזכות

סעיף 59 - אם המעשה שבוצע היה תוצאה מקיום זכות, שלא השתמשו בה לרעה, הוא אינו נחשב לעבירה.

סעיף 60 - (1) קיום זכות פירושו: כל מעשה שהיה נחוץ באותה שעה לשם הרחקת דבר בלתי מוצדק ואין עוררין על ההגנה העצמית של המשחמש בזכותו הוא או של זולתו או להגנת רכושם.

(2) לשם הגנה יהיו שווים האדם הטבעי והאישיות המשפטית.

(3) אם חרבה ההגנה מהמותר אפשר לשחרר את מבצע העבירה מאח העונש, בתנאים שנזכרו בסעיף (89).

סעיף 61 - אדם לא יהיה חייב באחריות פלילית על כל מעשה באם בוצע ע"י אותו אדם באחד מהמקרים הבאים:

(1) לשם ביצוע החוק.

(2) ציוח לצו שניתן לו מרשות מוסמכת, כשהחוק מחייב אותו לציית לה, אלא אם היה הצו בלתי חוקי.

סעיף 62 - (1) מעשה מורשה על-פי החוק אינו נחשב לעבירה.

(2) החוק מרשה:

(א) הכאת הבנים על ידי אבותיהם בכדי לחנכם בהתאם לנוהג המקובל.

(ב) מעשה אלימות הקורה במסגרת משחקי הספורט, במידה וכובדו כללי המשחק.

(ג) ניתוחים כירורגיים וטיפולים דפואיים המבוצעים לפי כללי האמנות בתנאי שהם נעשו בהסכמת החולה או בהסכמת נציגיו החוקיים או במקרה ויש צורך דחוף.

פרק שני

המרכיב הנפשי של העבירה

(1) הכוונה

סעיף 63 - הכוונה פירושה: הרצון לבצע את העבירה כפי שהוגדרה בחוק.

סעיף 64 - העבירה תיחשב כמכוונת אם תוצאות העבירה, שנבעה מהמעשה, עברו מעבר לכוונת המבצע, אם הוא חזה את אירועה וקיבל על עצמו את הסיכון; אם המעשה המזיק נבע מרשלנות, או אי זהירות או אי כיבוד החוקים והתקנות הרי הוא מהווה טעות.

סעיף 65 - מלבד אם נאמד בפירוש שהכוונה, לגרום לתוצאות מיוחדות, היא יסוד מיסודות העבירה שנעשתה, כולה או מקצתה, על ידי מעשה ואין נפקא מינה אם העברייך התכוון או לא התכוון על ידי מעשהו לגרום לאותה תוצאה.

סעיף 66 - אם בוצעה העבירה באדם, שלא התכוון אליו המבצע, ייענש המבצע כאילו ביצע את המעשה כלפי מי שהתכוון אליו.

(2) המניע

סעיף 67 - (1) המניע: הוא הסיבה הדוחפת את המבצע למעשה למטרה הסופית שאליה הוא חותר.

(2) המניע אינו מהוה מרכיב ממרכיבי העבירה אלא במקרים שנקבעו בחוק.

פרק שלישי

המרכיב החומרי של העבירה

(1) הנסיון

סעיף 68 - הנסיון: הוא ראשית הביצוע של מעשה גלוי המביא לביצוע פשע או עוון. במידה והמבצע לא היה יכול להשלים את המעשים כדי לבצע את הפשע או את העוון, מסיבות שאין לו שליטה עליהן - ייענש באופן הבא; אלא אם צויין בחוק אחרת:

(1) מאסר עולם עם עבודת פרך, או עבודת פרך לתקופה משבע שנים עד עשרים שנה, באם העונש בעבור הפשע, שבו התחיל, מחייב עונש מוות; וחמש שנים של אותו עונש באם העונש היה מאסר עולם עם עבודת פרך או מעצר עולם.

(2) ינוכה מכל עונש אחר מחצי עד שני שלישים.

סעיף 69 - לא ייחשבו כנסיון לביצוע עבירה ההחלטה על ביצועה וכן לא פעולות ההכנה; מי שהתחיל במעשה ממעשי העבירה בפועל וחזר בו על דעת עצמו, לא ייענש אלא על המעשה או המעשים שבוצעו, במידה והם עצמם מהווים עבירה.

סעיף 70 - במידה והמעשים הדרושים בכדי להשלים את העבירה בוצעו למעשה אך מסיבות מונעות, שאין למבצע שליטה עליהן, לא הושלמה העבירה המיוחלת יוטל העונש בצורה הבאה:

(1) מאסר עולם עם עבודות פרך או עבודת פרך לתקופה של עשר שנים עד עשרים שנה באם העונש בעבור הפשע, שבו התחיל, מחייב עונש מוות, ומשבע שנים עד עשרים שנה עם עבודת פרך באם העונש היה מאסר עולם עם עבודת פרך או מעצר עולם.

(2) ינוכה מכל עונש אחר משליש עד החצי.

(3) יורד מכל העונשים הנזכרים בסעיף זה עד לשני שלישים במידה והסתלק המבצע-על דעת עצמו-מהשלמת הפשע שהוא התכוון לעשותו.

סעיף 71 - איך מענישים על נסיון לבצוע עוון אלא במקרים שהוזכרו, בצורה מפורשת, בחוק.

(2) הצטברות עונשים

סעיף 72 - (1) אם הוכחו מספר פשעים או עוונות יוטל עונש לגבי כל פשע ויבוצע העונש החמור ביותר מכולם.

(2) אפשר לצבור אח העונשים המוטלים, עד כי לא יעלה הסך הכולל של העונשים על חצי העונש המקסימלי שנקבע לעבירה החמורה ביותר.

(3) אם לא נפסק בקשר לחפיפת העונשים שהוטלו או שהצטברו יובא הענין להכרעת בית המשפט.

(4) העונשים בגין חטאים יצטברו בהכרח.

(3) הפומביות

סעיף 73 - האמצעים הפומביים הם:

(1) המעשים והתנועות המבוצעים, במקום ציבורי, או במקום מורשה לקהל או הנראה לעין, או במקום שאינו מהמקומות הנזכרים, אך בוצעו בצורה שאפשר לראותם על ידי כל אדם הנמצא במקומות הנזכרים.

(2) דיבורים וצעקות בקול רם המועברים באמצעות מכשירים, או לו, עד כי בשני המקרים אפשר לשמעם על ידי מי שאין לו נגיעה במקשה.

(3) כתיב, ציור-פוטוגרפי, עבודת יד: כן סרטים, סימנים וכל סוגי המונחה, אם פורסמו במקום ציבורי, או מקום מורשה לקהל או הנראה לעין, או אם נמכרו, או שהוצעו למכירה, או שחולקו ליותר מאדם אחד.

השער הרביעי
האחריות הפלילית
חלק ראשון
הגופים האחראים
פרק ראשון
מבצע העבירה

- סעיף 74 - (1) לא יוטל עונש על אדם כל שהוא אלא אם ביצע את המעשה בצלילות דעה ובכוונה.
- (2) הגופים המשפטיים אחראים באחריות פלילית על פעולות מנהליהם, חברי הנהלתם, נציגיהם ופועליהם, במידה והם פועלים בשם הגופים הנזכרים או באמצעי הגוף בהיותו אישיות משפטית.
- (3) אין להטיל על האישיות המשפטית אלא קנס או חילוט; ואם בחוק צוין עונש ממשי שאינו קנס יוחלף העונש בקנס, במקום העונש שיוטל על האישיות המשפטית, בגבולות שנקבעו בסעיפים 22 עד 24.

פרק שני
השותפים לעבירה

(1) המבצע

- סעיף 75 - מבצע העבירה הוא מי שהוציא לפועל את היסודות שממנה מורכבת העבירה או שהשתתף ישירות בביצועה.
- סעיף 76 - אם בוצע פשע או עוון על ידי מספר אנשים יחד, או שהפשע או העוון מורכב ממספר מעשים שכל אחד מהם ביצע מעשה אחד או יותר, מהמעשים המרכיבים אותם, על מנת שיוצא לפועל אותו פשע או עוון, רואים את כולם כשותפים בו וגוזרים על כל אחד מהם את העונש שנקבע בחוק, כאילו הוא בצע את העבירה לבדו.
- סעיף 77 - שני שותפים לעבירה-שבוצעה באמצעות דיבור ששודר דרך מכשיר כפי שהוזכר בסעיף קטן (2) מסעיף (73) או באמצעות אחת השיטות שהוזכרו בסעיף קטן (3) של אותו סעיף-הם בעלי הדיבור, הכתיב והפרסום פרט אם הוכיח הראשון שהפרסום נעשה שלא בהסכמתו.

סעיף 78 - באם העבירה בוצעה באמצעות העיתונים ייחשב כאחראי המפרסם או המנהל האחראי של העיתון ואם לא היה מנהל יהיה העורך או העורך הראשי של העיתון.

סעיף 79 - (1) השלכות מטריאליות המשפיעות על החמרת העונש, הקלתו או בטולו יחולו על כל שותפי העבירה והמסייעים בה.

(2) ותחול עליהם גם השלכות הנסיבות המחמירות האישיות או הכפולות שגרמו לבצוע העבירה.

(2) המשדל והמסייע

סעיף 80 - (1) משדל הוא מי ששידל אחרים לבצוע עבירה על ידי מתן כסף, הענקת מתנה או ע"י השפעה חוץ איום, ערמה, מזימה או ע"י הוצאת כסף או שימוש לרעה בתפקיד.

(2) המסייע בפשע או בעוון הוא כל אדם:

(א) שסייע לבצוע עבירה על ידי הדרכתו הפעילה לביצועה.

(ב) שנתן למבצע נשק, מכשירים או איזה חפץ אחר שסייעו לבצוע העבירה.

(ג) שנכח במקום בצוע העבירה למטרת הפחדת המתנגדים, או לחיזוק החלטת המבצע העיקרי או לשם הבטחת בצוע העבירה שהתכוונו לה.

(ד) שסייע למבצע במעשים שהכשירו את הקרקע לבצוע העבירה או הקלו עליה או השלימוה.

(ה) שקשר קשר עם המבצע או עם המסייע לפני בצוע העבירה ולקח חלק בטשטוש עקבותיה, הסתרת או סלוק דברים שצמחו מבצועה, כולם או מקצתם, או ע"י הסתרת אדם אחד או יותר, מאלה שהשתתפו, מפני החוק.

(ו) שידע על אורח חייהם הפליליים של הפושעים העוסקים בשוד בדרכים ובבצוע מעשי אלימות נגד בטחון הממלכה או נגד בטחון הציבור או נגד בני אדם או נגד רכושם או שנתן להם אוכל, מחסה, מחבוא או מקום להתאסף בו.

סעיף 81 - המשדל או המסייע ייענש:

(1) - (א) בעבודות פרך לתקופה מחמש עשרה שנה עד עשרים שנה באם עונש המבצע היה מוות.

(ב) בעבודות פרך לתקופה משבע שנים עד חמש עשרה שנה באם עונש המבצע היה מאסר עולם עם עבודות פרך או מעצר עולם.

(2) במקרים אחרים ייענש המשדל או המסייע באותו עונש של המבצע לאחר הורדת העונש מששית עד השליש.

סעיף 82 - השידול לבצוע חטא או הסיוע בו, אינם מחייבים עונש.

סעיף 83 - פרט למקרה שצויין בסעיף קטן (ה) מסעיף 80 מחוק זה, מי שניגש מדעה להסתרת דברים השייכים לאחרים, שנגזלו או נגנבו או הושגו על ידי בצוע פשע או עוון - ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנתיים ובקנס שלא יעלה על חמישים דינארים.

סעיף 84 - (1) פרט למקרים שצויינו בסעיף קטן (ה) או (ו) מסעיף (80), מי שניגש מדעה להסתרת אדם שביצע פשע או אם סייע לו להסתתר מפני החוק - ייענש במאסר שלא יעלה על שנתיים.

(2) ישוחררו מהעונש הורי הפושעים המוסתרים, צאצאיהם, בני זוגם, אחיהם ואחיותיהם.

חלק שני מניעת העונש

פרק ראשון

ידיעות החוק והעובדות

סעיף 85 - אי ידיעת החוק אינה משמשת צידוק למי שמבצע עבירה.

סעיף 86 - (1) לא ייענש בחור מבצע, משדל או מסייע מי שניגש לדבר עבירה מכוונת שארעה כתוצאה מטעות מטרי-אלית, שקרתה באחד היסודות המרכיבים של העבירה.

(2) אם קרתה הטעות באחד הנסיבות המחמירות לא יהא העברייך אחראי על אותו מצב.

סעיף 87 - טעות במעשה, המהווה יסוד לעבירה שאינה בכוונה, תשחרר את המבצע מהעונש במידה ולא היה כתוצאה של שגגה המבצע.

פרק שני
כח עליון

(1) כח מכריע ואילון נפשי

סעיף 88 - אין מטילים עונש על אדם שביצע עבירה תחת אילון ואיום אם הוא ציפה בזמן ביצוע אותה עבירה-בגבול הסבירות-מוות מהיר, או איזו חבלה חמורה שיכולה לגרום לו מום או שיתוק אבר מאבריו לכל החיים, במידה והיה נמנע מלבצע את העבירה שאולץ לבצעה; להוציא מכלל זה רצח, בתנאי שלא יהיה מבצע העבירה הוא אשר העמיד את עצמו במצב של אילון מרצונו הטוב או שלא יכול היה להרחיק אותו מעליו.

(2) מקרה צורך

סעיף 89 - אין מענישים מבצע על מעשה שהיה צורך לבצעו כדי להרחיק באופן מידי, מעליו או מעל אחרים, מרכושו או מרכוש אחרים, סכנה חמורה שאפפה אותם ושלא היה הוא שגרים לה בזדון, בתנאי שהמעשה יהא פרופורציונלי לסכנה.

סעיף 90 - אין דואים מקרה של צורך אם האדם שהיה עליו בחוקף החוק להעמיד את עצמו בסכנה.

פרק שלישי

שלילת האחריות ואחריות פחותה

(1) שגעון

סעיף 91 - חזקה על כל אדם שהוא שפוי בדעתו, או שהיה שפוי בדעתו בזמן ביצוע העבירה, עד שיוכיח את ההיפך מזה,

סעיף 92 - (1) לא ישא אדם באחריות פלילית בשל מעשה או מחדל אם בשעת עשותו או אי-עשותו את המעשה היה בלתי כשיר להבין את אשר עשה, או לדעת שאסור היה לו לעשות את המעשה או המחדל מחמת מחלה שפגעה בצלילות דעתו.

(2) מי שוחרר מהעונש על-פי סעיף קטן (1) יוסגר בבית חולים לחולי רוח עד שיוכח על ידי דו"ח ועדה רפואית על החלמתו ועל אי סיכונו לבטחון הציבור.

(2) שכרות והרעה בסמים

סעיף 93 - לא ישא אדם באחריות פלילית אם בזמן עשותו את המעשה היה בלוי הכרה או אם היה בלתי שקול במעשיו

כתוצאה מטשטוש הנגרם על ידי אלכוהול או סמים
משכרים מאיזה סוג שהוא, במידה והוא לקח אותם
בלי רצונו ומבלי ידיעתו.

פרק רביעי
ה ג י ל

סעיף 94 - בהחשב עם האמור בחוק חיקון הנוער:

(1) לא יישפט בפלילים מי שלא השלים את התשע שנים
מגילו.

(2) לא ישא באחריות פלילית מי שלא השלים את
השתיים עשרה מגילו, אלא אם הוכח כי בזמן
ביצוע המעשה היה ביכולתו להבין שאסור לו
לבצע את אותו מעשה.

חלק שלישי
שחרור מעונש והנסיבות המקילות והמחמירות להן

פרק ראשון
צידוקים

(1) צידוקים משהררים

סעיף 95 - אין הצטדקות לעבירה אלא במקרים שנקבעו בחוק.

סעיף 96 - צידוק משחרר, מוחל לעבריין כל עונש, אך אפשר
במידת הצורך להטיל עליו הגבלות מטעמי זהירות
כגון ערבות על חנאי.

(2) צידוקים מקילים

סעיף 97 - אם הורא החוק על צידוק מקיל ו-

(1) אם המעשה היה פשע המחייב עונש מוות או מאסר
עולם עם עבודות פרך או מעצר עולם יוחלף
העונש למאסר של שנה אחת לפחות.

(2) אם המעשה היה אחד מהפשעים האחרים יהא העונש
מאסר משישה חודשים עד שנתיים.

(3) אם המעשה היה עוון יהא העונש מאסר לחקופה
שלא תעלה על שישה חודשים או קנס עד עשרים
וחמישה דינרים.

סעיף 98 - מצידוק מקיל ייהנה העבריין שבצע את מעשהו בליווי
כעס גדול שנגרם כתוצאה ממעשה שאינו מוצדק ומסוכן
שגרם אותו קורבן העבירה.

פרק שני
נסיבות מקילות

סעיף 99 - אם נמצאו, בתביעה משפטית מסויימת, נסיבות המקילות יגזור בית המשפט:-

- (1) מאסר עולם עם עבודות פרך או עבודת פרך זמנית לתקופה מעט שנים עד עשרים שנה - במקום עונש מוות
 - (2) עבודת פרך זמנית לתקופה מחמש שנים עד חמש עשרה שנים במקום מאסר עולם עם עבודות פרך או מעצר זמני למשך תקופה שלא תפחת מחמש שנים במקום מעצר עולם.
 - (3) והוא רשאי להוריד כל עונש פלילי אחר עד למחציתו*.
 - (4) ורשאי ביהמ"ש, פרט למקרה שנשנה, להוריד עונש כל שהוא אשר גבולו המינימלי הוא שלוש שנים למאסר של שנה אחת לפחות.
- סעיף 100 - (1) אם התחשב בית המשפט בנסיבות המקילות לטובת מי שבצע עוון, רשאי הוא להוריד את העונש לגבולו המינימלי כמפורט בסעיפים (21 ו-22) לפחות.
- (2) ורשאי הוא לשנות מאסר לקנס או לשנות את העונש עבור עוון לעונש עבור חטא פרט למקרה של הישנות.
 - (3) ההחלטה להתחשב בנסיבות המקילות צריכה להיות מנומקת נימוק מפורט הן לגבי פשעים והן לגבי עוונות.

פרק שלישי
הישנות העבירות

סעיף 101 - מי שנגזר עליו עונש פלילי, באופן החלטי, ולאחר מכן בצע בחקופת הרצח העונש או, הוך עשר שנים לאחר סיומו, או לאחר בטולו מסיבה חוקית - עבירה המחייבת עבודות פרך זמנית או מעצר זמני - יהיה דינו עד כפל העונש שמחייבת העבירה השניה, בחנאי שלא יעלה כפל זה על עשרים שנה.

סעיף 102 - מי שנידון באופן החלטי למאסר ובצע, לפני ההוצאה לפועל של עונשו או בחקופת הרצח העונש או הוך שלוש שנים לאחר סיומו או לאחר בטולו מסיבה חוקית - עוון דומה לעוון הראשון - יהיה דינו כפל העונש שמחייבת עבירתו השניה, בחנאי שלא יעלה כפל זה על חמש שנים.

סעיף 103 - גניבה, מרמה, מעילה באימון וזיוף ייחשבו

* חוקן לפי חוק מס' 40 משנת 1963.

כעונות דומים לצורך הישנות העבירות, כמו
כן ייחשבו קללות, והוצאת שם רע עבירות דומות.

סעיף 104 - לא ייחשב פסק הדין הקודם כבסיס להישנות העבירה
אלא אם הוצא על ידי בית משפט בר-סמך רשמי.

הוראות המקיפות את הפרקים הקודמים

סעיף 105 - יחולו ההוראות לנסיבות המחמירות או המקילות
את העונש לפי הסדר הבא:

1 - נסיבות מחמירות מטריאליות

2 - צידוקים

3 - נסיבות מחמירות-אישיות

4 - נסיבות מקילות

סעיף 106 - בית המשפט יקבע בפסק הדין את השפעת כל אחד
מהנסיבות המחמירות או המקילות על העונש שנגזר.

ספר שני

העבירות

שער ראשון

עבירות נגד בטחון הממלכה

סעיף 107 - "קשר" פירושו: הסכם בין שני אנשים או יותר לשם
ביצוע עבירה באמצעים מסויימים.

סעיף 108 - מעשה איבה נגד בטחון הממלכה ייחשב כמושלם בכל
מקרה, אם המעשה שממנו מורכבת העבירה היה מושלם,
לקוי או רק הוחל בו.

סעיף 109 - (1) ישוחרר מהעונש מי שהשתתף בקשר נגד בטחון
הממלכה והודיע לשלטונות לפני שהוחל באיזה
מעשה שהוכן לפעולה.

(2) במידה והוא בצע מעשה כזה או התחיל בו,
לא יהיה הצטדקות לדבר אלא רק הקלה.

(3) ייהנה מצידוק מקיל, נאשם שהודיע לשלטונות
על קשר או עבירה אחרת נגד בטחון הממלכה
לפני ביצועה או הביא למעצר יתר הנאשמים-
אפילו לאחר שהוחל בהליכי העקיבה אחריהם-
או הודיע על מקום מחבואם.

(4) הוראות סעיף זה לא יחולו לגבי מסיית.

פרק ראשון
עבירות נגד בטחון הממלכה החיצוני

(1) הבגידה

סעיף 110 - (1) כל ירדני הנושא נשק, בשורות האויב, נגד הממלכה-ייענש בעונש מוות.

(2) כל ירדני-אפילו אם לא נמנה עם צבא עויין-שבצע בזמן מלחמה מעשה עויין נגד הממלכה-ייענש במאסר עולם עם עבודת פרך.

(3) כל ירדני שהתגייס בכל צורה שהיא לצבא עויין, ולא נפרד ממנו לפי איזו פעולה עויינת נגד הממלכה-ייענש בעבודת פרך זמנית ואפילו אם הוא קיבל, ע"י התגייסותו, נתינות זרה.

סעיף 111 - כל ירדני שחרש מזימות במדינה זרה, או שהתקשר אתה כדי להניע אותה למעשי איבה נגד הממלכה או ספק את האמצעים לכך-ייענש במאסר עולם עם עב-דוח פרך ואם הוליק מעשהו לאיזו חוצאה-ייענש בעונש מוות.

סעיף 112 - כל ירדני שחרש מזימות אצל האויב או התקשר אתו כדי לעזור לו באיזו צורה שהיא על מנת שכוחותיו יגברו על הממלכה-ייענש בעונש מוות.

סעיף 113 - (1) ייענש במאסר עולם עם עבודת פרך כל ירדני שגרם, באיזה אמצעי שהוא למטרות שיתוך ההגנה הלאומית, נזק ל: מחקנים, בתי-חרושת, ספינות, מסוסים, כלים, תחמושת, אספקה ודרכי התחבורה ובאופן כללי כל דבר בעל צביון צבאי או מיועד לשימוש הצבא והכוחות הכפופים לו.

(2) ייענש בעונש מוות אם בוצע המעשה בזמן מלחמה או תוך ציפייה לפריצתה או שהביא לידי אבידות בנפש.

סעיף 114 - ייענש בעובדות פרך, לתקופה של חמש שנים לפחות, כל ירדני שהשתדל על ידי פעולות, נאומים, פרס-ומים וכו' לקטוע חלק מהטריטוריה הירדנית לשם סיפוחה למדינה זרה או לשם הקניית זכות או זיכיון של הממלכה הירדנית.

סעיף 115 - (1) כל ירדני שנתן לינה, אוכל או לבוש להייל מחילות האויב או למרגל שנשלח לשם סיור והוא ידע מהענין או שסייע לו לברוח-ייענש בעבודות פרך זמנית.

(2) כל ירדני שסייע לאסיר מלחמה שימלט - או לאחד מנחיני האויב הנמצא במעצר-ייענש בעבודות פרך זמנית.

סעיף 116 - העונשים שצויינו בסעיפים הקודמים יוסלו במידה והמעשה בוצע נגד מדינה הקשורה בממלכה בחוזה- ברית נגד אויב- משותף.

סעיף 117 - דינו של ירדני הנזכר בסעיפים (116-111) יהיה חל על הנכרים שיש להם בממלכה מקום מגורים או גרים בפועל בממלכה.

(2) עבירות הנוגעות לחוק הבינלאומי

סעיף 118 - ייענש במעצר זמני לתקופה שלא תפחת מחמש שנים: (1) מי שפגע באמצעים שננקטו על ידי הממלכה לשם שמירה על ניטרליות במלחמה.

(2) מי שבצע מעשים או ערך פרסומים או חרש מזי- מות הנאסרים על ידי הממשלה וע"י כך חשף את הממלכה לפעולות איבה או שיבש את יחסיה עם מדינה זרה או העמיד את הירדנים כמטרה לפעולות נקמה שבוצעו נגדם ונגד רכושם.

סעיף 119 - מי שאירגן, הכין או סייע בתוך הממלכה לכל נסיון כדי להפוך את הקונסטיטוציה של מדינה זרה- ידידותיה או כדי לשנות את השלטון הקיים בה בכח- ייענש במעצר זמני.

סעיף 120 - מי שגייס בתוך הממלכה, ללא הסכמת הממשלה, חיי- לים לקרב בשביל מדינה זרה-ייענש במעצר זמני ואם המדינה הזרה היחה מדינה עוינת-ייענש בעונש מוות*.

סעיף 121 - ייענש במאסר לחקופה שלא תעלה על שותיים ובקנס שלא יעלה על עשרים דינרים כל ירדני שהטיח בתוך הממלכה באחד האמצעים שפורטו בסעיף (118) כדי להניע חיילי מדינה ידידותיה-מחילות היבשה, הים או האויר-לערוק או למרוד.

סעיף 122 - ייענש באותם העונשים המפורטים בסעיף הקודם, לאחר קבלת תלונת הצד הניזוק מהעבירות להלן, באם בוצעו ללא נימוק מצדיק:-

* חיקון לפי חוק מס' 29 לשנת 1965.

(1) השפלת מדינה זרה, צבאה, דגלה או סמלה
הלאומי בצורה פומבית.

(2) גידוף, גינוי או השפלה באופן פומבי של
ראש מדינה זרה, שריה או נציגיה הדיפ -
לומטיים בממלכה, ואסור להחיר את הוכחת
המעשה הקשורה בהשפלה.

סעיף 123 - אין להחיל את הוראות הסעיפים (119-112) אלא
אם היו בחוק המדינה הנוגעת בדבר, או בהסכם
החתום עמה, הוראות מקבילות דומות.

(3) דיגול

סעיף 124 - מי שנכנס או ניסה להיכנס למקום אסור במסדה
להשיג דברים, מסמכים או ידיעות שצדיכות
להיות כמוסות בסוד לשם שמירה על בטחון
הממלכה-ייענש בעבודות פרך זמנית, ואם הושגו
הידיעות לטובה מדינה זרה-ייענש במאסר עם
עבודות פרך לתקופה זמנית ואם המדינה הזרה
היתה עויינת יהיה העונש מוות*.

סעיף 125 - (1) מי שגנב דברים, מסמכים או ידיעות כאלה
שנזכרו בסעיף הקודם או שהשיג אותם-ייענש
בעבודות פרך זמניה לתקופה שלא תפחת
מעשר שנים.

(2) אם בוצע הפשע לטובת מדינה זרה יהיה
העונש מאסר עולם עם עבודות פרך, ואם
המדינה הזרה הייתה עויינת, יהיה העונש
מוות*.

סעיף 126 - (1) מי שהיה ברשותו חלק מהמסמכים או מהיד-
עות שנזכרו בסעיף (124) יגילה או הפיץ
אותם ללא סיבה חוקית-ייענש בעבודת פרך
לתקופה שלא תפחת מעשר שנים.

(2) ייענש במאסר עולם עם עבודות פרך אם גילה
את הנ"ל לטובת מדינה זרה. ואם היתה
המדינה הזרה עויינת יהיה העונש מוות*.

(4) המגע עם האויב למטרות בלתי חוקיות

סעיף 127 - ייענש במאסר לתקופה שלא תפחת משנתיים ובקנס
שלא יפחת ממאה דינרים, כל ירדני וכל אדם
חושב הממלכה שניגש או ניסה לבצע, באופן
ישיר או באמצעות אדם בדוי, עיסקה מסחרית או
איזו עיסקה של ממקח וממכר או עיסקת חליפין

* חיקון לפי חוק מס' 29 לשנת 1965.

עם אחד מנחיני האויב או עם אדם המתגורר בארץ אויב.

סעיף 128 - יוטל העונש שנזכר בסעיף הקודם על אוחס האנשים שנזכרו שם באם השתחפו במלווה או בזוגנית לחולעת מדינה עויינת או הקלו את פעולותיה הכספיים באמצעי כל שהוא.

סעיף 129 - כל מי שהסתיר או גנב את נכסי מדינה עויינת או את נכסי אחד מנחיניה שהופקדו בידי אפוטר-ופסה-ייענש במאסר לחקופה שלא תעלה על שנתיים או בקנס שלא יעלה על מאה דינרים או בשני העונשים גם יחד.

(5) הפגיעה בכבוד הממלכה ובחודעה הלאומית

סעיף 130 - מי שהפיץ בממלכה בזמן מלחמה, או בזמן הציפיה לפריצתה, תעמולה אשר מפרתה היא ערעור החודעה הלאומית או אם עורר קנאות עדתית או כיחחית-ייענש בעבודות פרך זמנית.

סעיף 131 - (1) יוטל העונש שנזכר בסעיף הקודם על כל מי שהפיץ בממלכה באותן הנסיבות ידיעות היודע שהן כוזבות או מוגזמות או היכולות לערער את רוח האומה.

(2) אם היה המבצע שהפיץ את הידיעות מאמין בנכונוחן-ייענש במאסר לחקופה שלא תפחת משלושה חודשים.

סעיף 132 - (1) כל ירדני המפיץ בחוץ לארץ, ביודעין, ידיעות כוזבות או מוגזמות היכולות לפגוע בכבוד הממלכה ובמעמדה-ייענש במאסר לחקופה שלא תפחת משישה חודשים ובקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

(2) ייענש במאסר לחקופה שלא תפחת משנה אחת אם הידיעות האלה היו מכוונות נגד הוד מלכותו המלך או נגד יורש העצר או נגד אחד העוצרים.

(6) עבירות הקבלנים

סעיף 133 - (1) כל מי שלא בצע בזמן מלחמה או בזמן הציפיה לפריצתה את ההתחייבויות שהוטלו עליו על פי חוזה ייצור או הגשת שירותים הקשורים בהגנה הלאומית והאינטרסים הכלליים של הממלכה או באספקה לאזרחים-ייענש במעצר

זמני ובקנס הנע בין חמישים דינרים לבין מאתיים דינרים.

(2) אם אי הביצוע היה כתוצאה של טעות, שאינה מכוונת-ייענש העבריין במאסר בנוסף לקנס שצוין בסעיף קטן (1).

(3) יופחתו חצי העונשים שצוינו בסעיף זה באם הביצוע היה באיחור בלבד.

(4) העונשים שנזכרו לעיל, על סוגיהם, יוטלו על כל אדם אחר שגרם לאי ביצוע החוזה או גרם לאיחור בביצועו.

סעיף 134 - כל תרמית שתבוצע בנוגע לחוזים באותן הנסיבות הנזכרות בסעיף הקודם-ייענש עליה בעבודת פרך זמנית ובקנס הנע בין מאה דינר לבין מאתיים דינר.

פרק שני

עבירות נגד בטחון המדינה הפנימי

(1) הפשעים נגד הקונסטיטוציה

סעיף 135 - (1) כל מי שהתנקש בחיי הוד מלכותו המלך או בחרותו-ייענש בעונש מות.

(2) כל מי שפגע בהוד מלכותו המלך פגיעה שאינה מאייכת על חייו-ייענש במאסר עולם עם עבודת פרך.

(3) אותם העונשים יוטלו אם הפגיעה הייתה בהוד מלכותה המלכה, ביורש העצר או באחד העוצרים.

סעיף 136 - עונש מות יוטל על כל מי שפועל לשם שינוי הקונסטיטוציה של הממלכה באמצעים בלתי חוקיים.

סעיף 137 - (1) על מעשה, הנעשה לשם הסתה למרי מזוין נגד המשטר הקיים על פי הקונסטיטוציה, יוטל עונש מות.

(2) אם פרץ המרי, יוטל עונש מות על המסית ועל יתר המורדים.

סעיף 138 - בעד חוקפנות, המכוונת למנוע מאת השלטונות הקיימים למלא את התפקידים שאובים מהקונסטיטוציה, יוטל עונש מות.

סעיף 139 - על קשר המכוון לבצע כל עבירה מהעבירות שנזכרו בסעיפי פרק זה יוטל העונש המוטל על ביצוע העבירה עצמה.

(2) תפיסת רשות מדינית, אזרחית או מפקדה צבאית

סעיף 140 - ייענש במעצר זמני לחקופה של שבע שנים לפחות:

- (1) מי שתפש רשות מדינית, אזרחית או מפקדה צבאית.
- (2) מי שהחזיק, בניגוד לצווי הממשלה, ברשות אזרחית או במפקדה צבאית.
- (3) כל מפקד צבאי שהשאיר את צבאו מרוכז לאחר קבלת פקודה לשחררו או לפזרו.

סעיף 141 - ייענש במעצר זמני שלא פחות מחמש שנים, כל מי שניגש ללא הסכמת השלטונות להרכיב פלוגות-מזוינות של חיילים או בדומה לחיילים או גייסס, או הושיט להם אספקה, נשק ותחמושת.

(3) המרד

סעיף 142 - ייענש במאסר עולם עם עבודת פרך על כל חוקפנות המכוונת לעורר למלחמת אזרחים או מלחמה עדתית, על ידי זיון הירדניים או ע"י הסתחם להזדיין בחלקם נגד החלק השני או ע"י הסתה לרצח ושוך בשכונה או בשכונות וייגזר דין מוות באם הושלם מעשה החוקפנות.

סעיף 143 - ייענש במאסר עולם עם עבודת פרך כל מי שעמד בראש כנופייה מזוינת או מילא בה תפקיד או פיקוד מאיזה סוג שהוא בכוונה לפלוש אל עיר, שכונה או חלק מנכסי הממלכה או נכסי קבוצה של אזרחים או בכוונה להתקיף או להתנגד לכח-רשמי הפועל נגד מבצעי פשעים אלה.

סעיף 144 - (1) ייענשו במאסר עולם עם עבודת פרך המשחחפים בכנופיות מזוינות, שהורכבו בכוונה לבצע אחד הפשעים שצוינו בשני הסעיפים הקודמים.

(2) אך יהא פטור מהעונש כל מי שלא מילא בתוך הכנופיה תפקיד או שירות ולא נעזר במקומות המרד ונכנע עם נשקו בלי התגדות ולפני שיצא פסק דין כלשהוא.

סעיף 145 - מי שניגש בכוונה לבצע או להקל על בצוע אחד מפשעי המרד הנזכרים, או איזה פשע אחר נגד הממלכה: יצור, רכישה והחזקה של חומרי-נפץ, חומרים מחלקחים, מרעילים וסורפים. וכך או

כל החלקים המשמשים להרכבתם ויצורם - ייענש בעבודת פרך זמנית בנוסף לעונשים היותר חמורים שיש להטיל על המתעורבים בפשעים אלה באם בוצעו, או החלו לבצעם או בוצעו בצורה חלקית.

סעיף 146 - ייענש בעבודת ערך זמנית על קשר למטרת בצוע אחד הפשעים שנזכרו בסעיפים הקודמים.

(4) הפחדה

סעיף 147 - "מעשי הפחדה" פירושה כל המעשים שמטרתם המצאת מצב של בהלה ויבוצעו באמצעים כגון חומרי נפץ, חומרים מתלקחים מוצרים מרעילים או שורפים, וכן גורמים כגפתיים או ביקטריוולוגיים שעלולים לגרום לסכנה כללית.

סעיף 148 - (1) קשר שמטרתו ביצוע מעשה או מעשי הפחדה יהא גזר דינו עבודת פרך זמנית.

(2) כל מעשה הפחדה וזייב בעונש של עבודת פרך לחקופה של חמש שנים לפחות.

(3) וחייב במאסר צולם עם עבודת פרך עם עבודת פרך באם גרם המעשה להרס, אפילו חלקי, בבנין ציבורי, מפעל תעשייתי, ספינה ומת-קנים אחריט, או לניתוק בקוי הקשר, הקומי-וניקציה והתעבורה.

(4) וחייב בעונש מוות באם גרם המעשה למותו של אדם או להתמוטטות בנין, כולו או מקצתו, שיש בהוכו אדם או מספר בני אדם.

(5) וחייב בעבודת פרך זמנית כל מי שיצר או רכש בידיעה ממנו חומרי נפץ למטרת שימוש בביצוע אחד העבירות או כדי לאפשר לאדם אחר להשתמש בהם לאותה מטרה.

סעיף 149 - (1) כל אגודה שנוסדה למטרת שינוי יסודות המדינה-הכלכליים או החברתיים או עקרונות החברה היסודיים-באחד האמצעים שנזכרו בסעיף (147) תפורק וייענשו הנמנים עליה בעבודת פרך זמנית.

(2) לא יפחת עונש המייסדים והמנהלים משבע שנים.

(3) צידוק, המוחל או המקיל, שהוענק לקושרים בהחאם לסעיף (109) יכלול מבצעי הפשע שפורטו לעיל.

(5) עבירות הפוגעות באחדות הלאומית או

המעכירות את השלווה בין יסודות האומה

סעיף 150 - כל התכתבות, נאום או מעשה המכוון או הגורם להסערת הקנאות הכינתית או הגזעית או ההסתה לריב בין העדות לבין יסודות האומה השונים - יענשו במאסר לתקופה של שישה חודשים עד שלוש שנים ובקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

סעיף 151 - (1) כל אדם הנמנה עם אגודה שנוסדה למטרה הנזכרת בסעיף הקודם יהיה צפוי לאותם העונשים.

(2) ולא יפחת המאסר משנה אחת והקנס מעשרה דינרים באם האדם הנזכר מילא תפקיד פעיל באגודה.

(3) בכל המקרים יפסק על פירוק האגודה ובהחרמת רכושה.

(6) פגיעה במעמד המדינה הכספית

סעיף 152 - מי שהפיץ באחד האמצעים הנזכרים בסעיף קטן השני והטלישי מסעיף (73) מאורעות בדויים או טענות שוא כדי לגרום להורדה בערך המטבע הלאומי או לשם הסרת האימוץ בכח המטבע של הממלכה ובניירות הערך שלה ובכל היסודות הקשורים בבטיחות הכספית הכללית - ייענש במאסר שישה חודשים עד שלוש שנים ובקנס שלא יעלה על מאה דינרים.

סעיף 153 - ראוי לעונשים שפורטו בסעיף הקודם כל אדם שהשתמש באותם האמצעים כדי להסית את הקהל:

(א) על משיכת הכספים המופקדים בבנקים ובקופות הציבוריות.

(ב) על מכירת ניירות הערך של הממלכה וכל סגני ניירות הערך הציבוריים או הימנעות מקנייתם.

ש ע ר ש נ י
עבירות נגד שלום הציבור
פ ר ק ר א ש ו ן
נשק ותחמושת

(1) הגדרות

סעיף 154 - (1) כנופיות, החקלוליות ואסיפות שאינן חוקיות ומזוינות פירושה בחוק זה: אדם או יותר מהאנשים הנמנים עליהן הנושאים נשק גלוי או מוסתר.

(2) אך אם חלק מהם נשא נשק מוסתר אין לדון את יתר האנשים על אי-ידיעה בו.

סעיף 155 - (1) ייחשב כנשק למטרח בצוע הסעיף הקודם כלי ירייה וכל מכשיר או כלי חותך, נוקב, מרוצץ וכל מכשיר המטכן את שלום הציבור.

(2) סכיני כיס רגילים שלהבם עולה על עשרה סנטימטרים ייחשבו כנשק על פי ההגדרה שנקבעה בפרק זה אלא אם היו מיועדים מלכתחילה לשמש במקצוע, בתעשייה או במלאכה שעוסק נושא בהם, או לשימוש ביחי והיה נושאם רוצה להשתמש בהם באוחה מלאכה, מקצוע או תעשייה או לשימוש ביחי.

הביטוי (סכין) פירושו: כל מכשיר שאינו אולם שיש לו להב ואין חשיבות אם יש לו חוד שנון או אם אין לו.

(2) נשיאת נשק ותחמושת והחזקתם ללא רשיון

סעיף 156 - יוענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים ובקנס שגבולו המקסימלי עשרה דינרים כל מי, שמחוץ, לביחו, נשא נשק אסור מסוגי הנשק שפורטו במעיף הקודם.

פ ר ק ש נ י
ארגונים של פושעים וארגונים בלתי חוקיים

(1) אגודות פושעים

ע"ף 157 - (1) אם ניגשו שני אנשים או יותר לייסד ארגון או ערכו הסכם למטרת בצוע פשעים נגד האנשים או נגד הרכוש יוענשו בעבודות פרך לחקופה זמנית שלא תפחת משבע שנים במידה ומטרת העבריינים היתה להתנקש בחיי הזולת.

(2) ישוחרר מהעונש מי שגילה את מטרת הארגון או מטרת ההסכם ומסר מה שיש לו ידיעות על יתר העבריינים.

ע"ף 158 - (1) כל קבוצה, משלושה אנשים או יותר, המשוטטים בדרכים הציבוריות ובכפרים בצורה כנופיות מזוינות למטרת שדידה העוברים ושבים או כדי להתנקש באנשים או ברכוש או לביצוע איזה מעשה אחר של מעשי גניבה, ייענשו-בעבודות פרך לחקופה זמנית, חקופה שלא תפחת משבע שנים.

(2) וייגזר עליהם עונש של מאסר עולם עם עבודת פרך וזאת במידה ואם ביצעו אחד המעשים שנזכרו לעיל.

(3) וייגזר דין מוות על מי שביצע את הפשע על ידי רצח או הסבת עינויים לקרבן הפשע או פעולות ברבריות.

(2) אגודות בלתי-חוקיות

ע"ף 159 - אגודה בלתי-חוקית פירושה:

(1) כל קבוצה של אנשים רשומה או לא רשומה, המסיתה או המעודדת בתקנותיה או במה שהיא-מפרסמת למטרת בצוע איזה מעשה מהמעשים הבלתי-חוקיים הבאים:

(א) שינוי הקונסטיטוציה של המדינה על ידי מדד או הרס.

(ב) מיגור הממשלה הקיימת בממלכה שהוקמה בהתאם לקונסטיטוציה, על ידי שימוש בכח ומעשה אלימות.

(ג) הריסת או השמדת רכוש הממשלה הירדנית בממלכה.

(2) כל קבוצה של אנשים החייבת על פי החוק לרשום את תקנותיה, אצל הממשלה, והשתמשה מלעשות כן או אם המשיכה לערוך את אסיפותיה לאחד פירוקה על פי החוק המחאימ ויחול סעיף קטן זה על סניף, מרכז,

ועדה, מועצה, שלוחה של אגודה בלתי חוקית וכל
מוסד או ביה-ספר המנוהלים על ידי אגודה בלתי
חוקית או המנוהלים תחת שליטתה.

סעיף 160 - מי שנמנה עם החברים של אגודה בלתי חוקית או מילא
תפקיד או מטרה באגודה כזו או ביצע שליחות של נאמן
או נציג שלה, יוענש בעבודות פרך לתקופה זמנית
באותם המקרים שנזכרו בסעיף קטן (1) מהסעיף הקודם
ויוענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנתיים באותם
המקרים שנזכרו בסעיף קטן (2) מאותו סעיף.

סעיף 161 - מי שעודד אחרים על ידי נאומים או פרסומים או
באיזה אמצעי אחר, לשם בצוע איזה מעשה מהמעשים
הבלתי-חוקיים בהתאם לסעיף (159) מחוק זה יוענש
במאסר לתקופה שאינה עולה על שנתיים.

סעיף 162 - מי ששילם תרומות, השתתפויות או תמיכות לאגודה
בלתי חוקית או אסף תרומות, השתתפויות או תמיכות
לטובת אגודה כזו, יוענש במאסר לתקופה שלא תעלה
על שישה חודשים.

סעיף 163 - כל מי שהדפיס, פירסם, מכר, הציג למכירה, או שלח
בדאר ספר, פרסום, חוברת, הודעה, גלוי דעת, כרוז
או עיתון של אגודה בלתי חוקית שיצאו ממנה או כדי
להביא לה תועלת-יוענש במאסר לתקופה שלא תעלה על
שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים

פ ר ק ש ל י ש י

התקלות בלתי חוקית ועבירות אחרות נגד שלום הציבור

סעיף 164 - (1) אם התקלו שבעה אנשים או יותר במטרה לבצע עבירה,
או היו מתאספים במטרה השגת מטרה משותפת ביניהם
והתנהגו התנהגות העלולה להעלות בדעת בני האדם
הנמצאים בקירבת מקום - בגבולות הסבירות - כי
הם יפרו את הבטחון הציבורי או בהתקלותם זו
יתגררו ללא צורך או סיבה, מתקבלת באנשים אחרים
לשם הפרת שלום הציבור תיהשב התקלותם זו מעין
התקלות בלתי חוקית.

(2) אם החלו המתקלים, התקלות בלתי-חוקית על מנת
להשיג את המטרה שהתקלו לשמה, להפר את שלום
הציבור בצורה המפחידה את האזרחים תיקרא התקלות
זו (מהומה).

סעיף 165 - (1) כל המסכתתך בהתקלות בלתי חוקית, יוענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה או בקנס שלא יעלה על עשרים וחמש דינרים או בשני העונשים יחד.

(2) מי שהסכתתך במהומה-ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים או בשני העונשים כאחד.

סעיף 166 - ישוחרר מהעונש המוטל על-פי סעיף (165) אלה המסתלקים לפני התראת נציגי השלטונות או המשטרה החוקית או שהם כצייתים מיד להתראתם מבלי להשתמש בנשק או לבצע איזה פשע או עוון.

סעיף 167 - (1) אם החקלו אנשים באופן שפורט בסעיף (164) וצווה עליהם להתפזר אחד מנציגי השלטון האדמיניסטרטיבי או מפקד משטרה, או מפקד האיזור או איזה קצין, מקציני המשטרה או ממשטרת הגבול על ידי תקיעה בחוצרה או בשרקו במשרוקית או ע"י אמצעי דומה לזה או על ידי ירית אור מאקדה.

(2) אם הוסיפו המתקילים, להתקהל למטרות גרימת מהומות, לאחר שנודע להם באמצעים שנוזכרו בסעיף הקטן הקודם או לאחר מחץ הצו להתפזר. כעבוד זמן מתקבל על הדעת, או נמנעו המתקילים הם מפוזרים, רשאי כל אחד מהנזכרים בסעיף הקטן הקודם או למשטרה או כל אדם המסייע להם לעשות את כל הנחוץ כדי לפזר את כל האנשים המוסיפים להתקהל כך, או כדי להפשט כולם או מקצתם, ואם התנגד איזה אדם לתפישה, יכול האדם המורשה כנזכר לעיל להשתמש באותו הכוח שיהיה בו צורך מספיק בתחום הסבירות כדי להתגבר על ההתנגדות הזאת.

סעיף 168 - (1) אם לא התפזרו המתקילים בלי שימוש בכוח יהיו צפויים לעונש מאסר משלושה חודשים עד שנתיים.

(2) כל המשתמש מהם בנשק יהיה צפוי לעונש מאסר משישה חודשים עד שלוש שנים בנוסף לכל עונש חמור יותר העלול להיות ראוי לו.

ש ע ר ש ל י ש י
עבירות נגד המינהל הציבורי
הוראות כלליות

סעיף 169 - "פקיז" פירושו בחלק זה, כל פקיד ציבורי בשירות האדמיניסטרטיבי או השיפוטי, וכל קצין מקציני הממשל האזרחי או הצבאי או איזה פרט מהם, וכל פועל או עובד ממשלה או מינהל ציבורי.

פ ר ק ר א ש ו ן
העבירות הקשורות בתפקידי המינהל

(1) עבירות שוחד

סעיף 170 - פקיד צבורי וכל אדם אשר נחמנה לשרות צבורי, בין אם על-ידי בחירות ובין על-ידי מנוי, וכל אדם אשר הוטל עליו תפקיד רשמי כבורר או מומחה, - והוא דורש או מקבל, לעצמו או עבור אחר, מתנה או הבטחה או טובה הנאה כל שהיא, כדי לעשות מעשה בגדר תפקידו, בשמעשה זה הוא חוקי, דינו מאסר מששה חודשים עד שנתיים וקנס מ-10 דינרים עד 200 דינר.

סעיף 171 - (1) אדם מהאנשים הנזכרים לעיל, הדורש או מקבל לעצמו או עבור אחר, מתנה או הבטחה או טובה הנאה כל שהיא, כדי לעשות מעשה שלא כחוק או כדי להמנע ממעשה אשר תפקידו מחייבו לעשות, דינו מאסר משנה עד שלש שנים וקנס מ-20 דינר עד 200 דינר.

(2) אותו העונש יוטל גם על עורך דין אם עשה מעשה כמתואר לעיל.

סעיף 172 - (1) דינו של נותן שוחד כדין המקבל, לפי הסעיפים הנ"ל.

(2) נותן שוחד או מתווך לשוחד פטורי מן העונש אם הודיע על הענין לשלטונות המוסמכים או אם הודה בו לפני הגשת התביעה.

סעיף 173 - המציע לאדם מהנזכרים בסעיף 170, כל מתנה או טובה הנאה אחרת או המבטיח לו דבר כדי שיעשה מעשה בלתי חוקי או שימנע מעשיית מעשה אשר מחובתו לעשותו, - והצעה זו נדחתה, - דינו של המציע מאסר שלא יפתח משלשה חדשים וקנס מ-10 דינרים ועד 200 דינר.

174 - (1) כל פקיד ציבורי שמעל במה שהופקד אצלו בתוקף משרתו בנוגע להנהלה, גבייה, שמירה של כספים ונכסים אחרים של הממלכה או של אחד האנשים, צפוי לעונש מאסר משישה חודשים עד לשלוש שנים ובקנס מעשה דינרים עד למאה דינרים.

(2) באם המעשה שפורט בסעיף הקטן הקודם בוצע על - ידי הכנסת כתיבות בלתי נכונות ברישומים או בפנקסים או על - ידי סילוף, מחיקה או השחתת החטבונות, הניירות, ההמחאות וכו'. ובדרך כלל איזו תחבולה שתכליתה למנוע גילוי המעילה - יוענש בעבודות פרך לתקופה זמנית או מעצר לתקופה זמנית.

175 - מי שהוטל עליו מכירה, קנייה או ניהול נכסי נידי או דלא-נידי מטעם הממלכה או מטעם רשות ציבורית, ובצע תרמיז באחד העסקות או הפר את ההוראות החלות עליהן לסט קבלת טובת הנאה אישית או טובת צד אחד וגרימת נזק לצד אחר או גרימת נזק למינהל הציבורי - ייענש במאסר משישה חודשים עד לשלוש שנים ובקנס שלא יפחת מערך הנזק הנגרם.

176 - ייענש במאסר משישה חודשים עד לשנתיים ובקנס שלא יפחת מעשה דינרים:

(1) כל פקיד שקיבל טובת הנאה אישית מאחת עיסקות הרשות הנמנה עליה במידה שווה אם עשה זאת באופן ישיר או באמצעות אדם בדוי או על ידי שימוש בשיקים פיקטיביים.

(2) נציגי האדמיניסטרציה וקציני המשטרה ומשמר הגבול ויתר הממונים על המשטרה הציבורית באם עסקו, אם בצורה פומבית או על ידי השימוש בשיקים פיקטיביים באופן ישיר או באמצעות אדם בדוי, במסחר בתבואה, באיזור שהם מקיימים בו את השלטון, וביתר הפריטים שיש בהם צורך חיוני פרט לאלו שיוצרו מנכסיהם.

177 - (1) יורד חצי מהעונשים שצינו בסעיף (174) באם הנזק שנגרם והתועלת שקיבל המבצע היו זעומים או שפיצה עבור הנזק פיצוי מלא לפני שהועבר הענין לבית המשפט.

(2) ואם ההחזרה והפיצוי נעשו בזמן המשפט ולפני הוצאת פסק דין ראשוני ואפילו לא סופי יורד מהעונש רבע.

(3) הפגיעה בחופש

סעיף 178 - כל פקיד שעצר או אסר בנסיבות שלא צוינו בחוק - יוענש במאסר משלושה חודשים עד שנה.

סעיף 179 - אם קיבלו - מנהלי ושומרי בתי הסוהר או המוסדות המשמעתיים או החינוכיים וכל הפקידים אשר שאבו את שמכויותיהם מהנ"ל - אדם בלי תזכיר משפטי או החלטה משפטית או שהשאיר אותו יותר מהזמן הקבוע, יוענשו במאסר מחודש עד שנה.

סעיף 180 - הפקידים שנזכרו לעיל וכל קציני המשטרה ומשמר הגבול ואנשיהם וכל הפקידים האדמיניסטרטיביים המסדרים או המעכבים הבאת אדם עצור או אסיר לפני בית המשפט או לפני השופט המוסמך הדורש את זאת - יוענשו במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על המישים דינרים.

סעיף 181 - (1) כל פקיד הנכנס בחור פקיד לבתי אחד האנשים או אחד הסיפוחים לביתו בנסיבות שלא הורשו על - ידי החוק, יוענש במאסר משלושה חודשים עד לשלוש שנים ובקנס מעשרים דינרים עד למאה דינרים.

(2) ואם בנוסף למעשהו זה ערך חיפוש במקום או כל מעשה שרירותי אחר לא יפחת העונש משישה חודשים.

(3) ואם בצע הפקיד הנזכר לעיל את המעשה מבלי לשמור על הכללים המוטלים בתוקף החוק - ייענש במאסר מחודש עד לשנה ובקנס מהמישה דינרים עד לעשרים דינרים.

(4) כל פקיד הנכנס בחור פקיד למקום עסק - ממקומות העסק הפרטיים כגון מקום עסק מסחרי השייך לאחד האנשים או משרדו במקרים שאינם מורשים על - פי החוק או מבלי לשמור על הכללים המוטלים בתוקף החוק - ייענש במאסר עד לשישה חודשים ובקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

(4) השימוש לרעה בסמכות והפרת חובות התפקיד

182 - (1) כל פקיד המשחמש בסמכותו באופן ישיר או בלתי- ישיר לשם עיכוב או השהיית בצווע הוראות החוקים או התקנות שבחוקף, או גביית המסים והאגרות שנקבעו על-פי החוק, או ביצוע החלטה של בית משפט או כל צו שיצא מרשות מוסמכת-ייענש במאסר מחודש עד לשנתיים.

(2) באם לא היה, מי שהשתמש בסמכותו או במרותו, פקיד ציבורי, ייענש במאסר משבוע ימים עד לשנה.

183 - (1) כל פקיד שהתחשל ללא נימוק מתקבל על הדעת במילוני תפקידו ובביצוע הוראות הממונה עליו המבוססות על הוראות החוק-ייענש בקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים או במאסר משבוע ימים עד לשלושה חודשים.

(2) באם נגרם נזק לאינטרסים של המדינה כתוצאה מפעולות אלו, ייענש אותו פקיד במאסר מחודש עד לשנה בנוסף לערך הנזק.

184 - כל קצין או פרט מאנשי המטרה או ממסדר הגבול הנמנע מלענות לאיזו דרישה חוקית שיצאה מרשות שיפוטית או אדמיניסטרטיבית-ייענש במאסר משבוע ימים עד לשנה או בקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים או באי העונשים יחד.

פ ר ק ש נ י
עבירות נגד הרשות הציבורית

(1) ההתנגדות לפקידים

185 - (1) המחקיף או המתנגד בכח לפקיד המבצע את הוראות החוקים או התקנות שבחוקף או הגובה את המסים או האגרות שנקבעו על - פי החוק או המוציא לפועל פסק דין או כל צו שיצא מרשות מוסמכת-ייענש במאסר שלא יפחת משישה חודשים באם היה מזוין ובמאסר משלוש חודשים עד לשנה באם היה בלתי מזוין.

(2) העונש יוכפל באם המבצעים היו שלושה ויותר.

סעיף 186 - כל ההנגדות חיובית או פאסיבית המעכבת מעשה חוקי המבוצע על - ידי אחד האנשים שחוארו בסעיף הקודם, גוררת עונש מאסר מחודש עד לשישה חודשים או קנס מעשרה דינרים עד להמישים דינרים.

(2) מעשי אלימות

סעיף 187 - (1) מי שהיכה פקיד, פגע בו על - ידי מעשה פוגע אחר או התיחס אליו בגסות ובאלימות או איים עליו או שלף נשק בפניו בזמן מילוי תפקידו או דחה את אשד עשה בתוקף תפקידו, ייענש במאסר משישה חודשים עד לשנתיים.

(2) באם המעשה היה נגד שופט, יהיה העונש משנה עד לשלוש שנים.

(3) יוחמר העונש המוטל לפי שני הסעיפים הקטנים הקודמים על - ידי הוספה משליש עד לחצי באם בוצעו מעשי האלימות בזדון, או באם בצע אותם יותר מאחד, או נבע מהם פצע או מחלה.

(4) באם מעשי האלימות, הפצע או המחלה מחייבים, בהתחשב בחומרתם, עונש יותר חמור מהעונשים שצוינו בסעיפים הקטנים הקודמים יוסף לעונש המגיע בהתאם להוראות חוק זה משליש עד לחצי.

(3) הוצאת שם רע, דיבה והשפלה

סעיף 188 - (1) הוצאת שם רע פירושו: ייחוס דבר מסוים לאדם - ולו בצורה לא ודאית - העלול לפגוע בכבודו ובמעמדו או לחשוף אותו בפני שינאת האנשים או בזום מבלי להתחשב באם הדבר ההוא הינו עבירה המחייבת עונש או לא.

(2) דיבה פירושה: פגיעה בכבוד הזולת, מעמדם ויחוסם - ולו בצורה לא ודאית - מבלי לפרש דבר מסוים.

(3) ואם לא נזכר בלמן בצוע העבירות של הוצאת שם רע ודיבה שם הנפגע בצורה מפורשת, או שהדברים שיוחסו לא היו ברורים, אך היו ראיוח שמבלי להסס יוחסו לנפגע עם קביעת מהותם, יש לדון את מבצע מעשה הוצאת שם הרע או הדיבה כאילו נזכר שם הנפגע וכאילו הוצאת שם הרע או הדיבה

ף 189 - על מנת שיהייב הוצאת שם רע או דיבה עונש, מותנה. שהוא יקרה באחת הצורות הבאות:

(1) הוצאת שם רע או דיבה פנים אל פנים בתנאי שזה יקרה:

(א) במושב שנכח בו הנפגע.

(ב) במקום שאפשר לאנשים אחרים לשמעו התמעט מספרם או התרבה.

(2) הוצאת שם רע או דיבה שלא בפני הנפגע בתנאי שיקרה בזמן אסיפת אנשים רבים יחד או לחוד.

(3) הוצאת שם רע או דיבה בכתב בתנאי שזה יקרה:

(א) בפרסום ובהפצה ברבים או בחלוקה בין קבוצה דברי כתב, ציורים, תמונות לעג או טיוטות של ציורים (ציורים לפני דיקורציה ועיבוד).

(ב) כל מה שיישלח לנפגע מהמכתבים הפתוחים (אינם סגורים) וגלויות הדאד.

(4) הוצאת שם רע או דיבה באמצעות דברי דפוס בתנאי שיקרה:

(א) באמצעות העיתונים היומיים או התקופתיים.

(ב) בכל סוג שהוא מדברי הדפוס ואמצעי הפרסום.

ף 190 - השפלה פירושה כל השפלה או גידוף (פרט להוצאת שם רע ודיבה) המכוונים כלפי הנפגע פנים אל פנים באמצעות הדיבור או התנועות, הכתיב או הציור שאינם בפומבי, או על - ידי מברק, שיחת טלפון או על - ידי יחס גס.

ף 191 - ייעוש על הוצאת שם רע במאסר משלושה חודשים עד לשנתיים באם היה מכוון לפרלמנט או לאחד מחבריו בזמן בצוע תפקידו או מסיבת מעיה שנבע מתפקידו, או היה מכוון לאחד הגופים הרשמיים, בתי המשפט, המינהל הציבורי, הצבא או כל פקיד בזמן מילוי תפקידו או כתוצאה ממעשה שנבע ממנו.

ף 192 - (1) אם ביקש מוציא שם הרע להרשות לו את הוכחת נכונות אשר יחס לפקיד הנפגע אין עונים לבקשתו אלא אם

היה הדבר אשר יחס קשור במילוי חובות התפקיד
של אותו פקיד או היה עבירה המחייבת עונש על-
פי החוק.

(2) אם הוצאת שם הרע היה קשור במילוי חובות התפקיד
בלבד והוכח את נכונותו זוכה הנאשם, אחרת יוטל
עליו העונש שנקבע על הוצאת שם רע.

(3) אם היה הדבר שעבורו הוצא שם רע עבירה ובוצעו
הליכים נגד אותו פקיד והוכח כי מוציא שם הרע
יחס לו את העבירה אך ידע כי נקי כפיים הוא
נהפכה הוצאת שם הרע לעלילה המחייבת פעולה על
פי הוראות סעיפי החוק המיוחדים לעלילה.

סעיף 193 - ייענש על הוצאת דיבה במאסר מחדש עד לשישה חודשים
ובקנס מעשרה דינאר עד לחמישים דינרים באם יוחסה
לאלה שנזכרו בסעיף (191).

סעיף 194 - אם ביקש מוציא הדיבה להרשות לו את הוכחת נכונות
אשר יחס לפקיד הנפגע אין עונים לבקשתו אלא אם
היה הדבר אשר יחס קשור במילוי חובות התפקיד של
אותו פקיד, ואכן הוא יהיה במעמד של מוציא שם רע
על - ידי הפיכת המונחים של הוצאת דיבה לצורת סעיף
מיוחד ואז ינהג עמו כאל מוציא שם רע.

סעיף 195 - ייענש במאסר משנה עד לשלוש שנים כל מי:-

(1) הוכחה עזות לשונו כלפי הוד מלכותו המלך.

(2) שלח או הניע אחר לשלוח או פנה אל הוד מלכותו
במכתב או בעל - פה, תמונה, או ציור קריקטורי
היכול לפגוע בכבוד הוד מלכותו או שם את אותו
מכתב, תמונה או ציור בצורה היכולה לפגוע בהוד
מלכותו וכך כל מי שמפיץ את אשר נזכר או פועל
לשם הפצתו בין הציבור.

(3) ייענש באותו העונש אם מה שנזכר היה מופנה
נגד הוד מלכותה המלכה, יורש העצר, אחד העוצרים
או אחד מחברי מועצת ממלאי מקום המלך.

(1) במאסר מבוועיים עד לשישה חודשים או בקנס מחמש דינרים עד לשלושים דינרים או בסני העונשים יחד באם היתה מופנית כלפי נקיד בזמן מילוי תפקידו או בגלל אשר עשה בחוקף תפקידו.

(2) ואם היה הפקיד שנפגע על - ידי השפלה בזמן מילוי תפקידו או בגלל אשר עשה בחוקף תפקידו מאלה אשר מקיימים בידיהם סמכות רשמית יהיה העונש מחודש עד לשנה.

(3) אם ההשפלה היתה באמצעות דיבור או תנועות איום על שופט היושב על כס בית המשפט יהיה העונש משלושה חודשים ועד לשנתיים.

ף 197 - ייעוש במאסר משישה חודשים ועד לשלוש שנים כל מי שקרע או בז לדגל או לסמל הלאומי או לדגל הליגה הערבית בצורה פומבית.

ף 198 - על מנת למצות את המטרה שנקבעה בחלק זה, הפרסום של כל חומר שיש בו הוצאת שם רע או דיבה ייחשב כפרסום בלתי חוקי אלא ש:

(1) אם היה נושא שם הרע או הדיבה נכון ופרסומו מביא תועלת לטובת הציבור.

(2) אם היה נושא שם הרע או הדיבה מותר מהסיבות הבאות:

(א) נושא שם הרע או הדיבה פורסם מטעם הממשלה או הפרלמנט או באיזה מסמך או פרטיכל רשמי, או

(ב) נושא שם הרע או הדיבה פורסם לגבי אדם הכפוף לשיפוט הצבאי או שיפוט המשטרה או למשמר הגבול והיה לגבי התנהגותו כאדם הכפוף לאותו שיפוט ואם הפרסום נעשה על-ידי אדם שיש לו סמכות עליו לגבי התנהגותו כלפי אדם אחר הכפוף לאותה סמכות או ,

(ג) נושא שם הרע או הדיבה פורסם בעת הליכים

מטפטיים מטעם אדם אחר שהשתתף באותם ההליכים בתור טופט, עורך - דיין, עד או צד בתביעה או,

(ד) נושא שם הרע או הדיבה הוא לאמיתו גילוי נכון של כל דבר שדובר בו, קרה, או הופץ בפרלמנט, או,

(ה) נושא שם הרע או הדיבה הוא לאמיתו גילוי נכון של כל דבר שדובר בו, קרה או נתגלה בעת נקיטת הליכים משפטיים בפני איזה בית משפט בתנאי שכית המשפט לא אסר את הפרסום מה שנזכר או שהמשפט, שהושלמו בו אותם ההליכים, נערך בדלתיים סגורות, או

(ו) נושא שם הרע או הדיבה הוא עותק, תצלום, או תמצית נכון מחומר שכבר פורסם ופרסום אותו נושא היה מותר על - פי הוראות סעיף זה.

(3) אם היה הפרסום מותר אחת היא - על מנת למצות את המטרה שנקבעה בחלק זה, באם נושא הפרסום היה נכון או בלתי נכון או באם הפרסום נעשה בתום לב או לא, בתנאי שלא חשחררנה הוראות סעיף זה כל אדם מהעונש המגיע לו על - פי הוראות פרק אחר מחוק זה או עפ"י הוראות חוק אחר.

סעיף 199 - פרסום נושא המהווה הוצאת שם רע ודיבה מותר בתנאי שקרה בתום לב ובאם הקשר בין המפרסם ובעל האינטרס בפרסום מחייב את המפרסם על - פי החוק לפרסם אותו נושא לטובת בעל האינטרס בפרסום, או היה למפרסם אינטרס אישי חוקי בפרסום אותו נושא באותו אופן בתנאי שלא יחרוג גבול הפרסום וצורתו מהסבירות בהתאם לנסיבות.

(4) קריעה כרוזים רשמיים

סעיף 200 - (1) כל מי שקרע או כיער או השחית בזדון ובפומבי כרוז, מסמך שהודבק או היה על סף ההדבקה בבניין או במקום ציבורי לשם ביצוע כל חוק, או צו של אדם פקיד בשירות ציבורי, ייענש בקנס שלא יעלה על עשרה דינרים.

(2) אם בוצע המעשה לשם זילזול ברשות או מחאה על אחד ממעשיה יהיה העונש מאסר משבוע עד להודט אחד.

(5) סיגול תוארים או תפקידים

סעיף 201 - (1) מי שהתלבש בפומבי וללא זכות בחליפה רשמית או ענד במטהווא מיוחד לדרגה מעל להרגתו-ייענש במאסר ל- תקופה שלא תעלה על שנה.

(2) מי שענד בפומבי וללא רשות מדליה, סימן או לבוש, מהמדליות, הסימנים או הלבוש הרשמיים, ייענש בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

(3) כל ירדני העונד בפומבי וללא זכות או ללא רשות מאת הוד מלכותו המלך מדליה נכרית, ייענש בקנס שלא יעלה על עשרה דינרים.

סעיף 202 - (1) ייענש במאסר מחודש עד לשנה כל אדם ש:-

(א) התחזה כפקיד בשירות הציבורי, אזרחי או צבאי, בנסיבות שהיה על אותו פקיד לעשות איזה מעשה או להופיע באיזה מקום בחוקף תפקידו, או

(ב) התראה ללא זכות כפקיד בשירות הציבורי, אזרחי או צבאי, והתימר שמזכותו לעשות איזה מעשה או להופיע לאחד המקומות על מנת לבצע איזו פעולה בחוקף תפקידו.

(2) וייענש במאסר משלושה חודשים עד לשנתיים כל מי שבצע אחד מהפעולות הנזכרות בסעיפים הקטנים הקודמים כשהוא לבוש בזמן מלוי התפקיד לבוש או סימן מיוחד שנועד לפקידים.

(6) פתיחת חותמות רשמיים
ופגיעה במסמכים רשמיים

סעיף 203 - (1) מי שניגש בזדון לפתיחת חותמת שהוטבעה לפי צו מהשלטונות הרשמיים או מבתי המשפט או מאחד ממשרדיה לשם שמירת בית עסק, כספים, חפצים, או ניירות הקשורות באיזה שירות שהוא, או הסרתה או הפיכתה ללא הועלת - ייענש במאסר משבוע עד לשנה.

(2) ואם בוצע המעשה יחד עם מעשי אלימות, לא יהיה המאסר -פחות משלושה חודשים.

(3) יוענש מי שמעיז בפתיחת החותמת והסרתה בעונש

שנקבע למי שמעיז לגנוב על - ידי שבירת מנעול
בית העסק הנעול ואם היה הגנב הפקיד האחראי ייענש
באותו עונש.

סעיף 204 - (1) מי שלקח, הוריד או השחית השחתה מלאה או חלקית
ניירות או מיסמכים שהופקדו בכספות לשמירה או
במשרדי בחי המשפט או במחסנים הציבוריים או שהופקדו
אצל נאמן כללי - יוענש במאסר לתקופה משישה חודשים
עד לשלוש שנים.

(2) ואם בוצע המעשה על - ידי פתיחת החותמות או ההסרה
או על - ידי טיפוס או על - ידי מעשי אלימות נגד
אנשים יהיה העונש עבודות פרך לתקופה זמנית.

סעיף 205 - יוטלו העונשים המפורטים בסעיף הקודם, על כל השוני שבהם,
על כל מי ששרף או השמיד ולו בצורה חלקית רשימות
סיוטות או מיסמכים השייכים לרשויות הרשמיות.

ש ע ר ר ב י ע י

העבירות הפוגעות במינהל המשפטי

פ ר ק ר א ש ו ן

העבירות הפוגעות בהליכי השיפוט

(1) אי גילוי פשעים ועוונות

סעיף 206 - (1) ייענש במאסר מחודש עד לשנה כל מי שידע על קיום
קשר לביצוע עבירה מהעבירות שצוינו בסעיפים
(135, 136, 137, 138, 142, 143, 145, ו-148)
מחוק זה ולא הודיע לשלטונות הרשמיים במהירות
סבירה.

(2) לא תחול הוראת סעיף זה על בן זוג של אדם שיש
לו נגיעה באותה מזימה ולא על הוריו וצאצאיו.

סעיף 207 - (1) כל פקיד שמוטל עליו לחקור ולהתחקות אחר, עבירות
והתרשל או דחה מלהודיע על עבירה שנודעה לו -
יוענש במאסר משבוע עד לשנה או בקנס מחמישה
דינרים עד לעשרים דינרים.

(2) כל פקיד שהתרשל או אחר מלהודיע לשלטונות
המוסמכים על פשע או עוון שנודעו לו בזמן

או תוך כדי מילוי חפיקו-ייעוץ במאסר משבוע
עד שלושה חודשים או בעונש מחמש דינרים עד לעשרים
דינרים.

(3) מי שחוקר כדי עבודתו באחד המקצועות הרפואיים
הושיט עזרה לאדם הנראה כי בוצע בו פשע או עוון
ולא הנדיע לשלטונות המוסמכות יוטל עליו העונש
שצויין בסעיף הקטן (2).

(2) סחיטת הודאות וידיעות בכח

יף 208 - (1) מי שייסר אדם בכל סוג מסוגי העינויים והאלימות
סאינם מורשים לפי החוק על מנת להשיג הודאה על
עבירה או על ידיעות אודותיה, ייענש במאסר משלושה
חודשים עד לשלוש שנים.

(2) אם הוליכו פעולות העינויים והאלימות למחלה או
לפצע יהיה העונש משישה חודשים עד לשלוש שנים
אלא אם חויבו אותן הפעולות עונש חמור יותר.

(3) בדיית פשעים ושקרנים

יף 209 - מי שהודיע לרשות השיפוטית או לאיזו רשות המוטל עליה
להודיע לרשות השיפוטית על איזו עבירה שלא בוצעה ומי
שגרם להתחלת חקירה ראשונית או משפטית על - ידי בדיית
ראיות מטריאליות על עבירה כזאת, יוענש במאסר לתקופה
שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על עשרה
דינרים או בשני העונשים יחד.

יף 210 - (1) מי שהגיש תלונה או הודעה בכתב אל הרשות השיפוטית,
או איזו רשות המוטל עליה להודיע לרשות השיפוטית,
שבה הוא ייחס לאחד האנשים איזה עוון או עבירה
והוא יודע על נקיון כפו, או בדה ראיות מטריאליות
המראות על ביצוע עבירה זו, ייענש לפי אורח
חוקי שהגיש, במאסר משבוע עד לשלוש שנים.

(2) ובאם המעשה המיוחס הוא פשע, יוענש הבדאי בעבודות
פרך לתקופה זמנית.

יף 211 - אם חזר המודיע מהודעתו או הבדאי מבדייתו לפני כל
הליך שהוא, ייענש בשישית העונש שצויין בשני הסעיפים
הקודמים ואם חזר בו במה שהוא ייחס או הודה כי בדה

ראיות מטריאליות לאחר הליכים משפטיים יורד מנגן
שני שלישים מהעונש שצויין בשני הסעיפים הקודמים.

(4) זהות כוזבת

סעיף 212 - מי שנקרא בשמו על - ידי שופט, קצין מהמסורה או ממסר הגבול או איזה פקיד מפקידי התביעה וענה בשם או תואר שאינם שלו, או מסר פרטים כוזבים אודות זהותו, מקום מגוריו, כתובתו, או אודות זהותו, מקום מגוריו או כתובתו של אדם אחר ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על חודש או בקנס מדינר אחד עד עשרה דינרים.

סעיף 213 - מי שיחס לעצמו שם שאינו לו בחקירה משפטית או בפני בית משפט, ייענש במאסר מחודש עד לשנה.

(5) עדות שקר

סעיף 214 - (1) מי שמסר עדות שקר בפני רשות שיפוטית או בפני מפקח או גוף שיש להם סמכות לקבל עדות בשבועה והוא הכחיש את האמת או הסתיר חלק או כל ממה שהוא יודע מפרטי העניין שנשאל אודותיו, מבלי להתחשב באם האדם שמסר את העדות הינו עד שעדותו מחקבלת או לא, או באם עדותו נחקבלה בהליכים או לא נחקבלה, ייענש במאסר משלושה חודשים עד לשלוש שנים.

(2) ואם מעשה זה נעשה בעת הקירת פשע או דיון משפטי, ייגזר עליו עבודות פרך לתקופה זמנית, ואם כחוצאה מעדות השקר יצא פסק-דין מוות או מאסר - עולם לא יפחת העונש של עבודות פרך מעשר שנים.

(3) ואם העדות נמסרה על - ידי העד ללא הצהרה בשבועה, יורד חצי העונש.

סעיף 215 - ישוחרר מעונש:

(1) עד שמסר עדות שקר בעת הקירה פלילית וחזר בה לפני סיום החקירה או לפני שהולשן עליו.

(2) עד שמסר עדות שקר בכל בית משפט וחזר בה לפני הוצאת פסק-דין לבני התביעה העיקרית ואפילו פסק לא סופי.

- (א) עד העלול להיות צפוי - באם דיבר את האמת - לנזק מופרז שיט לו נגיעה לחרותו, כבודו או לחרות וכבוד אשתו - אפילו אם היתה גרושה - או אחד מהוריו, צאצאיו, אהיותיו, אחיו, וכך חותניו או חותני אחד מכל אלה שהוזכרו לעיל.
- (ב) אדם שגילה לפני בית המשפט את שמו, שם מטפחתו ותוארו בלי שיהיה חייב למסור עדות או שהיה מן הנכון להפנות את תשומת לבו שאין הוא חייב למסור עדות באם רצה בכך.

- (2) בשני המקרים הנזכרים לעיל באם העמידה עדות השקר אדם מסוים בפני הליכים משפטיים או לפסק-דין יורד העונש מחצי עד לסני שלישים

- יף 217 - יופחת העונש שיט להטילו על אדם עד כדי המחצית אם ניתנה עדות השקר ע"י עד שהוסת ע"י אותו אדם ואם העד היה מדבר את האמת היה מעמיד בהכרח את אותו האדם או את אחד מקרוביו בפני נזק כמפורש בסעיף קטן (1) של הסעיף הקודם.

(6) מסירת דו"ח כוזב או הירגום כוזב

- יף 218 - (1) מומחה שמונה על ידי הרשות המשפטית בתביעה אזרחית או פלילית ופסק בדבר שאינו תואם את האמת או פירש אותו בפירוש לא נכון, והוא יודע את האמת, ייענס במאסר מטלושה חודשים עד לשלוש שנים, וייאסר עליו להיות מומחה לאחר מכן.
- (2) וייענס בעבודות פרך להקופה זמנית באם תפקיד המומחה היה קשור בתביעה פלילית.
- יף 219 - מתרגם שתירגם, בכוונה תחילה, תירגום לא נכון-בתביעה אזרחית או פלילית-יהיה צפוי לעונשים הנעים בגבולות שפורטו בסעיף הקודם.

- יף 220 - יחולו על מומחה או על מתרגם הוראות סעיף (216).

(7) שבועת שקר

- יף 221 - (1) מי שנשבע - בתור הובע או נחבע - שבועת שקר בתביעה אזרחית ייענס במאסר משישה חודשים עד

לשלוש שנים ובקנס מחמש דינרים עד לחמישים דינרים.

(2) וישוחרר מהעונש מי שחזר לאמת לפני הוצאת פסק-דין אפילו לא-סופי ביחס לתביעה שבה נגעה השבועה.

(8) המעשים הפוגעים בהליכי הצדק

סעיף 222 - מי שהסתיר או השמיד בזדון תעודה, מיסמך או דבר אחר מאיזה סוג שהוא או השחית אותו עד שאי אפשר לקוראו או לדעת את תוכנו, והוא יודע את נחיצותו בכל הליך משפטי-בכוונה למנוע את השימוש בו בחור ראייה- ייענש במאסר עד לשנה אחת או בקנס עד לחמישים דינרים או בשני העונשים יחד.

סעיף 223 - מי שפנה, בכתב או בעל פה, לשופט בכוונה להשפיע באופן בלתי חוקי על תוצאות הליכים משפטיים-ייענש במאסר לחקופה שלא תעלה על חודש או בקנס שאינו עולה על עשרה דינרים או בשני העונשים.

סעיף 224 - מי שפירסם ידיעות או דברי ביקורת העלולים להשפיע על איזה שופט או עד או למנוע איזה אדם מלמסור את ידיעותיו לנוגעים בדבר-ייענש במאסר לחקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

(9) פירסומים אסורים

סעיף 225 - יוענש בקנס מחמישה דינרים עד לעשרים וחמישה דינרים מי שפירסם:

(1) מיסמך ממיסמכי החקירה של פשעים ועוונות לפני קריאתו בישיבה פומבית.

(2) תוכן משפט בדלתיים סגורות.

(3) תוכן משפט של תביעת גידופים.

(4) כל משפט שבית המשפט אסר את פירסומו.

סעיף 226 - יוענש במאסר עד לשלושה חודשים או בקנס עד לעשרה דינרים או בשני העונשים יחד מי שמתרים בצורה פומבית או בבל אמצעי מאמצעי הפירסום לסם קבלת פיצוי על פסק-דין פלילי שהטיל קנסות, אגרות, דמי נזיקין או דמי אבטלה.

(1) עבירות הנוגעות לתוקף החלטות בתי המשפט

סעיף 227 - (1) ייענש במאסר מחודש עד לשנה או בקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים:

(א) מי שטם ידו על נכס שהוצא מרשותו באופן חוקי.

(ב) מי שמפיר את הצעדים שננקטו על - ידי בית המשפט כדי לשמור את הבעלות או החזקה.

(2) ואם המעשה היה מלווה במעשי אלימות יהיה המאסר משלושה חודשים עד לשנתיים.

(2) בריחת האסירים

סעיף 228 - (1) אדם שהיה עצור כחוק בשל עבירה מסוג פשע וברח ממאסרו, דינו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים. היה הבורח עצור בשל עבירה מסוג עוון, יענש במאסר שלא יעלה על שנה אחת או לקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

(2) וכל נידון בעונש לתקופה זמנית בשל פשע או עוון וברח ממאסרו - יווסף לעונשו העיקרי תקופה שלא תעלה על החצי אלא אם צויין אחרת בחוק.

סעיף 229 - (1) המסייע לבריחתו של אדם שנעצר או נאסר, בהתאם לחוק, באשמת עוון, דינו מאסר עד ששה חודשים.

(2) המסייע לבריחתו של אדם שנעצר או נאסר באשמת פשע, למעט פשע שדינו מוות או מאסר עולם עם עבודת פרך, - דינו מאסר משנה עד שלש שנים.

(3) המסייע לבריחתו של אדם שנעצר או נאסר באשמת פשע שדינו מוות או מאסר - עולם, צפוי הוא לעבודה פרך לתקופה שלא תעלה על שבע שנים.

סעיף 230 - (1) כל מי שהיה מופקד לשמירה על אדם שנעצר או נאסר, בהתאם לחוק, ואפשר לו לברוח או הקל על בריחתו, בנסיבות שבפסקה (1) לסעיף הקודם, - דינו מאסר משלושה חודשים עד שנה.

במקרה של פסקה (2) הנ"ל, מאסר משה חודשים עד שנתיים במקרה של פסקה (3) לסעיף הקודם, מאסר משנה עד שלש שנים

(2) התאפשרה הבריחה כתוצאה של רשלנות מצד השומר, דינו של אותו שומר מאסר מחודש עד שנה במקרה של פסקה (1) הנ"ל.

במקרה של פסקה (2) הנ"ל, מאסר משטה חודשים עד שנתיים.

במקרה של פסקה (3) לסעיף הקודם, מאסר משנה עד שלש שנים.

סעיף 231 - (1) כל אדם שהוטלה עליו שמירה על עצור או אסיר ובכדי להקל על בריחתו הוא סיפק לו נשק או מכשיר אחר העשוי להקל על בריחתו תוך שמוש בכח, - דינו מאסר לתקופה בלתי קצובה עם עבודה פרך (ראה הערות).

(2) אם העבריין כנ"ל לא היה האיש שעליו הוטלה השמירה, דינו מאסר שלא יפחת משנתיים.

סעיף 232 - העונש האמור לעיל יופחת עד למחציתו, אם העבריין הביא למעצרו של הבורח או הניע אותו להסגיר את עצמו תוך שלש חדשים מיום בריחתו, בתנאי שתוך היות הבורח בחופשי לא ביצע עבירה נוספת מסוג פשע או עוון.

ה פ ר ק ה ש ל י ש י

עשיית דין לעצמו

סעיף 233 - מי שעשה דין לעצמו ויש באפשרותו לפנות מיד לשלטונות המוסמכים ייענש בקנס שלא יעלה על עשרה דינרים.

סעיף 234 - אם המעשה שנזכר בסעיף הקודם היה מלווה בתעשי אלימות, יוענש העבריין במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על עשרים וחמישה דינרים.

סעיף 235 - יופסקו ההליכים של תביעת הצד הניזוק באם העוון הנזכר לא היה מלווה בעבירה אחרת שאפשר לספל בה ללא תביעה.

ה ש ע ר - ז ח מ י ש י
עבירות הפוגעות באימוץ הציבור

פ ר ק ר א ש ו ן
(1) זיוף חותם ממלכתי, סימנים רשמיים
שטרי בנק ובולים

סעיף 236 - (1) מי שזייף את חותם המדינה או חתימת הוד מלכותו המלך או חותמו או השתמש בחותם המזויף והוא יודע את זאת, ייענש בעבודות פרך לתקופה של שבע שנים לפחות.

(2) מי שהשתמש ללא זכות בחותם המדינה או זייף טביעת חותמה, ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית.

סעיף 237 - (1) מי שזייף חותם, הטביע חוים, סימן, או נוקש המתייחסים למינהלה - ציבורית ירדנית או זייף את הטביעה של הכלים האלה או חותם, חתימה או סימן של אחד מפקידי הממשלה.

(2) ומי שהשתמש למטרה בלתי חוקית באיזה סימן מהסימנים הרשמיים הנזכרים בסעיף הקטן הקודם, אמיתיים היו או מזוייפים, ייענש במאסר לתקופה משנה עד לשלוש שנים ובקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים.

סעיף 238 - מי שעשה את הזיוף שנגזר עליו עונש על פי שני הסעיפים הקודמים והשמיד את העצם המשמש לעבירה לפני כל שימוש או הליך, ישוחרר מהעונש.

(2) זיוף שטרי בנק

סעיף 239 - שטר בנק פירושו בחלק זה כל שטר שהוצא על - יד בנק במדינה או על - ידי איזו חברה רשומה העוסקת בעסקי בנקאות בכל מקום שהוא בעולם, וכל שטר בנק שהוצא על - ידי בנק, שטרי כסף ירדניים שהוצאו בהתאם לחוק המטבע וכל נייר כספי (לא חשוב השם הנקרא בו) באם הוא משמש כמטבע חוקי במדינה שהוצא בה.

סעיף 240 - ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תפחת מהמש שנים:-

(1) כל מי שזייף שטר בנק בכוונה לרמות או עשה שינויים בו, או סחר בשטר בנק הנראה כמזויף והוא יודע על כך.

(2) מי שהכניס לממלכה הירדנית שטר כסף מזויף או שטר משונה הנראה כשטר בנק והוא יודע שהינו מזויף או משונה.

(3) מי שהחזיק איזה שטר בנק הנראה כמזויף או כמשונה והוא יודע על כך, יוענש במאסר לתקופה מחודש אחד עד לשלוש שנים.

סעיף 241 - מי שזייף או גרם לזיוף נייר הנראה כשטר בנק, חלק משטר בנק, או נייר הדומה לשטר בנק, באיזו צורה שהיא, ושעלול להונות בו אנשים או לסחור בו, עם ידיעתו על זיופו, יוענש בעבודות פרך לתקופה קצובה.

סעיף 242 - מי שעשה את אחד המעשים הבאים ללא הסמכה מאת הרשויות המוסמכות יוענש בעבודת פרך לתקופה קצובה שלא תעלה על חמש שנים:

(1) יצר, השתמש, מכר, הציע למכירה, החזיק בידיעה ממנו, נייר הדומה לנייק המיוחד המשמש לכל סוג משטרי הבנק או נייר שעלולים לחשבו מאותו נייר מיוחד, או

(2) יצר, השתמש, החזיק ברשותו, רכס בידיעה ממנו מסגרת תבנית או כלי המשמשים ליצורו של נייר כזה או המשמשים להטבעת מלה, ספרה, ציור, או סימן מיוחד באותו נייר והמופיעים בו.

(3) גודם על - ידי איזה מעשה - תכנים או איזו תחבולה שהמילים, הציורים או הסימנים המיוחדים האלה יופיעו בכל נייר או כל מילים, ציורים או סימנים מיוחדים אחרים המכוונים להדמות להם ולהתקבל בחזקת אלה יופיעו באותו נייר, או

(4) חרט או צייר באופן אחר על גבי איזה לוח שהוא או על גבי איזה חומר, ציון המחיר להיות ציון של שטר בנק או חלק משטר בנק או חרט, צייר איזה שם, מילה, ספרה, ציור, אות או קישוט הדומים או המכוונים לכאורה להדמות לכל חתימה שעל בנקו, או

(5) המשתמש או מחזיק ביודעין תחת השגחתו או ברשותו בלוח כזה או בחומר, או במכשיר או באמצעי לעשייתו

או להדפסתו של בנקנוט.

ע"ף 243 - אדם המוציא או משחתיף בהוצאת כל שטר משטרי הבנק בלא רשות חוקית, יוענש בעבודות פרך לתקופה זמנית שלא תעלה על חמש שנים.

ע"ף 244 - הממשלה רשאית לתפוש ולהחרים כל שטר בנק שנמצא מזויף או מהוקה, מבלי לשלם פיצויים לבעלו, ואפשר להשמידו או לנהוג בו באותו אופן שיורה שר האוצר, באישור ראש המיניסטרים.

(3) עבירות בענין מטבעות

ע"ף 245 - בפרק זה:
המונח "מטבע" כולל מטבע מכל סוג ומין העשוי מכל סוג של מתכות או מתכות מעורבות והמופץ באופן חוקי בממלכה או בכל ארץ אחרת.

"מתכת" כוללת כל תערובת של מתכות וכל תרכובת של מתכות.

"מטבעות מזויפים" פירושה כל המטבעות שאינם אמיתיים אך דומים למטבעות האמיתיים או במכוונים לכאורה להדמות או להתקבל כמטבעות אמיתיים, והם כוללים מטבעות אמיתיים שעברו תהליך של ציפוי או שינוי צורה באופן שיהיו דומים או מכוונים לכאורה להדמות או להתקבל כמטבעות בעלי ערך גבוה יותר, והם כוללים גם מטבעות אמיתיים שכורסמו, שופשפו, או אלה שמידתם, או משקלם הופחתו באיזה אופן שהוא או שצופו, או שונתה צורתם באופן המכסה את הכרסום, השיפשוף או ההפחתה, והם כוללים כל המטבעות שנזכרו לעיל בין שהם ראויים להפצה ובין שאינם ראויים להפצה, בין שתהליך הציפוי או השינוי, הוא שלם ובין שאינו שלם.

"ציפוי בזהב או בכסף" כשהם חלים על מטבע, פירושו: פעולת הציפוי המשווה למטבע דמות של זהב או כסף, יהא אשר יהיה האמצעי שהשתמשו בו.

ע"ף 246 - כל אדם העושה או המתחיל לעשות מטבע מזויף, של זהב או של כסף, יוענש בעבודות פרך לתקופה שלא תפחת מחמש שנים.

- (1) מזהיב או מכסיף חתיכת מחכת בעלת מדה או צורה המתאימת ליציקת מטבע על מנת שהמחכת תוצק למטבע מזוייף של זהב או של כסף, או
- (2) מכשיר את מדחה או צורתה של חתיכת מחכת כדי להקל את יציקתה למטבע מזוייף של זהב או כסף, מתוך כוונה לעשות במחכת הנ"ל מטבע מזוייף, או
- (3) מביא לממלכה מטבע מזוייף של זהב או כסף כשהוא יודע שהמטבע מזוייף, או
- (4) עושה או מתקיין לוח או תבנית המיועדים לשמש כגילוף לציור החקוק על צדדי מטבע מזהב או מכסף או על אחד מאותם צדדים או חלק מהם.
- (5) עושה או מתקיין כלי, מכשיר או מכונה שהותאמו לסמן בהם מסביב לקצוותו של מטבע בסימנים או בציורים הדומים לכאורה לאותם הסימנים והציורים שעל הקצוות של איזו מטבע זהב או כסף, או
- (6) עושה או מתקיין כלי, מכשיר או מכונה שהותאמו לחיתוך גושים עגולים של זהב או כסף או מחכת אחרת ליציקה.

סעיף 248 - (1) כל המשפּשף או ממכרסם מטבע זהב או כסף באופן המביא לידי הפּחתת משקלו, על מנת שהמטבע יישאר לאחר השפּשוף או הכרסום כמטבע זהב או כסף העובר לסוחר, יוענש בעבודות פּרַך לתקופה שלא תפּחת מחמש שנים.

(2) כל המחזיק או המשתמש באופן בלתי חוקי בנפולת או שהולת של זהב או כסף או של מטילי זהב או כסף או אבקת זהב או כסף או חמיסתם או כל צורה שהיא של זהב או כסף שהופקו מתוך שחול או גירוד מטבע זהב או כסף באופן המביא לידי הפּחתת משקלו וכשהוא יודע שאלה הופקו כאמור, ייענש במאסר עד לשלוש שנים.

סעיף 249 - כל המפיץ מטבע מזוייף של זהב או כסף כשהוא יודע שהמטבע מזוייף, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנתיים.

סעיף 250 - ייענש במאסר עד לשלוש שנים כל אדם אשר:-

(1) המפיץ מטבעות מזויפים של זהב או של כסף, כשהוא יודע שהם מזויפים, ובשעה שהוא הפיצם היה ברשותו עוד מטבעות אחרים מזויפים של זהב או של כסף, או

(2) המפיץ מטבעות מזויפים של זהב או של כסף, כשהוא ידע שהם מזויפים ובו ביום, או באחד מעשרת הימים שלאחר מכן, הוא הפיץ מטבעות אחרים מזויפים של זהב או של כסף, כשהוא ידע שהם מזויפים, או

(3) החזיק ברשותו שלושה מטבעות או יותר של זהב או של כסף מזויפים, כשהוא ידע שהם מזויפים, ומחוך כונה להפיץ איזה מהם.

סעיף 251 - כל מי שעושה עבירה מאחת העבירות הנזכרות בשני הסעיפים האחרונים, לאחר שקודם לכן נתחייב בדין על אחת העבירות דלעיל, ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תעלה על חמש שנים.

סעיף 252 - ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תעלה על שבע שנים כל אדם אשר:-

(1) העושה מטבע מזויף שאינו של זהב או של כסף, או

(2) מבלי רשות או צידוק חוקיים, עושה, מתקיין, מחזיק או מעביר לאחר איזה כלי, מכשיר או מכונה המיועדים או שהתאימו אותם ליציקת מטבעות מזויפים, שאינם של זהב או כסף, או

(3) קונה, מוכר, מקבל, משלם או מעביר, מטבע, בערך נמוך מהערך הנקוב, המסומן עליו או מזה שהיה מכוון לכאורה להיות מסומן עליו, או מציע לעשות אחד המעשים האלה.

סעיף 253 - ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה אחת כל אדם:-

(1) המפיץ מטבע מזויף, שאינו של זהב או של כסף, כשהוא יודע שהמטבע מזויף, או

(2) המחזיק ברשותו שלושה מטבעות מזויפים או יותר, שאינם של זהב או של כסף, כשהוא יודע שהם מזויפים

ומתוך כוונה להפיץ אחד מהם.

סעיף 254 - ייענש בקנס שלא יעלה על עשרים וחמישה דינרים כל אדם
אם:-

- (1) קיבל בתום לב מטבעות מזוייפים או חקויים או שטר
בנק מזויף או חקוי והחליף אותם לאחר שידע מפגימותם.
- (2) סהר, ביודעין, במטבעות או בשטרי כסף שיצאו מהמחזור.

סעיף 255 - כל אדם המטרב לקבל מטבעות או שטרי כסף, הנחשבים להילך
חוקי בממלכה, במחירם הנקוב, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה
על עשרה דינרים.

(4) זיוף בולים

סעיף 256 - ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תעלה על עשר שנים
כל אדם אשר:-

- (1) מחקה או מזייף איזו טביעה, בולי הכנסה, בולי דאר
ממלכתיים או בולים שאושר שימושם על - ידי הממלכה.
- (2) עושה או מחזיק ביודעין תבנית או מכשיר שאפשר
להתאימם להדפסת הטביעה או הבולים.

סעיף 257 - ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תעלה על עשר שנים כל
אדם אשר:-

- (1) עושה או מחקיף תבנית, לוח, או מכונה שאפשר להטביע
בהם ציור הדומה לציור המוטבע על - ידי התבנית,
הלוח או המכונה המשמשים לעשיית בול, בין בול מוטבע
ובין בול מודבק, בין בממלכה ובין במדינה נכרית,
או עושה או מחקיף תבנית, לוח או מכונה שאפשר להדפיס
בהם איזה מלים, שורות, אותיות או סימנים הדומים
למלים, שורות, אותיות או סימנים הנמצאים על ניר
שהוכן מלכתחילה על-ידי הרשות המתאימה לאחת המטרות
שנזכרו לעיל, או

- (2) מחזיק בדשותו או מעביר לאחר ביודעין איזה ניר או
הומר אחר שהודפס בו ציור של תבנית, לוח, או מכונה
או איזה ניר שיש עליו או בחוכו מלים, ספרות,
אותיות, סימנים או שורות הנזכרים לעיל.

סעיף 258 - (1) ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה או בקנס שלא

יעלה על חמישים דינרים או בשני העונשים גם יחד
מי שהשתמש ביודעין באחד הבולים המחוקים או המזוייפים

- (2) ויוענש במאסר לתקופה שלא תעלה על חודש ובקנס שלא יעלה על עשרים דינרים או בשני העונשים גם יחד מי שהשתמש ביודעין בכול משומש.

ה ו ר א ו ת כ ל ל י ו ת

סעיף 259 - (1) יסותר מהעונש מי שהשתתף באחד הפשעים המצוינים בסעיפים (236 - 257) והודיע לשלטונות לפני השלמתו.

- (2) עבריון המאפשר לתפוש - ואפילו לאחר התחלת ההליכים - את יתר העבריינים יופחת עונשו על פי מה שצויין בסעיף (97) מחוק זה.

ה פ ר ק ה ש נ י זיופים

סעיף 260 - זיוף פרושו: שנוי ביחס לעובדה או ראייה אשר רוצים להוכיחן במסמך או בכתיב יד, - ואשר הבאתו כראייה גורמת או עלולה לגרום לנזק חמרי, מוסרי או צבורי.

סעיף 261 - אדם המשתמש או המציג דבר מזויף ביודעין, דינו כדין המזויף עצמו, אלא אם כן קבע החוק עונש אחר.

(1) זיופים פליליים

סעיף 262 - (1) פקיד המזויף תוך מלוי תפקידו בהשתמשו לרעה בחתימה או חותמת או בסביעות אצבע או בזיוף חתימה או בעשיית מסמך או רישום או על - ידי השמטה או הוספות בתוכן של מסמך או רישום - דינו עבודת פרך לתקופה (זמנית) של חמש שנים לפחות.

- (2) אם המסמך המזויף הוא מהמסמכים אשר היו בתוקף עד שהוכרו כמזוייפים, - לא יפחת העונש משבע שנות מאסר. הוראות סעיף זה תופשות גם במקרה והמסמך הושמד כולו או מקצתו.

(3) יחולו הוראות סעיף זה במידה והושחת המיסמך כליל או בצורה חלקית.

סעיף 263 - ייענש בעונש כמפורט בסעיף הקודם כל:-

(1) פקיד אשר ערך מסמך שמסמכותו לערכו, ושינה את תוכנו או השתמש לרעה בחתימה שניתנה לו חוץ אמוץ על נייר חלק או רשם חוזה או דברים שלא נאמרו על ידי הצדדים המעורבים או לא הוכחו על ידם, או איש דברים כוזבים כנכונים או דברים בלתי מוכרים כמוכרים או שינה כל דבר אחר או הזניח דבר או הביאו בצורה בלתי נכונה.

(2) פקיד אשר נמצא ברשותו ובשמירתו רישום או דו"ח על פי הרשאה חוקית והוא מרשה ביודעין שיוכנס רישום בנקודה בעלת משמעות, ביודעו שרישום זה אינו נכון.

סעיף 264 - לפקיד צבורי יחשב, בסעיפים הקודמים, כל אדם שהוטמך לאשר אמיתות מסמך, חתימה או חותמה.

סעיף 265 - שאר האנשים המבצעים זיוף במסמך רשמי, באחד האמצעים הנזכרים בסעיפים הקודמים, ייענשו בעבודה פוץ לתקופה (זמנית) או במעצר, - אלא אם כן קבע החוק אחרת.

(2) אישורים כוזבים

סעיף 266 - (1) מי שמסר בעת מילוי חפקיד ציבורי, שירות ציבורי, מקצוע רפואי או בריאותי, או באיזה אופן אחר, אישור כוזב שהוכן לשם מסירה לשלטונות הרשמיים, או העלול להביא לו, או לאחרים טובת הנאה בלתי חוקית, או העלול לגרום נזק לאחד האנשים, ומי שהתחזה בשם אחד האנשים הנזכרים לעיל או זייף אותו אישור או השתמש בו - יוטל עליו עונש מאסר לתקופה מחודש עד לשנה.

(2) ובאם האישור הכוזב הוכן לשם הגשתו בפני בית המשפט או לשם הזדקת השיחרור משירות ציבורי, לא יופחת המאסר מחקופה של שלושה חודשים.

(3) ובאם בוצעה העבירה על - ידל אחד האנשים פרט לאלה שנזכרו לעיל, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.

סעיף 267 - הודעות הנכתבות על - ידי פקידי בתי הדין ויתר פקידי הממלכה והמשדדים הרשמיים וכמו כן הפרוטוקולים והדו"חות שנערכו על - ידי התביעה הכללית ייחשבו כתעודות מאושרות

לצורך ביצוע החוק הפלילי.

סעיף 268 - ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשישה חודשים כל אדם:

(1) המשתמש בתעודה להתנהגות טובה שהוצאה לאדם אחר על מנת לקבל עבודה.

(2) הוצאה לו תעודה להתנהגות טובה ומסרה, מכרה או השאילה לאדם אחר על מנת להשתמש בה להשגת עבודה.

(3) התחזות כאחר

סעיף 269 - מי שניגש לרשות ציבורית בזהות בדויה על מנת לקבל טובה הנאה, לעצמו או לאחר, או לשם גרימת נזק לאחד האנשים, ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשנה.

סעיף 270 - יוטל אותו עונש על כל אדם המכיר בנסיבות הנזכרות לעיל אח זהות האיש הבדוי שהופיע בפניהם הרשויות הרשמיות.

(4) הזיוף במסמכים פרטיים

סעיף 271 - המבצע זיוף במסמך פרטי באחד האמצעים המוגדרים בסעיפים 262, 263, - דינו מאסר משנה עד 3 שנים.

סעיף 272 - איש אשר:-

(1) מוחק את הרשום בצ'יק או מוסיף בו או המשנה בו, או-

(2) הנותן או מקבל צ'יק ערוך והוא יודע שהרשום בו נמחק, הוסף או שונה, -

ייענש במאסר משנה עד 3 שנים וקנס שלא יפחת מחפשיים דינרים.

ש ע ר ש י ש י

עבירות הנוגעות לדת ולמשפחה

פ ר י ק ר א ש ו ין

עבירות נגד הדת ונגד קדושת המחים

סעיף 273 - מי שהוכחה חוצפתו על - ידי ניבול פיו בפומבי נגד נביא המקבלי החוקות יאסר לתקופה משנה עד לשלוש שנים.

סעיף 274 - המפר או צום רמדאן בפומבי ייענש במאסר עד לחודש אחד או בקנס עד לחמשה עשר דינרים.

סעיף 275 - כל ההורס, מזיק, או מחלל מקום פולחן, סמל או כל חפץ המוחזק כמקודש אצל כל סוג אנשים, מחוץ כונה להעליב על - ידי כך אח' דחם של כל סוג אנשים, או כשהוא יודע שאותו סוג אנשים עלול לראות את מעשהו זה בחזקה עלבוך לדחם יוענש במאסר לתקופה מחודש עד לשנתיים או בקנס מחמשה דינרים עד לחמישים דינרים.

סעיף 276 - כל המפריע בזדון ומבלי צידוק או הצטדקות חוקיים - אסיפת אנשים שנועדו יחד כחוק לצרכי קיום פולחן דתי או לועג להם או מדריך את מנוחתם בעת האסיפה או המתקיף כל אחד מן הנאספים שם - ייענש במאסר לתקופה עד לשלושה חודשים או בקנס עד לעשרים דינרים.

סעיף 277 - המחלל מקום המשמש לקבורה מתים או מקום המיועד לקיום טכס הלוויה למתים או לשמירת גופות המתים או המחלל מצבות המתים, מלכלכן, הורסן, או המחלל קדושת המתים, גורם להפרעה לאנשים המתאספים במטרה לקיים את טכסי ההלוויה בכוונה לפגוע ברגשי איזה אדם, העלבת דתו, או שהוא יודע כי מעשהו זה כלול לפגוע ברגשי איזה אדם, או להעליב את הדת, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בקנס שלא יעלה על עשרים דינרים.

סעיף 278 - ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בקנס שלא יעלה על עשרים דינרים כל אדם:-

(1) המפרסם כל דבר מודפס, או בכתב יד, או תמונה, או ציור, או דמות העשויים להעליב את רגשות הדת או את האמונה של אנשים אחרים, או -

(2) המביע במקום ציבורי ובאזני אדם אחר כל מלה או הגה העשויים להעליב את רגשות הדת או את האמונה של אוחו אדם.

פ ר ק ש נ י

עבירות הפוגעות במשפחה

(1) עבירות הקשורות לענייני נשואין

סעיף 279 - ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשישה חודשים כל אדם:-

(1) העורך ביודעין קדושין או שהוא צד לסדור קדושין שלא בהתאם לחוק זכויות המשפחה או איזה חוק אחר או הלכה אחרת ההולמים את הבעל והאשה, או-

(2) המשיא נערה או המסדר קדושין לנערה שלא הגיעה לגיל חמש עשרה או העוזר בסידור הקידושין שלה בכל אופן שהוא, או-

(3) המשיא נערה או המסדר קדושין לנערה שלא הגיעה לגיל שמונה עשרה או העוזר בסידור הקידושין שלה בכל אופן שהוא מבלי להיווכח תחילה כי אפוסרופסה הסכים לנישואיה זה.

סעיף 280 - (1) כל אדם זכר היה או נקבה, הנושא אדם אחר, כשיש לו בן זוג בחיים, בין אם היה הנישואין החדשים מבוטלים או שאפשר לבטלם ובין שלא, יוענש במאסר לתקופה מששה חודשים עד לשלוש שנים אלא אם הוכיח:

(א) שהנישואין הקודמים הוכרזו כמבוטלים על ידי בית משפט מוסמך או רשות דתית מוסמכת, או-

(ב) שההלכה הנובעת לנישואין החלה על הבעל - בתאריך הנישואין הקודמים או תאריך הנישואין החדשים מרשה לו להינשא ליותר מאשה אחת.

(2) ייענש באותו העונש מי שערך ביודעין סקסי נישואין הנזכרים בסעיף הקטן הקודם.

סעיף 281 - מי שגירש את אשתו ולא סר לקאדי, או מי שבא במקומו, חוץ תקופה של חמשה עשר יום לשם בקשה לרישום הגירושין בהתאם לחוק זכויות המשפחה, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על חודש אחד או בקנס שלא יעלה חמשה עשר דינרים.

(2) עוונות הפוגעות במוסר המשפחה

סעיף 282 - (1) כל אשה הזונה מרצון תיענש במאסר מששה חודשים עד לשנתיים.

(2) וייגזר אוחו עונש על שותף הזונה, באם היה נשוי, ואם לא - ייגזר עונש מאסר משלושה חודשים עד לשנה.

(3) ראיות שיתקבלו ויהיו הוכחות נגד שותף הזונה, הן חפישת שניהם בזמן המעשה או הודאת הנאשם לפני השופט החוקר או לפני בית המשפט או מציאת מכתבים

או ניירות אחרים כתובים.

סעיף 283 - (1) בעל הנואף בבית מגורי אשחור, או הלוקח לו אהובה פומבי, ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשנה.

סעיף 284 - (1) אין לפתוח הליכים בקשר למעשה זנות אלא, על - ידי תלונת בן הזוג בתקופת הנישואין ועד לסיום ארבעה חודשים לאחר הגירושין, או על - ידי תלונת אפוסטרופסה באם אין לה בן זוג; ואין לפתוח בהליכים נגד הבעל על עבירת ניאוף שצוינה בסעיף הקודם אלא על - פי תלונת אשחור, ותבוסל התביעה והעונש על - ידי ביטולם

(2) אין לפתוח בהליכים נגד השותף אלא יחד עם האשה.

(3) לא תתקבל תלונה לאחר עבור שלושה חודשים מהיום שנודע לבעל או לאפוסטרופוס על העבירה.

(4) באם החזיר הבעל את אשתו ואם נפטר הבעל, או האפיטרופוס המתלוונן, או הזונה או שותפה בזנות תבוסל התלונה.

סעיף 285 - משכב בין הורים לצאצאיהם, חוקיים היו או לא חוקיים, או בין אחים ואחיות משני הורים או מהורה אחד, או בין אחד מאלה לבין איזה גיס או חתן, או בין אדם סתם לבין זה הנתון לפיקוחו בתוקף החוק או בפועל, יחייב עונש מאסר לתקופה משנתיים עד לשלוש שנים.

סעיף 286 - ההליכים יפתחו נגד העברייך המתואר בסעיף הקודם על סמך תלונה שהוגש על - ידי קרוב משפחה עד הדרגה הרביעית או על - ידי חתן או גיס של אחד העבריינים.

(3) עבירות נגד קטינים וזקנים

סעיף 287 - (1) מי שחוטף או מסתיר ילד למטה מגיל שבע, או מחליפו בילד אחר או מיחס לאיזו אשה תינוק שלא ילדה אותו, ייענש במאסר לתקופה משלושה חודשים עד לשלוש שנים.

(2) ולא יפחת העונש ממאסר של ששה חודשים באם המטרה מהעבירה או תוצאתה, היחה סילוק או סילוף הראיה הקשורה במצבו האישי של התינוק או רישום מצב אישי בדוי ברישומים הרשמיים.

סעיף 288 - מי שהניח ילד במוסד לילדים עזובים והסתיר את זהות

הילד בהיותו רשום במירשם התושבים כילד בלתי חוקי מוכר או ילד חוקי, יוענש במאסר לתקופה מחודשיים עד לשנתיים

סעיף 289 - מי שעוזב ילד בגיל פחות משנתיים ללא סיבה חוקית או מתקבלת על הדעת ומסכן על - ידי כך את חיי הילד או גורם או עלול לגרום נזק תמידי לבריאותו, ייענש במאסר לתקופה משנה עד לשלוש שנים.

סעיף 290 - ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשנה כל אדם:-

(1) שהוא הורה, אפזטרופוס, או ממונה על ילד רך בשנים ואינו יכול לדאוג לעצמו, או כל אדם שבידו מסור הפיקוח החוקי לשמירה וטיפול בילד כזה המסרב או המתרשל לספק מזונות, מלבושים, כלי מטה ושאר צרכים - בהיות לאל ידו לעשות זאת - וגורם במעשה זה נזק לבריאות הילד.

(2) שהוא הורה, אפזטרופוס או ממונה על ילד שלא השלים גיל שתיים עשרה, או כל אדם שבידו מסור ענין הפיקוח החוקי לשמירה וטיפול בילד כזה הנוטש אותו בזדון-ללא סיבה חוקית או מתקבלת על הדעת-ללא אמצעי מחיה ויש בידו לכלכל אותו ילד.

(4) פגיעה בפיקוח על הקטינים

סעיף 291 - (1) מי שחוטף או מגלה קטין שלא השלים את גיל החמש עשרה ואפילו בהסכמתו, על מנת לגזול אותו ממי שיש לו הפיקוח החוקי או הנאמנות עליו, ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשלוש שנים ובקנס מחמשה דינרים עד לעשרים וחמשה דינרים.

(2) ובאם הקטין לא השלים את גיל השתיים עשרה, או נחטף או הוגלה בכח או במעשי תרמית, יהיה העונש משלושה חודשים עד לשלוש שנים.

ש ע ר ש ב י ע י
עבירות נגד המוסר

פ ר ד ק ר א ש ו ז
הפגיעה בכבוד המשפחה

(1) בעילה

סעיף 292 - (1) כל הבועל נקבה (שאינה אשתו) בכח ונגד רצונה,

דינו מאסר עם עבודה פרך לתקופה שלא תפחת מחמש שנים.

(2) אם לא מלאו לנפגעת 15 שנים, דינו של הבוועל לא יפחת משבע שנים.

סעיף 293 - הבוועל נקבה (שאינה אשתו), אשר אינה יכולה להתנגד מחמת חולשה גופנית או מחמת פגם נפשי או בשל שמוש במרמה כלפיה, - דינו עבודה פרך לתקופה זמנית.

סעיף 294 - (1) הבוועל נקבה שלא מלאו לה חמש עשרה שנה - דינו מאסר עם עבודה פרך לתקופה זמנית.

(2) אם לא מלאו לנפגעת 12 שנים, דינו מאסר שלא יפחת מחמש שנים.

סעיף 295 - (1) הבוועל נקבה שמלאו לה חמש עשרה שנה, אך לא מלאו לה שמונה עשרה שנה, והוא אב חורג או סב חורג או ממונה על חינוכה או על ההשגחה עליה, - יענש בעבודה פרך לתקופה זמנית.

(2) אותו העונש יוטל אם היה הבוועל כהן דת או מנהל מקום עבודה או פקיד בה, ועשה את מעשהו בנצלול לרעה את משרתו או בהשתמשו בסמכויות הנובעות מתפקידו.

(2) אינוס

סעיף 296 - (1) האנוס בכח או באיוס אדם אחר, - דינו מאסר עם עבודה פרך לתקופה שלא תפחת מארבע שנים.

(2) אם לא מלאו לנפגע חמש עשרה שנים, - יענש האנוס במאסר שלא יפחת משבע שנים.

סעיף 297 - האנוס אדם שאיך ביכולתו להתנגד מחמת חולשה גופנית או מחמת פגם נפשי או בגלל השמוש במרמה או באילוף כלפיו, יענש בעבודה פרך לתקופה זמנית.

סעיף 298 - (1) האנוס ילד או ילדה שלא מלאו להם 15 שנים, ללא שמוש בכח, באיוס או באילוף לשכב עמם, יענש בעבודה פרך לתקופה זמנית.

(2) אם לא מלאו לנפגע, בין אם הוא זכר או נקבה, 12 שנים, לא יפחת עונשו של הבוועל מ-5 שנים.

סעיף 299 - אדם שחואר בסעיף 295, האונס זכר או נקבה שמלאו להם 15 שנה וטרם מלאו להם 18 שנה, או שהניעם למעשה שיש בו כדי חי לול כבוד, - דינו עבדת פרך לתקופה זמנית.

הוראות כלליות

סעיף 300 - העונשים הנזכרים בסעיפים 292, 293, 294, 296, 298 יוחמרו על - ידי הגדלה משליש עד למחציתם, אם היה הנאשם אחד מהנזכרים בסעיף 295.

סעיף 301 - (1) העונשים הנזכרים לעיל יוחמרו על - ידי חוספת שליש עד למחצית העונש, אם:-

(א) העבירה בוצעה על - ידי שני אנשים או יוחר, כדי להחגבר על ההתנגדות או שבצעו זממם, זה אחר זה.

(ב) הנחקף חלה במחלה מיניח או הנחקפת היחה בתולה ואבדה אח בתוליה.

(2) הביא המעשה ללא כוונח המבצע, - למות הנחקף, כתוצאה מהתקיפה, - לא יפחח העונש מ-10 שנות עבודת פרך.

(3) חטיפה

סעיף 302 - החוטף אדם במרמה או בכח - זכר או נקבה - ובורח אחו למקום כל שהוא, ייענש כדלקמן:-

(1) מאסר משנתיים עד שלוש שנים, אם הנחטף היה זכר ולא מלאו לו 15 שנה.

(2) עבודת פרך לתקופה (זמנית), אם הנחטף היה נקבה.

(3) עבודת פרך שלא תפחח מחמש שנים, אם הנחטפת היחה נשואה, בין אם מלאו לה 15 שנה ובין אם לאו.

(4) עבודת פרך שלא תפחח מ-10 שנים אם הנחטף היה זכר או נקבה ובוצע במ אונס או חולל כבודם.

(5) עבודת פרך לתקופה שלא תפחח מ-10 שנים, אם הנחטפת היחה אשה איש, שלא מלאו לה 15 שנה ובצעו בה בעילה.

(6) עבודת פרך לחקופה שלא הפחה מ-7 שנים, אם הנחטפה היתה אשת איש, מלאו לה 15 שנים ובצעו בה בעילה.

סעיף 303 - העביר החוטף את הנחטף מרצונו תוך 48 שעות למקום מבטחים והחזיר לו את חרותו, מבלי לבצע בו מעשה הפוגע בכבודו ומבלי שביצע עבירה אחרת - פשע או עוון, - ייענש במאסר מחודש עד שנה.

(4) הפיתוי ופגיעה בכבוד המשפחה
והכניסה למקומות המיוחדים לנשים

סעיף 304 - (1) המרמה בתולה שמלאו לה 15 שנים וחורך הבטחת נשואים שולל את בתוליה, - ומעשהו זה אינו מחייב עונש חמור יותר, - דינו מאסר משלשה חדשים עד שנה ויחוייב באווריות לבתוליה.

(2) הראיות הקבילות כדי להוכיח מרמה ע"י הבטחת נשואים הן הודאת הנאשם בפני שופט חוקר או בביה המשפט, וכך מסמכים או מכתבים.

(3) המסית אשה, בין אם היה לה בעל ובין אם לאו, לעזוב את ביתה כדי להצטרף לגבר זר, או המסכך בינה לבין בעלה כדי לערער את קשרי הנשואין, - דינו מאסר שלא יפחה משלושה חדשים.

סעיף 305 - המבצע מעשה מגונה:

(1) באדם שטרם מלאו לו 15 שנה, בין אם היה זכר או נקבה.

(2) באשה או בחורה שמלאו לה 15 שנה או יותר, ללא הסכמתה, -

ייענש במאסר לחקופה שלא חעלה על שנה.

סעיף 306 - המציג בפני נער שלא מלאו לו 15 שנה או בפני נקבה דבר הנוגד את המוסר או הפונה אליהם במלים בלתי מוסריות, - דינו מאסר שלא יעלה על ששה חדשים או קנס שלא יעלה על 25 דינרים.

סעיף 307 - המתחזה כאשה ונכנס למקום המיועד לנשים, או שבעת המעשה מותרת בו הכניסה לנשים בלבד, - דינו מאסר שלא יעלה על 6 חדשים.

הוראות כלליות

סעיף 308 - (1) באם נערך נישואין אמיחי בין מבצע אחד העבירות הנזכרות בפרק זה לבין קרבן העבירה יופסקו כל ההליכים, ובאם הוצא פסק דין ביחס לתביעה יוחלה העונש שנגזר על הנחבץ.

(2) לתביעה הכללית הזכות לפתוח מחדש את התביעה ולהוציא לפועל את העונש לפני עבור שלוש שנים על העוון או לפני עבור חמש שנים על הפשע באם הסתיימו הנישואין בגרוש האשה ללא סיבה מספקת.

פ ר ק ש נ י

שדול לזנות ועבירות נגד המוסר הכללי

(1) שדול לזנות

סעיף 309 - בית זנות פירושו בפרק זה: כל בית או חדר או שורה של חדרים בכל בית שבהם יושבות או מבקרות שתי נשים או יותר לשם מעשי זנות.

סעיף 310 - ייגזר עונש מאסר לתקופה מחודש עד לשלוש שנים ובקנס מחמש דינרים עד לחמישים דינרים על המשדל או מנסה לשדל:

(1) אשה למטה מבח עשדים שאינה זונה רגילה ושאינה ידועה כבעלת אופי בלתי מוסרי לשכב שלא כחוק עם כל אדם אחר בין בתוך הממלכה או מחוצה לה, או-

(2) המשדל או מנסה לשדל אשה למען תהיה לזונה מופקרת לרבים בתוך הממלכה או מחוצה לה, או-

(3) המשדל או המנסה לשדל אשה לעזוב את הממלכה, מחוץ כונה שחגור או תבקר חכופות בבית זנות במקום אחר שהוא, או-

(4) המשדל או מנסה לשדל כל אשה לעזוב את מקום מגוריה הרגיל בממלכה, כשמקום כזה אינו בית זנות, למען חגור או תבקר חכופות בבית זנות לצורך זנות, בין בממלכה או מחוצה לה, או-

(5) המשדל או מנסה לשדל כל אדם למטה מגיל חמש עשרה לשכב איתו משכב זכר.

סעיף 311 - ייגזר עונש מאסר לחקופה משנה עד לשלוש שנים על אדם:-

(1) המסדל או מנסה לשדל באיומים ובהפחדות כל אשה לשכב עם איזה אדם שלא כחוק בין בתוך הממלכה או מחוצה לה, או-

(2) המסדל בטענות או באמהלות כוזבות אשה, שאינה ידועה כזונה מופקרת לרבים או כאשה מושחתת, לשכב עם איזה אדם שלא כחוק בתוך הממלכה או מחוצה לה, או-

(3) המשקה או גורם להשקאת כל אשה איזה סם, חומר, דבר, מתוך כונה לטמטט את הכרתה או להשחלט עליה כדי שחיה על - ידי כך אפשרות לאיזה אדם לבעול אשה כזאת, שלא כחוק.

סעיף 312 - ייגזר עונש מאסר עד לששה חודשים או בקנס עד למאה דינרים או בשני העונשים יחד על כל אדם:-

(1) המחזיק או מנהל בית זנות או מסייע או עוזר בהנהלתו, או-

(2) כשהוא השוכר של איזה בית או הממונה על איזה בית, מרשה ביודעין שאותו הבית או חלק מחלקיו ישמש כבית זנות, או-

(3) כשהוא בעל הבית של כל בית או סוכנו של בעל בית כזה, והוא משכיר בית כזה או כל חלק הימנו מתוך ידיעה שבית כזה או כל חלק הימנו ישמש בית זנות, או משים עצמו בזדון צד לשמוש של הבית או של חלק הימנו כבית זנות.

סעיף 313 - (1) משיתחייב בדין שוכר בית כל שהוא על שהחזיק או שניהל

במקום, או בחלק כל שהוא ממנו, בית זנות, או על פעלו או עזרו בהנהלתו, או על הרשותו ביודעים להשתמש במקום או בחלק כל - שהוא ממנו, כבית זנות, רשאי בית המשפט להוציא פסק דין לביטול חוזה השכירות ופינוי המושכר ומסירתו לבעל הבית.

(2) משיתחייב בעל בית בעברה מהעברות שנזכרו בפסקה (1) לעיל, רשאי בית המשפט לתת צו בנעילת אותו בית בהתאם לסעיף (35) מחוק זה.

סעיף 314 - כל אדם שבאפוטרופסתו או בהסגחהו נמצא(ת) ילד(ה) שגילו(ה) בין השנה הששית לשנה השש עשרה, והוא מרשה לילד(ה) לדור או לבקר בבית זנות, ייגזר עליו עונש מאסר לתקופה עד לששה חודשים או בקנס עד לעשרים דינרים.

סעיף 315 - (1) כל גבר החי לגמרי, או במקצת, על רוחיה של זונה, ייענש במאסר לתקופה מששה חודשים עד לשנתיים.

(2) כשהוכח שבגבר חי יחד עם זונה או מצוי בקביעות בחברתה או אם הוכח שהשתמש בהשפעתו או בשליטתו על תנועותיה של זונה באופן המראה שהוא עוזר או מסייע בידה או מכריחה לזנות עם כל אדם אחר, או לזנות בכלל, יחשב אותו אדם, בלתי אם הוכיח לבית המשפט את ההיפך, כאילו הוא חי ביודעין על רוחיה של זונה.

סעיף 316 - כל אשה אשר נתברר שלצורך קבלת שכר, השפיעה על תנועותיה של זונה באופן המראה שהיא מסייעת בידיה, או מכריחה אותה לזנות עם איזה אדם אחר, או לזנות בכלל, ייגזר עליה עונש מאסר לתקופה עד שנה או בקנס עד לחמישים דינרים.

סעיף 317 - ייענש במאסר לתקופה מחודשיים עד לשנתיים כל המעכב אשה נגד רצונה:

(1) בכל בית למען תשכב שלא כחוק עם כל אדם, בין עם איזה אדם מיוחד ובין עם אדם סתם, או-

(2) בכל בית זנות.

סעיף 318 - כשאשה נמצאת בבית לצורך משכב בלתי חוקי או בבית זנות, יחשב אדם כאילו עכבה באותו הבית או באותו בית הזנות, אם, מחוץ כונה להכריחה או להניעה להשאיר באותו הבית או אותו בית הזנות, הוא מנע מאשה כזאת כל לבוש או כל נכס אחר השייך לה.

(2) עבירות נגד המוסר הכללי

סעיף 319 - ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים כל אדם:

(1) המוכר, או המחזיק ברשותו לשם מכירה או הפצה, או הדפיס או מעתיק באופן אחר לשם מכירה, או הפצה כל חומר - תועבה בין בדפוס או בכתב, או כל תמונת תועבה, צלום או דוגמה או כל חפץ אחר העשוי לגרום להשחתת המוסר, או-

(2) המציג לראוה או מפיץ לשם הצגה במקום צבורי כל תמונת צלום, או דוגמה מתועבים או כל חפץ אחר העשוי לגרום להשחתת המוסר, או-

(3) המנהל או משתתף בכל עסק לשם מכירה או פרסום או הצגה של כל חומר תועבה, בדפוס או בכתב, או של כל תמונה, צילומים או דוגמות או איזה חפצים אחרים העשויים לגרום להשחתת המוסר, או-

(4) המפרסם או המודיע ברבים באיזה אופן שהוא כי פלוני מחעסק במכירה, בהדפסה, בהעחקה, בהצגה, או בהפצה של כל חומר תועבה או דבר תועבה כזה.

סעיף 320 - כל העושה מעשה מגונה או סימן מגונה במקום צבורי או באספה צבורית או באופן שהמעשה עלול להיות נראה לאיש הנמצא במקום צבורי, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על ששה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

פ ר ק ש ל י ש י ה פ ל ת

סעיף 321 - כל אשה אשר הביאה את עצמה לידי הפלה על - ידי שימוש בכל אמצעי שהוא, או הרשתה שישחמשו כלפיה באמצעי כזה, ייגזר עליה עונש מאסר לתקופה מששה חודשים עד לשלוש שנים.

סעיף 322 - (1) כל אדם המתכוון להביא אשה מרצונה לידי הפלה באיזה אמצעי שהוא, ייגזר עליו עונש מאסר לתקופה משנה עד לשלוש שנים.

(2) ואם הביאה ההכלה או האמצעים שהשחמשו בהם להפלה לידי מות האשה, ייענש המבצע בעבודות פרך לתקופה זמנית שלא תפחת מחמש שנים.

סעיף 323 - (1) הגורם בזדון להפלתה של אשה בניגוד לרצונה, ייענש

בעבודות פרך לחקופה זמנית שלא חעלה על עשר שנים.

(2) ולא יפחה העונש מעשר שנים באם גרמה ההפלה, או האמצעים שהשתמשו בהם להפלה, לידי מוח האשה.

עייף 324 - תיהנה מצידוק מקל, כל אשה שהביאה את עצמה לידי הפלה לשם שמירה על כבודה וייהנה גם מאותו צידוק מקל המבצע את אחד העברות שצוינו בסעיפים (322 ו-323) לשם שמירת כבוד אחד צאצאיו או קרובותיו עד הדרגה השלישית.

עייף 325 - באם מבצע אחד העבירות שצוינו בפרק זה היה רופא, מנחה, רוקח או מילדת, יוסף לעונש שייגזר עוד שלישי

ש ע ר ש מ י נ י
פסעים ועוונות נגד הגוף

פ ר ק ר א ש ו ן
(1) הריגה ורצח בכוונה תחילה

עייף 326 - ההורג אדם בכוונה - דינו 15 שנות עבודת פרך.

עייף 327 - בוצעה הריגה בכוונה, תוך אחד מאלה:-

(1) כהכנה לבצע עבירה מסוג עוון, להקלה על ביצועה או לשם ביצועה, או כדי להקל על בריחת המסיתים לביצוע העבירה, או עושיה או המחערבים בה, על מנת שיחחמקו מעונשם:

(2) כלפי פקיד בזמן מלוי תפקידו או עקב מה שעשה בתוקף תפקידו;

(3) כלפי יוחר מאיש אחד;

(4) תוך התעללות בהרוג בצורה אכזרית לפני הריגתו; ייענש העבריין בעבודת פרך לכל חייו.

עייף 328 - ההורג בכוונה ייענש בעונש מוות, אם ביצע את המעשה:-

(1) בכוונה תחילה (מעשה זה יקרא רצח בכוונה תחילה);

(2) כהכנה לעשיית פשע, או כהקלה לעשייתו או בצועו או כדי להקל על בריחת המסיתים לפשע זה או בריחת

מבצעי הפסע או המתעבים בעשייתו, או כדי לאפשר להם להחמק מעונשים.

(3) אם העברין בצע את הפסע נגד אחד מהוריו.

סעיף 329 - כוונה תחילה - פרושה הכוונה שהוחלט עליה לפני המעשה לשם ביצוע עבירה מסוג עוון או פסע, כשמטרת המכוון היא לפגוע באדם מסויים או בכל אדם סתם שיפגוש, בין אם הכוונה נובעת מאירוע כל שהוא או מותנית בתנאי מסויים.

סעיף 330 - המכה או הפועע אדם במכשיר שאין בו כדי לגרום למוות, או הנותן לו חומר מזיק ולא התכוון על - ידי כך להזדגו, אולם הנפגע מת כתוצאה מהפגיעה - דינו עבודה פרך שלא תפחת מתקופה של 5 שנים.

סעיף 331 - גרמה אשה במעשה או במחדל מכוון להזריגת ולדה שלא מלאו לו שנה, בנסיבות המחייבות עונש מוות, אך בית המשפט שוכנע שבזמן גרימת המוות לא חזרה לשליטה מלאה על חושיה כתוצאה מהלידה או כתוצאה מהנקה שלאחר הלידה, יוחלף עונש המוות במאסר לתקופה שלא תהיה פחותה מחמש שנים.

סעיף 332 - כל אם הגורמת בזדון - לשם הימנעות מקלון, על-ידי מעשה או נטישה-למות ילדה הבלתי חוקי לאחר היוולדו תיענש במאסר לתקופה שלא תפחת מחמש שנים.

(2) חבלות בגוף האדם

סעיף 333 - המכה אדם בכוונה או הפועע אותו או המטב לו נזק, על-ידי שמוש בכת, והחטיפה גורמת למחלה או להעדרות מהעבודה לתקופה העולה על 20 יום - דינו מאסר משלושה חדשים עד שלוש שנים.

סעיף 334 - (1) אם לא נגרמה עקב המעשים המפורטים בסעיף הקודם מחלה כל שהיא ולא העדרות מעבודה, (א) שנגרמה מחלה והעדרות, אולם אלה פחותים מעשרים יום, ייענש העברין במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה או בקנס שלא יעלה על 25 דינרים, או בשני העונשים יחד.

(2) אם עקב המעשים המפורטים בסעיף הקודם לא נגרמה מחלה או העדרות מעבודה העולה על 10 ימים, לא ינשמו הליכים משפטיים ללא תלונת הניזוק בכתב או בעל-פה, ובמקרה כזה רשאי המתלונן לבטל את תלונתו בטרם יגיע בית המשפט לשלב הסופי. במקרה זה תבוטל חביעת הכלל.

סעיף 335 - גרם המעשה לקטיעה או להוצאת אבר או קטיעת גפיים או לשחוקו או לשחוק אחד מחושיו או שגרם להשחתת חמורה של הגוף או לנכות תמידית אחרת או למום תמידי - דינו של המבצע עבודה פרך לתקופה זמנית שלא תעלה על 10 שנים.

סעיף 336 - מי שגרם במעשי אלימות או תקיפה הנזכרים בסעיף 333 להפלה של אשה הרה והוא יודע על הריונה, ייגזרו עליו עבודות פרך לתקופה זמנית שלא תעלה על עשר שנים.

סעיף 337 - יוחמר בעונשים שזוינו בסעיפים 333, 334 ו- 335, עד כי יוסף להם משליש עד חצי באם המעשה בוצע באופן שפורט בסעיפים 327 ו- 328.

סעיף 338 - השתתפו מספר אנשים בקטטה שכתוצאה ממנה נגרמה הריגה או שחוק אבר או פציעה או נזק לאחד האנשים, ולא ניתן לזהות או לגלות את המבצע הישיר עצמו, ייענש כל אחד שהשתתף בקטטה שכתוצאה ממנה נגרם מוות, או שחוק האבר, הפציעה או הנזק - בעונש הקבוע בחוק לאותו המעשה, תוך הפחתה עד למחצתו.

אם הפשע שבוצע מחייב עונש מוות או מאסר עולם עם עבודה פרך, ייענש כל משתתף במעשים שגרמו לחוצאות הנ"ל לעבודה פרך לתקופה (זמנית) שלא תפחת מ-10 שנים.

סעיף 339 - (א) המטרל אדם אחר שיאבד עצמו לדעת, או המסייע לו כך באחד הדרכים הנזכרים בסעיף (80), ייגזר עליו עונש מאסר לתקופה זמנית.

(ב) ואם ההתאבדות נשארה בשלב הכנה ייענש אותו אדם במאסר לתקופה משלושה חודשים עד לשנתיים, ויהיה עד לשלוש שנים באם נבע מהמעשה נזק או מום, תמידיים

(3) הצטרפות בהריגה

סעיף 340 - (1) ייחנה מהצטרפות משחררת, כל אדם המפתיע את אשתו או האסורה עליו כדק כשהיא שוכבת עם אדם אחר וניגש להריגתם, פציעתם או חבלתם, שניהם או אחד מהם.

(2) ייהנה מבצע ההריגה, הפציעה או החבלה מהצטרפות
מקלה באם הפחיע את אשתו או אחד מהוריו, צאצאיו
או אחיותיו עם אדם אחר כשהם שוכבים במיטה שלא כחוק.

סעיף 341 - המעשיט הבאים יראו אותם כהגנה חוקית:-

(1) מעשה הריגה, פציעה או איזה מעשה מזיק אחר לשם
הגנה עצמית, הגנה על כבוד עצמי, או הגנה על חיי
הזולת וכבודו בתנאי:-

(א) שההגנה חבוצה בזמן בצוץ החוקפנות.

(ב) שהחוקפנות היא בלתי מוצדק.

(ג) שאין ביכולת קרבן החקיפה להינצל מהחוקפנות
אלא על - ידי מעשה ההריגה, הפציעה או המעשה
המזיק.

(2) מעשה הריגה, פציעה או איזה מעשה מזיק אחר לשם
הגנה על רכוש עצמי או רכוש אחר שהופקד למשמורת
בהנאי:-

(א) שההגנה חבוצה בזמן הגזילה או הגניבה המלווים
במעשיה אלימות, או,

(ב) שהגניבה חביא לנזק עצום הגורמת לאבדן השליטה של
האיש הנגנב ונשאר אובד עצות, אף על פי שלא
היתה הגניבה מלווה במעשי אלימות.

ואם לא היה בשני המקרים הנזכרים לעיל אפשרות להרחיק
את הגנבים והגזלנים והחזרת הרכוש אלא על - ידי מעשה
ההריגה, הפציעה או המעשה המזיק.

סעיף 342 - יראו כהגנה ליגאלית כל מעשה הריגה, פציעה או איזה מעשה

מזיק אחר שבוצע כדי להרחיק אדם שנכנס או נסה להיכנס
בלילה לתוך בית מאוכלס או לתוך דירת מגורים, כפי שהוגדר
בסעיף השני, על - ידי סיפוס על גדר או קיר או כניסה
או על - ידי קדיחתם, שבירתם או על - ידי שימוש במפתחות
חקויים או במכשירים מיוחדים ואם בוצעה החוקפנות ביום
לא ייהנה המבצע אלא מהצטרפות מקלה בהתאם לסעיף (97).

(4) הריגה או חבלה גופנית שלא בכוונה

סעיף 343 - הגורם למותו של אחר כחוצאה מרשלנות או חוסר זהירות או
אי מלוי חוק או תקנות - דינו מאסר מששה חדשים עד
3 שנים.

סעיף 344 - (1) אם כתוצאה מטעות העבריינין נגרמה רק חבלה לפי הסעיפים 333, 335 - דינו מאסר מחודש עד שנה או קנס מ-5 דינרים עד 50 דינר.

(2) דין כל חבלה אחרת שלא בכוונה, מאסר שלא יעלה על ששה חדשים או קנס עד 20 דינר.

(3) ויועמדו ההליכים בקשר לתביעת האדם הנפגע באם לא נבע מהחבלה שום מחלה או בטלה מהעבודה לתקופה העולה על עשרה ימים, ויהיה לויחור התובע מחביעתו אותה הפרוצדורה שפורטה בסעיף (334).

(5) הריגה וחבלה גופנית הנובעות ממספר סיבות

סעיף 345 - אם נגרם מוות או פגיעה מתוך כוונה, אולם התוצאה באה מתוך סיבות שלא היו ידועות לתוקף ולא היו קשורות במעשהו או שהצטרפה סיבה נפרדת - דינו כדלקמן:

(1) עבודת פרך לתקופה שלא תפחת מ-10 שנים, אם מעשהו מחייב עונש מוות או מאסר עולם עם עבודת פרך;

(2) הפחתת כל עונש בלתי קצוב אחר עד למחציתו, אם מעשהו מחייב עונש אחר מעונש מוות או מאסר עולם עם עבודת פרך.

פ ר ק ש נ י

עבירות כלפי חופש האדם וכבודו

(1) גזילת החופש

סעיף 346 - כל האוסר או כולא אדם שלא כחוק, ייגזר עליו עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שנה או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים, אם הוציא לפועל את המאסר הבלתי חוקי ע"י - כך שהעמיד פנים כאילו הוא מכהן בתפקיד רשמי, או שהתחזה כמי שיש לו כתב הרשאה חוקי כדי לעצור את אוחו אדם - ייענש במאסר לתקופה משישה חודשים עד לשנתיים, ואם בוצעו המעשים האלה נגד פקיד בעת מילוי תפקידו או בגלל מעשיו בעת מילוי תפקידו יהיה העונש משישה חודשים עד לשלוש שנים.

סעיף 347 - (1) כל הנכנס לבית מגורים של אחר או למקום המהובר אליו, בנגוד לרצונו של בעל המקום וכל מי שנשאר במקומו הנ"ל בנגוד לרצונו של בעל הזכות להרחיקו משם - דינו מאסר שלא יעלה על ששה חדשים.

(2) אם בוצע המעשה בלילה או על - ידי שמוש בכח כלפי אנשים, או על - ידי שבירה או על - ידי שמוש בנשק, או בוצע על - ידי מספר אנשים בצווחא:- דינו מחודש עד שנה אחת מאסר.

(3) לא יינקטו צעדים לבגיי הנזכר בסעיף קטן (1), אלא אם הוגשה תלונה על - ידי הצד הנפגע.

סעיף 348 - (1) המסיג גבול ע"י שבירה או ע"י שמוש בכח כלפי אנשים למקומות שלא הוזכרו בסעיף הקודם והשייכים לזולת ואין הכניסה אליהם מותרת לרבים, או נשאר שם בנגוד לרצון בעל הזכות להרחיקו משם - דינו מאסר עד שבוע או קנס עד 10 דינרים.

(2) לא ינקטו צעדים נגד העבדיין, אלא על יסוד תלונה של הצד הנפגע.

(3) האיום

סעיף 349 - (1) המאיים על אחר על - ידי שליפת נשק כלפיו - דינו מאסר שלא יעלה על ששה חדשים.

(2) אם הנשק היה חס והמאיים השתמש בו - דינו מאסר מחודשים עד שנה.

סעיף 350 - המאיים על אחד בפשע שעונשו מוזה או מאסר עולם עם עבודה פרך או עבודה פרך זמנית או לתקופה של חמש עשרה שנים, בין אם באמצעות מכתב סגור ובין אם באמצעות אדם שלישי, ולאיום זה נתלותה תביעה לעשות מעשה, אפילו הוא חוקי, או להמנע מעשיתו, דינו מאסר משה חדשים עד שלוש שנים.

סעיף 351 - אם לא נתלותה לאיום באחד הפשעים הנ"ל תביעה כאמור, או שנתלותה התביעה, אולם נמסרה בעל - פה ושלא באמצעות אדם אחר - דינו מאסר מחודש עד שנתיים.

סעיף 352 - המאיים בפשע שהוא קל מהפשעים הנזכרים בסעיף 350, ובאחד האמצעים המפורטים באותו סעיף עצמו, - דינו מאסר עד שנה.

סעיף 353 - על איום לבצוע עוון, באמצעות כתיב או באמצעות אדם שלישי יוטל עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.

סעיף 354 - כל איום אחר על גרימת נזק או פגיעה בלתי חוקיים, אם על - ידי דיבור או על - ידי שימוש באחד האמצעים הנזכרים בסעיף (73), והעלולים להשפיע על רוח קרבן העבירה השפעה גדולה, ייענש על - פי חביעה במאסר עד לשבוע ימים או בקנס שאינו עולה על חמישה דינרים.

(4) גלוי סודות

סעיף 355 - ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים כל אדם:-

(1) המשיג בתוקף תפקידו או משרתו הרשמית, סודות רשמיים ומגלה סודות אלו למי שאין לו סמכות לדעת אותן, או למי שתפקידו אינו דורש את ידיעתן לטובת הציבור.

(2) בעה מילוי תפקיד רשמי או שירות ממשלתי השאיר בחזקתו מסמכים סודיים או צילומים, כתבי יד, דוגמות או העתקיהם בלי רשות לכך או מבלי שתפקידו יחייב את זאת.

(3) בתוקף מקצועו ידע איזה סוד וגילה אותו, בלי צידוק חוקי.

סעיף 356 - (1) ייגזר עונש מאסר מחודש עד לשנה על כל אדם העובד במשרד הדאר והטלגרף והמשתמש לרעה בתפקידו על - ידי פתיחת מכתב סגור, השחתתו, גניבתו או גילוי תוכנו לאדם שאינו הנמען.

(2) וייגזר עונש מאסר לתקופה של ששה חודשים או בקנס עד לעשרים דינרים על כל אדם העובד בשירות הטלפונים וגילה לאחרים תוכן שיחה טלפונית שנודעה לו בעה מילוי תפקידו.

סעיף 357 - כל אדם המשחית או הפותח בזדון מכתב או מברק שלא נשלחו לו ייענש בקנס שלא יעלה על חמישה דינרים.

סעיף 358 - ייענש כל אדם המוציא שם רע באחד האופנים המפורטים בסעיף (188) במאסר לתקופה מחודשיים עד לשנה.

סעיף 359 - ייענש המוציא דיבה על אחד האנשים ובאחד האופנים הנזכרים בסעיפים (188 ו-189) ועל השפלה הנעשית באחד האופנים המצוינים בסעיף (190) במאסר לתקופה משבוע עד לשלושה חודשים או בקנס מהמישה דינרים עד לעשרים וחמישה דינרים.

סעיף 360 - המשפיל אדם לא על - ידי הוצאת שם רע ולא על - ידי הוצאת דיבה אלא באמצעות הדיבור פנים אל פניה או באמצעות מכתב הנשלח אליו או המכוון להביא אותו לידיעתו, או באמצעות ניבול הפה או סימן מיוחד או יחס גס - ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על חודש או בקנס שלא יעלה על עשרה דינרים.

סעיף 361 - הזורק צואה ודבר בחזקת טמא על אדם - ייענש במאסר לתקופה משישה חודשים עד לשנה ובקנס מעשרים דינרים עד לחמישים דינרים.

ה ו ר א ו ת כ ל ל י ו ת

סעיף 362 - אין להרשות למוציא שם רע או מוציא דיבה הצטדקוה על - ידי הוכחות נכונות המעשה נושא שם הרע או הדיבה או נכונות הדברים אלא אם היה נושא שם הרע או הדיבה, נחשב על - פי ההוק כאחד העבירות, ויהפך מוציא דיבה למוציא שם רע באם ביטא את מונחי הדיבה בצורה המאפשרת יחוד או יחוס לדבר מסויט, ואז פתיחת ההליכים יהיו על - פי סעיפי הוצאת שם רע.

סעיף 363 - באם קרבן ההשפלה הוא שהביא לעצמו את ההשפלה על - ידי מעשה בלתי חוקי, או קיבל את ההשפלה ברצון, או החזיר בהשפלה דומה, רשאי בית המשפט להוריד את עונש שני הצדדים או את עונש אחד מהם משליש עד לשני שלישיים או לבטלו כליל, באם העונש שנגזר היה בעבור הוצאת שם רע, הוצאת דיבה או השפלה.

סעיף 364 - התביעה בעבור הוצאת שם רע, הוצאת דיבה או השפלה מוחזקת בתביעתו האישית של קרבן העבירה.

סעיף 365 - החובע אישית ידרוש בתביעתו פיצויים בעבור הזאת שם רע,

דיבה או השפלה כפי שהוא מעריך, על הנזקים האישיים שנגרמו לו, ולבית המשפט הרשות להעריך את גובה הפיצויים לפי מהות העבירה והשפעתה על קרבן המעשה ועל - פי מעמדו החברתי.

סעיף 366 - אם הוצאת שם רע או הוצאת דיבה היו נגד הנפטר, רשאים יורשיו בלבד להגיש תביעה משפטית.

סעיף 367 - במקרים אשר תוכח בהם, עבירת הוצאת הדיבה, שם הרע או השפלה, העונש יבוטל בהחאם לסעיף 363.

ש ע ר ת ש י ע י עבירות המסכנות את הכלל

פ ר ק ר א ש ו ן ה צ ח ה

סעיף 368 (1) - ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית שלא תפחת משבע שנים כל אדם:

המשלח אש בזדון בבנינים, בבתי חרושת, בבתי-מלאכה, במחסנים או בבתיים מאוכלסים או בלתי מאוכלסים, הנמצאים בעיר או בכפר, או,

(2) בקרונות הרכבת או ברכב המוביל אדם או יותר שאינו העבריין, או בקרונות המחברים לקטר ושבחם אדם או יותר, או,

(3) בכל ספינה שטה או עוגנת באחד הנמלים, או,

(4) בכל מטוס סס או חונה בשדה תעופה, ואין ניפקא מינה אם זה רכושו או לא, או,

(5) בבנינים מאוכלסים או מיועדים למגורים והנמצאים מחוץ למקומות מאוכלסים, ואין ניפקא מינה באם זה רכושו או לא.

סעיף 369 - ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית כל אדם המשלח אש בזדון:-

(1) בחורשות או ביערות עצים לחטיבה של אחרים, או בפרדסים או ביבולים לפני קצירתם.

(2) בחורשות או ביערות עצים לחטיבה או בפרדסים או ביבולים שהם רכוש הפרטי ושמהם התפשטה האש לרכוש של אחרים וגרמה לו נזק.

סעיף 370 - ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית כל אדם המשלח אש בזדון בבנינים בלתי מאוכלסים ואינם משמשים למגורים והנמצאים במקומות מחוץ לאיזורים מאוכלסים, או ביבולים או בערימות קש או בערימות חציר או בערימות או חבילות עצים לתדלוק בין אם היו הדברים האלה רכוש הפרטי שממנה התפשטה האש לרכוש אחרים ובין אם לאו.

סעיף 371 - כל המשלח אש מלבד למה שנזכר לעיל בכוונה להסב נזק חומרי לאחרים או לזכות בשלל בלתי חוקי לעצמו או לאחרים, ייענש במאסר ובקנס.

סעיף 372 - אם כחוצאה מהשריפה נפטר איזה אדם, ייענש משלח האש בעונש מוות במקרים שצוינו בסעיפים (368 ו-369) מאסר עולם עם עבודת פרך במקרים שצוינו בסעיפים (370 ו-371).

סעיף 373 - יחולו הוראות הסעיפים הקודמים ובאותם התנאים על כל אדם המשחית ולו באופן חלקי את אחד הפריטים הנזכרים בהם על - ידי שימוש בחומר נפץ.

סעיף 374 - כל מי שגרם על - ידי רשלנות, אי חשומת לבו, או אי מילוי אחרי הוראות החוקים והתקנות, לשריפת איזה דבר שהוא קניין הזולת, ייענש במאסר לתקופה עד לשנה או בקנס עד להמישים דינרים.

סעיף 375 - (1) ייענש במאסר משבוע עד לשנה או בקנס שאינו עולה על המישים דינרים כל אדם המסלק מכשיר שהוחקן לכיבוי אש או החליף את מקומו או הוציאו מכלל שימוש.

(2) וייענש באותו עונש מי שחייב בחוקף החוק והתקנות לרכוש מכשיר לכיבוי אש והזניח את התקנתו כנהוג או השאירו בלתי ראוי לשימוש.

פ ר ק ש נ י

פגיעה בדרכי התחבורה הציבוריים ובמפעלים התעשייתיים

(1) דרכי התעבורה והתחבורה

סעיף 376 - ההורס בזדון דרך ציבורית, גשר, מפעל ציבורי או הטב להט

נזק ייענש במאסר עד לשנה ואם כתוצאה ממעשהו נשקפה סכנה לבטחון התעבורה, ייענש במאסר מחודש עד לשנתיים.

סעיף 377 - המוציא מכלל שימוש מסילה ברזל או מכונות לתנועה ואיחוח, או המטיל איזה דבר המעכב את פעולתן או המשחמש בשיטה מסוימת בכדי לגרום התנגשות בין רכבות או סטייתן מהמסילות-ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית..

סעיף 378 - (1) ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית על אדם שניפץ או השבית מכונות האיחוח או השחמש בסימנים מטעים או איזו שיטה מיוחדת במטרה להטבעת ספינה או הפלת מטוס.

(2) ואם כתוצאה מהמעשה טבעה הספינה או הופל המטוס - ייגזר עונש מאסר לתקופה של עשר שנים לפחות.

סעיף 379 - (1) המנתק בזדון את קשר הטלגרף או את שיחות הטלפון או שידורי הרדיו על - ידי הסבת נזקים למכונות ולקוים או באיזה אמצעי אחר ייענש במאסר לתקופה משלושה חודשים עד לשנתיים.

(2) ואם כתוצאה מהמעשה נשקפה סכנה לבטחון הציבור, ייענש במאסר לתקופה משישה חודשים עד לשנתיים.

סעיף 380 - ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית כל אדם:-

(1) המנתק בעת מהומה או מרד מזויץ שאירעו בממלכה קו, או יותר, מקוי הטלפון או הטלגרף או המשבית את מכשירי השידור או המוציא אותם באיזה אופן שהוא מכלל שימוש או המשתלט עליהם במעשי אלימות או במעשה אחר עד כדי גרימת ניתוק השיחות והקשר בין פקידי הממשלה, בין האנשים לבין עצמם והשבחת השידור.

(2) מונע על - ידי מעשי אלימות את תיקון קוי הטלפון או הטלגרף או את מכשירי השידור.

סעיף 381 - יוסף לעונשים שנזכרו בסעיפים הקודמים החצי, באם נפגע אחד האנשים במום, וייגזר עונש מוות באם גרם המעשה למות אחד האנשים.

סעיף 382 - מי שגרם בשגגה להרס ולחורבן ובשאר מעשים שנזכרו בסעיפים הקודמים, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על

שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

(2) מעשים הפוגעים בחעשייה

סעיף 383 - כל תעשיין או בעל בית-מלאכה המזניה התקנת מכשירים או סימנים כדי למנוע תאונות עבודה או שהוא השאירם בצורה בלתי ראויה לשימוש-ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשנתיים או בקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים.

סעיף 384 - הגורם על - ידי אי זהירות או רשלנות או אי מילוי אחרי הוראות החוקים והתקנות להשבתת המכשירים והסימנים הנזכרים לעיל, ייענש במאסר לתקופה שאינה עולה על שישה חודשים.

סעיף 385 - (1) העוקר בזדון אחד מהמכשירים האלה או המוציא אותם מכלל שימוש-ייענש במאסר לתקופה משלושה חודשים עד לשנתיים.

(2) ויוטלו עבודות פרך לתקופה זמנית באם נגרם על-ידי המעשה תאונה חמורה ובעבודות פרך עם מאסר עולם באם נגרמו אבירות בנפש.

פ ר ק ש ל י ש י זיוף מצרכים

סעיף 386 - (1) ייענש במאסר מחודש עד לשנה ובקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים או באחד העונשים האלה כל אדם:-

(א) המזייף מצרכים המיוצגים להזנת האדם או בעלי החיים, או חרופות או משקאות, תוצרת תעשייתית, חקלאית או טבעית המיוצגת למכירה.

(ב) המציע תוצרת או מצלכים הנזכרים לעיל לשם מכירה או מכירתם ביודעין שהם מזויפים או מקולקלים.

(ג) המציע תוצרת העלולה לגרום לזיוף מצרכים לשם מכירה, או מכירתה ביודעין את אופן שימושה.

(ד) המסית באחד האמצעים המצויינים בסעיף (80) על השימוש בתוצרת או המצרכים הנזכרים לעיל.

(2) ואם חזר העבריין פעם נוספת על המעשה, ייאסר עליו לעסוק בעסק שהיה אמצעי לביצוע העבירה.

סעיף 387 - באם התוצרת או המצרכים המזוייפים או המקולקלים מזיקים לבריאות האדם או לבעלי החיים, ייגזר עונש מאסר לתקופה משלושה חודשים עד לשנתיים ובקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים.

העונשים האלו יוטלו למרות שהקונה או הצרכן יודע מהזיוף או הקילקול המזיקים.

סעיף 388 - ייענש בקנס שלא יעלה על עשרה דינרים או במאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בשני העונשים יחד, מי שרכש או החזיק ברשותו באיזה מקום שהוא, בלי סיבה חוקית, תוצרת מאכל או משקה לאחר שנהפכה למזיקה לבריאות או בלתי ראויה לאכילה או לשתייה כשהוא יודע או יש לו יסוד להאמין שהמאכל או המשקה מזיקים לבריאות או אינם ראויים לאכילה או לשתייה.

ש ע ר ע ש י ר י
עבירות פשיטת יד, שכרות, ומשחקי קוביה

פ ר ק ר א ש ו ן
פושטי יד

סעיף 389 - כל אדם:-

(1) המתנהג באופן פרוע או בלתי צנוע בכל מקום ציבורי.

(2) פושט יד או מקבץ נדבות כשהוא מגלה פצעים או מומים או כשהוא משחמש בכל אמצעי אחר בין אם היה נודד ובין אם היה יושב במקום ציבורי, או כשהוא מוביל ילד למטה מגיל שש עשרה כדי לפשוט יד ולקבץ נדבות או כשהוא מסדלו לכך.

(3) מי שנמצא משוטט ממקום למקום בתור מקבץ נדבות וצדקה או משתדל לקבל נדבות, מאיזה מין שהוא, בכל אמחלא כוזבת.

(4) מי שמתנהג בכל מקום ציבורי בצורה העשויה לגרום להפרת השלום.

(5) מי שנמצא משוטט בכל מקום או בקרבתו או בכל דרך או דרך - מלך או בכל מקום הנמצא בסביבתם או בכל מקום ציבורי בזמן ובנסבות שיש בהם כדי להביא לכלל מסקנה שהוא נמצא שם לשם מטרה בלתי חוקית

או פרועה.

יהיה צפוי למאסר לתקופה שאינה עולה על שלושה חודשים לעבירה הראשונה, ולבית המשפט ההחלטה לסדרו בכל מוסד שנקבע על ידי שר העניינים הסוציאליים לטיפול בפושטי יד לתקופה שלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים.

אך שר העניינים הסוציאליים רשאי באיזה זמן מהזמנים לשחרר כל אדם שסודר במוסד על-פי סעיף זה לפי התנאים שימצא אותם לנכון, והוא רשאי לצוות להחזיר אותו אדם למוסד הנזכר להשלמת התקופה שנגזרה עליו באם הופרו התנאים שנקבעו לו, ואם נעשתה עבירה בפעם השניה או יותר יהיה צפוי למאסר לתקופה שלא תעלה על שנה אחת.

פ ר ק ש נ י

שכרות ושימוש בסמים

סעיף 390 - כל האשם, בעודו שכור בכל מקום ציבורי, בהתנהגות פרועה או המדריכה את מנוחת הציבור, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על עשרה דינאר או במאסר עד לשבוע ימים.

סעיף 391 - כל המספק משקאות משכרים לאדם שהנהו כבר שכור, או לכל אדם הנראה כפחות מבן שמונה עשרה, יהיה צפוי לקנס עד לעשרה דינרים.

סעיף 392- (1) אם האדם המספק את המשקאות המשכרים הנהו בעליו של כל בית מרוח, או אם הוא עובד בכל בית עסק כזה, יהיה צפוי למאסר עד לחודש או בקנס עד לעשרה דינרים.

(2) ובאם חזר על המעשה יהיה צפוי לסגירת בית העסק לתקופה הנראית לבית המשפט.

פ ר ק ש ל י ש י

משחקי קוביה

סעיף 393- (1) כל אדם שהנו הבעל או המחזיק או המשתמש בכל בית או חדר או מקום שהוא פותחם, מנהלם או משתמש בהם לשם משחק בלתי חוקי בקוביה, וכל אדם שהנו הבעל או המחזיק בכל בית או חדר או מקום, והוא מרשה בידועין ובזדון שכל אדם אחר יפתח אותו, ינהלו או ישתמש בו למטרה האמור לעיל, וכל אדם שבידו מטורים הפיקוח או ההנהלה על

בית, חדר או מקום שפתחוהו, מנהלים אותו או משחמשים בו למטרה האמורה או העוזר באיזה אופן שהוא להנהלת העסק של אותו בית או אותו חדר או אותו המקום למטרה האמורה, הרי יהא דינו של אותו אדם כדין מנהל בית פומבי למשחק בקוביה.

(2) בסעיף זה "משחק בלתי חוקי בקוביה" כולל כל משחק בקלפים שאינו משחק הדורש הבנה שכלית (השדה), וכל משחק שאפשרויות הזכיה וההפסד שבו אינן נוחות במדה שוה לכל המשתתפים, לרבות שומר הקופה (הבנקאי) או אדם אחד או בני אדם אחרים המנהלים את המשחק או שנגדם משחקים או מתערבים המשחקים האחרים.

סעיף 394 - כל המנהל בית פומבי למשחק קוביה-יהיה צפוי למאסר עד שישה חודשים ובקנס עד המישים דינרים.

סעיף 395 - כל אדם, מחוץ לאלה הנזכרים בסעיף קטן (1) מסעיף (393), שנמצא בבית פומבי למשחק בקוביה, יחשב, מלבד אם הוכח ההיפך, שהיה שם לצורך משחק בלתי חוקי בקוביה ויהיה צפוי לקנס שאינו עולה על חמישה דינרים על העבירה הראשונה ולקנס שאינו עולה על עשרה דינרים או במאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בשני העונשים גם יחד על כל עברה שלאחריה.

סעיף 396 - כל מכשיר, מכונה או דבר המשמשים או לכאורה משמשים לשם משחק בלתי חוקי והם נמצאו בכל בית, חדר או מקום המוחזק או המשחמשים בו לשם משחק בלתי חוקי בקוביה, יכול כל מפקח מפקחי המשטרה או הג'נדרמה לתפוס אותם ולאחר שפיטת אדם בקשר עם החזקתו או שימוש של הבית או החדר או המקום בניגוד להוראות חוק זה, יכול בית המשפט ליתן צו בענין החרמתם או השמדתם או החזרתם של המכשיר, המכונה או הדבר, ככל אשר ייטב בעיני בית המשפט.

סעיף 397 - (1) כל הפותח או מנהל מקום המשמש לסדור הגרלה מאיזו מין שהוא, או המשחמש במקום כזה, יהיה צפוי לעונש מאסר עד לשישה חודשים או בקנס עד לחמישים דינרים.

(2) כל אדם המדפיס או מפרסם או גורם להדפסתה או לפרסומה של כל מודעה על כל הגרלה או בקשר אתה או בדבר מכירה כל כרטיס, או פתק הגרלה או בדבר חלק מכרטיס או פתק הגרלה או בקשר אתה או המוכר, המציע למכירה כל כרטיס כזה או כל פתק הגרלה כזאת,

יהיה צפוי לקנס שאינו עולה על חמישים דינרים.

(3) בסעיף זה המונח "הגרלה" כולל כל שיטה או חכמים למכירת נכסים, נתינתם, העברתם או חלוקתם התלויות בזכיה בגורל או הנגרלות על ידו, בין על - ידי הטלה של קוביות או על - ידי העלאה כרטיסים, פתקאות, גורלות, מספרים או ספרות או על - ידי הנעת גלגל או על - ידי בעל חי מאולף או בכל אופן אחר שהוא.

(4) הוראות סעיף זה לא תחולנה על כל הגרלה שלשם סידורה נתקבלה תחילה רשות מאת הרשות המוטמכת.

סעיף 398 - מי שנמצא כמנהל בית או חדר או מספר של חדרים או של איזה מקום שנזכרו בסעיפים (393 ו-397) מחוק זה, בין אם הוא גבר ובין אם הוא אשה, וכל המתנהג כמנהל של אותו מקום או כאדם שבהשגחתו ובטיפולו מצוי אותו מקום, דינו כבעל מקום כזה, בין אם הוא בעל האמיתי ובין אם לא.

ש ע ר א ח ד ע ש ר עבירות נגד הרכוש

פ ר ק ר א ש ו ן גניבה

סעיף 399 - (1) "גניבה" פרושה נטילת רכוש מטלטל של הזולת ללא הסכמתו.

(2) "נטילת רכוש" פרושה למנוע מבעל החפץ מלהשתמש בו על - ידי סלוקו ממקומו, העברתו, - ואם היה החפץ קשור לרכוש דלא נידי הסיחו תוך הפרדה מלאה והעברתו.

(3) בעלות על רכוש כוללת גם חזקה.

סעיף 400 - בוצעה גניבה ונחמלאו כל חמשת ההנאים הבאים, ייענש העבריין במאסר עולם עם עבודת פרך, או עבודת פרך לתקופה זמנית, שלא תפחת מ-15 שנים:-

(1) הגניבה בוצעה בלילה.

(2) השתתפו בה שני אנשים או יותר.

(3) אחד המבצעים או יותר נשאו נשק גלוי או מוסתר.

(4) בוצעה כניסה למקום המיועד למגורי אנשים או למקום המחובר למקום מגורים, או הכולל מקום מגורים, על - ידי הריסת קיר או על - ידי טיפוס על גדר או ע"י שבירה או עקירת דלת או ע"י פתיחת מנעולים במפתחות מוחאמים או במכשירים מיוחדים או ע"י התחזות כפקיד או ע"י לבישת מדיו וסמניו או ע"י טענת הסתייעות ב"צו" מאת השלטון;

(5) הגנב או הגנבים אימו או השתמשו בכח כלפי האנשים בין להכנת הפשע, להקלת ביצועו ובין לשם הבטחת בריחתם של העבריינים או כדי להשתלט על הרכוש הגנוב.

סעיף 401 - (1) בוצעה גניבה ונתמלא כל התנאים המפורטים פטה, ייענש העבריין בעבודה פרך לחקופה זמנית שלא תפחת מ-5 שנים:-

(א) הגניבה בוצעה בלילה;

(ב) השתתפו בה שני אנשים או יותר;

(ג) אחד המבצעים או יותר אימו בנשק או בשימוש בכח כלפי אנשים, בין אם לשם הכנת הפשע או להקלת ביצועו ובין אם לשם הבטחת בריחת המבצעים או לשם השתלטות על הרכוש הגנוב,

גדם השימוש בכח לחבלה או לפציעה, דינו של העבריין עבודה פרך לחקופה זמנית שלא תפחת מ-10 שנים.

(2) בוצעה הגניבה ביום או על - ידי איש אחד, ייענש העבריין לעבודה פרך לחקופה זמנית,

גדם השימוש בכח לחבלה או פציעה, - ייענש העבריין לעבודה פרך לחקופה זמנית שלא תפחת מ-5 שנים, - בוצעה הגניבה בנסיבות המחוארות בפסקה (1) לסעיף זה, (בלילה), ייענש העבריין לעבודה פרך שלא תפחת מ-10 שנים.

סעיף 402 - המבצע שוד בדרך צבורית ייענש כדלקמן:-

(1) בוצע השוד לאור היום ע"י שני אנשים או יותר, תוך שמוש בכח, - דינו של העבריין לא יפחת מ-5 שנים.

(2) בוצע השוד בלילה ע"י שני אנשים או יותר, תוך שמוש בכח, והיה אחד או יותר מהם חמושים, דינו של העבריין לא יפחת מ-10 שנים.

(3) בוצע השוד כמתואר בפסקה (2) והשמוש בכח גרם לחבלה או פציעה, - דינו של העבריין מאסר עולם עם עבודת פרך.

סעיף 403 - (1) בוצע השוד תוך שמוש בכח כלפי אנשים, בין אם כדי להכין הפשע או להקל על בצועו ובין כדי להבטיח בריחת הפושעים או השתלשות על הרכוש, - דינו של העבריין לא יפחת מ-5 שנים.

(2) בוצע השוד על - ידי איש אחד, בין אם לאור היום ובין אם בלילה, יענש העבריין בעבודת פרך לתקופה זמנית.

סעיף 404 - בוצעה גניבה ונתמלא אחד התנאים הבאים:-

(1) במקומות נעולים ומגודרים, בין אם המקומות מאוכלסים ובין אם לאו, בין אם הם קשורים במקומות מאוכלסים או לאו, על - ידי פריצת קיר או על - ידי טפוס על קיר, ע"י שבירת דלת או חלון או ע"י פתיחתם במכשיר מיוחד או במפתחות מותאמים, או-

(2) על - ידי שבירת דלתות החדרים או קופות פלדה או ארונות נעולים הנמצאים במקומות מאוכלסים או בלתי מאוכלסים, או ע"י פתיחתם במכשיר מיוחד או במפתח מותאם, אף אם לא הגיע אליהם על - ידי פתיחת קיר או טפוס או פתיחת המנעולים במכשיר מיוחד או מפתח מותאם.

יענש העבריין בעבודת פרך לתקופה זמנית.

סעיף 405 - המבצע גניבה בזמן מרד או בעת מהומות או מלחמה או שריפה, או טביעת אוניה או בעת אסון אחר - דינו עבודת פרך.

(1) א. הגניבה בוצעה בלילה והשתתפו בה יותר מאיש אחד;

ב. הגניבה בוצעה ע"י איש אחד, בשעות הלילה, במקום מאוכלס או בבית הפילה;

ג. הגניבה בוצעה ביום על - ידי שנים או יותר במקום מאוכלס או במקום תפילה -

דינו של העבריין מאסר משנה עד שלוש.

(2) היה הגנב נושא נשק גלוי או מוסתר, גט אם המקום אינו מאוכלס והגניבה לא בוצעה בלילה ולא השתתפו בה אלא איש אחד, - דינו מאסר משנה עד 3 שנים.

(3) א. כשהגנב הוא משרת בשכר וגונב רכוש מעבידו או רכושו של אדם שבא לבית מעבידו, או רכושו של בעל הבית אשר אליו הלך יחד עם מעבידו - או

ב. כשהגנב הינו משרת או פועל או מחלמד וגונב מבית מעבידו או ממחסנו או ממלמדו - או

ג. כשגונב אדם ממקום שבו הוא עובד;

דינו מאסר משנה עד 3 שנים.

(4) אם הגנב הוא בעל מלון או חאן או עגלון או ימאי או נהג מכונית וכיוצא באלה, והוא גונב דבר אשר הופקד בידו או חלק ממנו - דינו מאסר משנה עד 3 שנים.

סעיף 407 - המבצע גניבה שלא פורטה בפרק זה, על - ידי לקיחה או כייסות, - דינו מאסר משלושה חדשים עד שנה.

סעיף 408 - הגונב סוס או בהמה המיועדת להעבית משאות או לגרידה או לרכיבה וכן כל בהמה אחרת, גדולה או קטנה, ממקומות בלתי שמורים, שבהם נעזבו מחוץ צורך - דינו מאסר משנה עד שלש שנים.

סעיף 409 - הגונב מכונית וציוד חקלאי או דברים שהוכנו למכירה כגון: עצים, עצי הסקה, אבנים חצובים במחצבות, דגים בבריכות, דבורים בכורות, עלוקות במקוואות מים, או ציפורים בקנים יהיה צפוי למאסר עד לשנה.

סעיף 410 - (1) הגונב גידולים קצורים או קטופים וכך שאר תוצרת חקלאית, אשר אפשר להשיג ממנה רווח, או הגונב מערימות דגן, - דינו מאסר עד שנה אחת.

(2) אם השחתף בגניבה יותר מאיש אחד, הגניבה בוצעה בשעות הלילה, והשחמשו להעברת הגניבה בבהמות או בעגלות וכו', - יענש העבריין במאסר משה חדשים עד שנתיים.

(3) אם הגידולים ושאר תוצרת חקלאית אשר אפשר להפיק מהם רווח, לא היו קצורים או קטופים ונגנבו מהשדה חוץ שמוש בסל, בשק וכדומה, - או שהועברו על - ידי בהמות או עגלות וכדומה, - או שנגנבו בלילה על - ידי מספר אנשים, - יענש העבריין במאסר עד ששה חודשים.

סעיף 411 - המנסה לעבור עבירה מהעבירות המפורטות בחלק זה, ייענש כלהלן:

סעיף 412 - (1) הקונה רכוש גנוב או המוכר רכוש גנוב או המתווך או ששימש אמצעי במכירתו או בקנייתו והוא יודע שהרכוש גנוב, דינו מאסר עד ששה חדשים.

(2) היה הרכוש הגנוב בעלי חיים המפורטים בסעיף 408, - דינו מאסר שלא יפחת מחודש אחד.

(3) בוצעה הגניבה על - ידי פשע והעבריין ידע על כך, דינו מאסר שלא יפחת משה חדשים.

סעיף 413 - (1) ישוחרר מהעונש כל אדם שביצע עבירה על ידי הסתרת דברים גנובים או הסתרת האנשים שהשתתפו בגניבה שצוינו בסעיפים (83 ו-84) והודיע לשלטונות על משתתפים אלה לפני כל הליכים או אפשר את מאסרם לאחר התחלת ההליכים נגד אלה שיוודעים את מקום מחבואם.

(2) הוראות סעיף זה אינם חלים על עבריינים בפעם השניה,

סעיף 414 - ייגזר עונש מאסר לא פחות משלושה חודשים ובקנס שאינו פחות מעשרה דינרים על אדם שהשיג באמצעות איומים או על - ידי שימוש במעשי אלימות כל טובת הנאה בלתי חוקית לעצמו או לזולתו על - ידי:-

(1) סחיטה חתימה או קבלת כל שטר הכולל התחייבות, שיחרור מחוב, שטר חליפין, שינויו או השמדתו.

(2) עריכת שטר או קבלת טביעה, חתימה, חותם או סימן אחר עליו על מנת לפרוע אותו או לשנותו או להשחמט בו כשטר בעל ערך, ויוטלו עבודות פרך לתקופה זמנית באם המבצע נשא נשק שאיים בו על קרבן העבירה.

סעיף 415 - המאיים על אדם בגילוי דברים העלולים לפגום במעמד ובכבוד אותו אדם או במעמד ובכבוד אחד הקרובים של אותו אדם במטרה להשיג טובת הנאה בלתי חוקית לעצמו או לזולתו יהיה צפוי למאסר משבוע עד לשנתיים ובקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים.

(3) השימוש בחפצים של הזולת ללא זכות

סעיף 416 - כל המשחמש בלי זכות בדבר השייך לאחר באופן המסב לו נזק מבלי שהתכוון לגנוב את הדבר הזה יהיה צפוי למאסר עד לשישה חודשים, ובקנס עד לעשרים דינרים או באחד העונשים האלה.

ה פ ר ק ה ש נ י

הרמאות ושאר סוגי ההונאות

(1) הרמאות

סעיף 417 - המניע אדם למסור לו רכוש דניידי או דלא נייד, או מסמך המכיל התחייבות או ויתור על חוב והוא שם ידו עליהם במרמה:-

(1) בהשחמשו בטענה העשויה להביא את הנפגע להאמין בקיום תוכנית או מאורע או דבר אחר שלא קיימים למעשה, או להאמין בהשגת רווח דמיוני או בטשלום סכום כסף אשר קיבל במרמה או בקיום חשבון, שהוא

2) בהשתמשו בנכסי דניידי או דלא נידיי בידיעה שאין לו זכות להשתמש בהם - או,

(3) בייחסו לעצמו שם או תואר כוזבים,

דינו מאסר משלושה חודשים עד 3 שנים וקנס מ-5 דינר עד 50 דינר.

סעיף 418 - כל המנצל במרמה את מצוקתו של אדם, שהינו פחות מבן 18 שנה, או שהוא בלתי שפוי בדעתו, או מנצל את חולשתו או יצרו - ובאופן הגורם לו נזק - לוקח ממנו מסמך המוכיח הלוואה, או השאלת חפצים, או ויתור על מסמך מסחרי או אחר, או על התחייבות או ויתור על חוב, - דינו מאסר מחודשים עד שנתיים וקנס מדינר עד 20 דינר.

סעיף 419 - (1) המעניק או מפנה או ממשכן את רכושו בכוונה לרמות את נושיו, או -

(2) מוכר או מעביר כל חלק מרכושו, לאחר שניתן פסק דין המחייבו בתשלום כספים, ולפני ההוצאה לפועל או תוך חודשים לפני מתן פסק הדין, - בכוונה לרמות את נושיו -

דינו מאסר עד שנה.

סעיף 420 - בעל רכוש או עורך דינו או סוכנו, המוכרים או ממשכנים את הרכוש:-

(1) בהעלימם מהקונה או ממקבל המשכון מסמך המוכיח בעלות המכר או המשכון או כל זכות אחרת או משכון אחר הקשור באותו הרכוש,

(2) בזייפס תעודת עליה מתבססת או עשויה להתבסס הוכחת הבעלות על הרכוש,

דינם מאסר עד שנה.

סעיף 421 - כל מי שנחן שיק, מתוך כוונה רעה, שאין לו יתרה מספיקה כדי לשלמו או אם היתה היתרה פחות מהערך הנקוב בשיק או אם משך לאחר מתן השיק את כל היתרה או חלק ממנה וע"י כך תהיה היתרה לבלתי מספקת כדי לשלם השיק או אם נתן הוראה לנמשך שימנע מלשלם את השיק בצורה אשר אין החוק

אמחיר אותה ייענש במאסר משנה אחת עד שנתיים ובקנס מחמישים דינר עד למאתיים דינר ואין להוריד את עונש המאסר לתקופה שחפחה מחודש ימים ואח הקנס לסכום שיפחה מעשרה דינר כשישנם סיבות מקילות.

ה פ ר ק ה ש ל י ש י המעילה באמון והמעילות

סעיף 422 - מי שהופקד בידו כנאמן או כסוכן-רכוש, כספים, חפצים או מספכים הכוללים התחייבות או ויתור על חוב, השייכים לאחד, לשם הצבתם והחזרתם או לשם שימוש בהם בצורה שנקבעה או לשם שמירתם או לעבודה בהם - בשכר או ללא שכר - והוא העלימם או החליפם או נהג בהם מנהג בעלים או השתמש בהם בנגוד למה שנקבע, או סרב למסורם למי שהיה חייב למסרם - דינו מאסר מחודשיים עד שנתיים וקנס מעשרה דינר עד 100 דינר.

סעיף 423 - (1) שמש העברייך אשר ביצע את העבירות כנ"ל כמסרת, כשוליה, כפקיד או עובד - והנזק שנגרם עקב המעשה פוגע במעבדו - דינו מאסר שלא יפחה משנה אחת.

(2) העונש לא יפחה משלשה חדשים אם העברייך, אשר ביצע את המעשים דלעיל, היה:-

(א) מנהל מוסד צדקה או אחראי לפעילות מוסד כזה;

(ב) אפוטרופוס על קטינים ויחומים;

(ג) מוציא לפועל של צוואה או הסכם נשואין;

(ד) עורך - דין או נוטריון;

(ה) ממונה מטעם השלטונות לנהל או לשמור על רכוש השייך למדינה או לבודדים.

סעיף 424 - כל הנוהג מנהג בעלים ברכוש דניידי שהגיע לרשותו עקב סעותו של בעל הרכוש, ביודעו שהרכוש הוסג בצורה זו והעלימו או סרב להחזירו, - דינו מאסר עד ששה חדשים או קנס עד 50 דינרים.

הוראות כלליות לשלושת הפרקים הקודמים

סעיף 425 - (1) ישוחררו מהעונשים מבצעי העבירות שצוינו בשלושת הפרקים הקודמים באם הוסבו נזקים לקרבן העבירה על ידי הורים שלו או כשהקירבה בין העברייך לבין

הנפגע היא של בעל ואשה שלא נפרדו כחוק.

(2) אם חזר העברייך על מעשהו תוך תקופה של שלוש שנים הוא יהיה צפוי - על - פי חלונת הניזוק - לעונש שצויך כחוק פחות שני שלישים.

סעיף 426 - (1) העוונות שצוינו בסעיפים 415, 416, 422, 424 ו-425 לא ינקטו את ההליכים המשפטיים אלא על - פי חלונת הניזוק פרט למקרה של אלמוניות הניזוק.

(2) השימוש לרעה בנאמנות, והצפוי עונש בהתאם לסעיף (422) מחייב מאליו נקיטת הליכים אם נלווה אליו אחד המקרים המהמירים שצוינו בסעיף (423).

סעיף 427 - (1) חופחת מחצית העונש באם העוונות שצוינו בסעיפים המרכיבים את הפרק הראשון, השני, והשלישי הסבו נזק או הביאו למבצע תועלת בלתי חשובה ובאם הנזק הוסר כולו לפני פתיחת תביעה בבית המשפט.

(2) ואם הוחזר ערך הנזק או הוסר בזמן ההליכים המשפטיים ולפני הוצאה איזה פסק דין - ואפילו לא סופי - יופחת רבע העונש.

פ ר ק ר ב י ע ם רמאות במשא ומתן

(1) משקולות ומידות בלתי חוקיים או מזויפים ורמיה בכמות הסחורה

סעיף 428 - המשתמש או המחזיק במחסנו, חנותו או בדוכני המכירה או במקומות אחרים המיועדים למסחר, משקולות או מידות או כלים אחרים המשמשים לשקילה ולמידה והסונים מהמשקולות והמידות שנקבעו על - פי החוק או שאינם טובעים בהתם המיוחד לכך צפוי לעונש מאסר עד לשבוע ובקנס עד לחמישה דינרים או באחד העונשים האלה.

סעיף 429 - המחזיק באחד המקומות הנזכרים לעיל משקלות או מידות או כלים המשמשים לשקילה או למדידה מזויפים או בלתי מדויקים צפוי לעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בקנס עד לעשרה דינרים.

סעיף 430 - המוסר ביודעין סחורה לקויה בחסר על - ידי שימוש במשקלות

או מידוח או כלים לשקילה או למדידה, מזויפים או בלתי מדויקים, צפוי לעונש מאסר משלושה חודשים עד לשנתיים ובקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים.

סעיף 431 - המרמה אחר בין בכמות הסחורה הנמסרת ובין במהותה באם מהות זו הייתה המניע שגרם לעיסקה, יהיה צפוי לעונש מאסר משלושה חודשים עד לשנה ובקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים או באחד העונשים האלה.

סעיף 432 - כל המשקלות, המידות, וכלי השקילה והמדידה המזויפים או השונים מהמשקלות והמידות שנקבעו בחוק יוחרמו בהתאם להוראות סעיף (31)

(2) רמיה בסוג הסחורה

סעיף 433 - המימה בחור צד לחוזה בטיב הסחורה או בתכונותיה, ביסודותיה או בהרכב הפרטים התועלתיים שבה או בסוגה או במקורה במידה וקביעת הסוג והמקור הם על - פי הסכם או על-פי הנוהג הגורם העיקרי למכירה, יהיה צפוי למאסר מחודש עד לשנה ובקנס מחמשה דינרים עד לחמישים דינרים או באחד מהעונשים האלה.

(3) עיכוב חופש המכירות בפומבי

סעיף 434 - המשבית או המעכב את חופש הפומביות במה שקשור במכירה, קנייה, השכרה, או חוזים והתחייבויות על - ידי איומים, מעשי אלימות, שקרים, או הרחקת ציבור המציעים או הקבלנים חמורת כסף, מענקים או הבטחות או באיזה אמצעי אחר, צפוי לעונש מאסר לתקופה מחודש אחד עד לשישה חודשים ובקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים.

(4) ספיקולציות בלתי חוקיות

סעיף 435 - ייגזר עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שנה ובקנס שלא יעלה על מאה דינרים על כל אדם המעלה או המוריד במעשי מרמה את מחירי הסחורות או את מחירי ניירות הערך, המסחדיים - ציבוריים או פרטיים - הנסחרים בבורסה וביחוד:-

(1) על - ידי פירטום פרטים בדויים או ידיעות כוזבות, או-

(2) על - ידי הגשת הצעות מכירה או קנייה בכוונה
לזעזע את המחירים, או -

(3) על - ידי כל מעשה העלול להרוס את יסודות ההיצע
והביקוש בשוק.

סעיף 436 - יוכפל העונש באם היזה עליה או ירידה במחירי הדגנים,
הקמח, הדלק, הסוכר, השמן, הבשר, המקנה וכו' ממצרכי
המזון.

ה ו ר א ו ת כ ל ל י ו ת

סעיף 437 - יוטל העונש במידה והותל בביצוע העבירות שצוינו בסעיף
(430) ובסעיפים שצוינו בפרק הרביעי.

פ ר ק ח מ י ש י

(1) פשיטת רגל במירמה בכוונה להסב נזק לנושים

סעיף 438 - (1) פושטי רגל במירמה באופן שפורט בהוראות המיוחדות
לפשיטת רגל, ושותפיהם בעבירה בהתאם להוראות
האמורות, צפויים לעבודות פרך זמנית.

(2) מי שהוכרז עליו כפושט רגל באשמחו, יהיה צפוי
לעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שנתיים.

סעיף 439 - בעת פשיטת רגל של חברה מסחרית, יהיו צפויים לעונש
שצוין בסעיף קטן (1) של הסעיף (438), פרט לשותפים
(בקולקטיב) והחברים בחברות ציבוריות שיש להן מניות,
כל אחד מ:-

(א) החברים הפעילים שהיו רגילים להתערב בעסקי החברה.

(ב) מנהלי החברה הציבורית בעלת מניות ובאחריות
מוגבלת.

(ג) המנהלים וחברי מועצת ההנהלה והסוכנים המורשים
וחברי ועדת הביקורת וההשבונאים המוסמכים ופקידי
החברות הנזכרות ובעלי המניות.

באם ביצעו בעצמם כל מעשה של פשיטת רגל במירמה, או
הקלו או אפשרו את בצועו בזדון, או פרסמו דוחו"ת
או מאזנים בלתי נכונים או חילקו דיודנדים מדומים.

סעיף 440 - חברה מסחרית שפשטה את הרגל, ייגזר עונש של "פשיטת רגל ברשלנות" על כל אדם מאלה שנזכרו לעיל ושניהלו או עבדו באותה חברה וביצעו אחד העבירות שצוינו בסעיף קטן (2) מסעיף (438).

(2) מירמה בכדי להסב נזק לנושים

סעיף 441 - כל חייב, במטרה לאבד את זכויות הנושים או למנוע הוצאה לפועל על נכסיו הקבועים, המפחית את נכסיו בכל אופן שהוא ביחוד על - ידי חתימה על שטרות מדומים או על-ידי הצהרת שקר על מציאת אקטיב או בטולו כולו או מקצתו, או על - ידי הסתרה נכסיו, הברחתם, מכירתם, השחתתם, פגימתם, כולם או מקצתם, יהיה צפוי לעונש מאסר לחקופה מחודש אחד עד לששה חודשים ובקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים.

סעיף 442 - אם בוצעה העבירה בטם החברה או מטעמה, יינקטו נגד החברה צעדי זהירות, וכל האנשים האחראים בחברה ושהשתתפו במעשה או הקלו או אפשרו את ביצועו, בזדון, יהיו צפויים לעונשים שצוינו בסעיף הקודם.

פ ר ק ש י ש י

נזקים הפוגעים בנכסי הממלכה ובנכסי הפרט

(1) חרב והרס

סעיף 443 - המחריב או ההורס בזדון בנינים ומצבות זכרון ופסלים וכו' מהמחקנים שנועדו לטובת הציבור או לקישוט כללי או איזה חפץ נייד שיש לו ערך היסטורי, יהיה צפוי לעונש מאסר משלושה חודשים עד לשלוש שנים ובקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים.

סעיף 444 - (1) ההורס בזדון את בנין הזולת, כולו או מקצתו, יהיה צפוי לעונש מאסר משלושה חודשים עד לשנהיים ובקנס מחמישה דינרים עד לעשרים וחמישה דינרים.

(2) אם ההרס בוצע - ולו חלקית - לגבי בקתוה, קירות בלחי מטויחים, או קירות שנבנו מאבני דבש ללא טיט, יגזר עונש מאסר עד לשישה חודשים או בקנס עד לעשרים דינרים.

סעיף 445 - (1) המטב נזק, מרצון, לנכסי דנידי של אחרים, יהיה צפוי

על סמך חביעה הניזוק לעונש מאסר שלא יעלה על שנה או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים או בשני העונשים יחד.

(2) ויתורה פרט מבטל את זכות החביעה הכללית.

(2) השגח גבול וגזילת רכוש

סעיף 446 - הסותם, ולו באופן חלקי, בור או הורס חומה מאיזה חומר שהוא או הקורע או עוקד גדר בין אם הוא ירוק ובין אם הוא יבש, או הורס, מחריב, או מעביר איזה ציון גבול שבין הנכסים השונים יהיה צפוי לעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על עשרים דינרים.

סעיף 447 - אם בוצעה העבירה הנזכרת לעיל בכדי להקל על גזילת קרקע או גזילתה על - ידי איומים או מעשי אלימות נגד אנשים, ייענש העבריין במאסר לתקופה מחודש עד לשנה, ובקנס מחמישה דינרים עד לעשרים וחמישה דינרים.

סעיף 448 - (1) מי שאינו נושא שטר רשמי של זכות בעלות או זכות החזקה ותפס חזקה על נכס או חלק מנכס השייך לאחר מבלי הסכמתו, יהיה צפוי לעונש מאסר עד לשישה חודשים.

(2) ובאם העבירה היתה מלוה באיום או במעשה אלימות יהיה העונש מאסר מחודש עד לשנה, ובאם העבירה בוצעה על - ידי קבוצת אנשים שביניהם שניים לפחות מזוינים, יהיה העונש מאסר משלושה חודשים עד לשלוש שנים.

(3) העונש יוטל כשהוחל במעשה העבירה שנזכרה בסעיף קטן (2).

(3) פגיעה ביבולים, בבעלי חיים ובכלים חקלאיים

סעיף 449 - (1) העוקר או משחית יבולים קיימים, עצים, או שיחים, שניטעו או גדלו באופן טבעי, או נטיעת אחרות שאינן נוחנות פרי, או המעלה בעלי חיים עליהם בכוונה להשחיתם, יהיה צפוי לעונש מאסר משבוע אחד עד לשלושה חודשים או בקנס מחמישה דינרים עד לעשרים וחמישה דינרים או בשני העונשים יחד.

(2) ואם המבצע עקד או השחית הרכבו או עצים הנותנים פרי או נצריהם, או איזה עץ שיש לו ערך חקלאי, מסחרי או חקשייתי, יהיה צפוי למאסר מחודש עד לשנתיים ובקנס על כל הרכבה או עץ או נצר דינר אחד.

סעיף 450 - המעלה או רועה מקנה ושאר בעלי חיים על אדמה מצודרת או נטועה עצים או זרועה או שיש יבולים ושאינה שייכת לו, או כתוצאה מרשלנותו, והזנחתו גרם שבעלי חיים אלה ייכנסו לאותם המקומות, יהיה צפוי לעונש מאסר משבוע אחד עד לחודשיים או בקנס מחמישה דינרים עד לעשרים דינרים ויחויב בעל המקנה בכל הנזק וההפסד, בתנאי שיהיה לו הזכות לדרוש את החזרת החיוב מהרועה.

סעיף 451 - באם הצטמצמה העבירה על גזימת ההרכבו או העצים או הנצרים יופחת מעונש שצוין בסעיף הקודם החצי.

סעיף 452 - (1) ההורג בזדון וללא צורך בעל חיים המשמש לגרידה או לנשיאת משאוח או לדכיבה, או ההורג איזה סוג שהוא מהמקנה השייך לאחר, ייגזר עליו עונש באופן הבא:-

(א) אם העבירה בוצעה במקום המוחזק על - ידי בעל הבהמה או הנוהג בו באיזה אופן שהוא, ייאסר העבריין לתקופה שלא תעלה על שנתיים.

(ב) ואם העבירה בוצעה במקום הנמצא באחזקת העבריין, ייאסר העבריין לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.

(ג) ואם העבירה בוצעה במקום שאינו שני המקומות הנזכרים לעיל, ייאסר לתקופה שלא תעלה על שנה אחת.

(ד) ואם העבירה בוצעה באמצעות רעל, יהיה העונש בכל מקרה מאסר מחודש עד לשנתיים.

(2) ההורג בזדון וללא צורך בעל חיים מאולף או ביה"ח יי'ענש במאסר עד לשלושה חודשים או בקנס שאינו עולה על חמישים דינרים.

(3) המכה או פוצע בזדון וללא צורך אחד מבעלי חיים שנזכרו בסעיף זה באופן המונע אותו מלעבוד או הגורם לו חבלה חמורה דינו מאסר עד חודש או בקנס שאינו עולה על עשרים דינרים.

(4) הגורם מווח לאחד מבעלי חיים שנזכרו לעיל על ידי שיחרור אחד המטורפים או אחד מחיות הטרף או באיזה אופן שהוא, יהיה צפוי לעונש שצוין בסעיף קטן (3).

סעיף 453 - המשחית בדרון כלים חקלאיים או שבירתם או קילקולם, דינו מאסר לתקופה שלא תעלה על שנה או בקנס שאינו עולה על מאה דינרים.

סעיף 454 - כנופייה מזוינת שלא יפחת מספר אנשיה מחמישה אנשים ההורסת או משחיתה בפומבי רכוש, חפצים, יבול של אחרים על ידי שימוש בכח ובמעשי אלימות דין אנשיה עבודות פרך זמנית.

פ ר ק ש ב י ע עבירות הקשורות בתקנות המים

סעיף 455 - ייגזר עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שנה ובקנס שלא יעלה על עשרים וחמישה דינרים או באחד משני העונשים האלה על אדם המבצע ללא רשות:-

(1) עבודות קדיחה לחיפוש אחרי מים הנמצאים מתחת לאדמה או מים מתפרצים או לשם עצירתם אלא אם היתה המטרה קדיחת בארות מים לא מתפרצים באדמה פרטית.

(2) בצוע חפירות במרחק מגדות מעברי המים או מתעלות ההשקיה, הביוב והניקוז שהוא פחות מעומק החפירות האלה ובכל מקרה פחות משלושה מטרים.

(3) עקירת אבנים, כריית חול או עפר, עקירת עצים, שיחים או עשבים מהגדות האלה או מהאגנים של מעברי המים - זמניים או קבועים, או מגדות האגמים, הביצות הברכות והפלגים.

(4) פגיעה באיזה אופן שהוא בגדות המעינות ומעברי המים - זמניים או קבועים - והביצות, האגמים, הברכות והפלגים או בגדות תעלות ההשקיה או הביוב או המים וצינורות שנבנו בהרשאה לטובת הציבור.

(5) מניעת זרימת המים הציבוריים בצורה חופשית.

(6) בצוע איזה מעשה - קבוע או זמני - העלול להשפיע על זרימת כמויות המים הציבוריים.

סעיף 456 - ייבזר עונש מאסר לתקופה שלא העלה על ששה חודשים ובקנס שלא יעלה על עשרים וחמישה דינרים על כל אדם המחריב, הופך, או הורס כל מבנה שהוקם על פנה לנצל את המים הציבוריים ושמירוחם או שהוקם כהגנה מפני ביאות מים אלה ובפרט הגשרים, הסכרים, המעברים והתעלות המשמשות להשקייה, ניקוז או סילוק המים וצינורות המים הגלויים והנסתרים בין אם המים ניתנו על - פי זיכיון ובין אם לאו.

עיף 457 - ייבזר עונש מאסר לתקופה שלא העלה על שנה ובקנס שלא יעלה על עשרים דינרים כל אדם:-

(1) השופך או המסליך לתוך מים ציבוריים, בין שהוענקו עפ"י זיכיון ובין אמלא, נוזלים או חומרים המזיקים לבריאות או לשלוח הציבור או המונעים ממנו את ניצול המים האלה.

(2) המסליך זבל של בעלי חיים או שם ליכלוך באדמוח הנמצאות בתחום שנקבע על - ידי הרשות לשם הגנה על מעיין המשמש לתועלת הציבור.

(3) עשה איזה מעשה העלול לזהם את המעיין או המים שמהם שוחים הזולת.

סעיף 458 - המזהם בזדון מעיין או מים ששוחים ממנו הזולת, יהיה צפוי לעונש מאסר משנה עד לשלוש שנים ובקנס שאינו עולה על חמישים דינרים.

ש ע ר ש נ י י מ ע ש ר עבירות קלות

פ ר ק ר א ש ו ן

הגנה על הכבישים, המקומות הציבוריים ורכוש הפרט

סעיף 459 - ייבזר עונש מאסר עד לשבוע או בקנס עד לחמישה דינרים על כל אדם הגורם לז-

(1) הריסת הכבישים והרחבות הציבוריים.

(2) חרישה, זריעה או נסיעה ללא הרשאה באדמה הנמצאת בתחום שבעים וחמישה סנטימטרים משפת הכביש הציבורי.

(3) עקירת או השחתת השלטים ולוחות המספרים והקילומטרים

הנקבעים בהצטלבות הרחובות או על הבנינים או על אחד הצדדים.

סעיף 460 - יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל אדם:-

- (1) המציף במים את הכביש הציבורי או את רכוש הזולת על ידי העלאת רמת שפך המים הנמצאים בתחומו ממה שנקבע בתקנות או על - ידי עשייתו איזו טעות אחרת.
- (2) חוסם ללא הצדקה או רשות את המעבר החופשי בכל דרך ציבורית בהניחו או בהשאירו שם איזה דבר המפריע לבטחון ולחופש המעבר או המעכב את חופש המעבר בחפרו שם חפירות.
- (3) מזניח לקבוע אזהרות ביום ומנורות בלילה לפני כל חפירות וכו' מהעבודות שהודשה לו לקבוע ברחבות ובדרכים הציבוריות.
- (4) מכבה כל מנורה או פנס המשמשים להארת רשות הרבים או עוקר, משחית, מסיר או מכבה מנורה שהועמדה כדי להראות על מציאותה של איזו חפירה החפורה ברחוב או על כל דבר אחר המונח ברחוב.
- (5) מניה או משאיר ברשות הרבים זוהמה או אשפה או דבר אחר.
- (6) משליך או מפיל בלי זהירות על אחד האנשים אשפה וכו' מהדברים המזיקים.
- (7) מדביק כרוזים על מצבות זכרון, בנינים ציבוריים, בתי - עלמין ובנינים המשמשים לפולחן.
הסרת והובלת הכרוזים או הדברים החוסמים את המעבר בדרכים הם על חשבון המבצע.

סעיף 461 - (1) יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל אדם העושה במקומות מאוכלסים את אחד המעשים:-

- (א) מריץ בעלי חיים המשמשים לגרירה, להעמטה, ולרכיבה או מתירם.
- (ב) יורה בנשק חם או זורק חומרי פיצוץ ללא סיבה.

(ג) זורק זיקוקין במקומות העלולים לסכן חיי האנשים או את הרכוש.

(2) כלי היריה והזיקוקין שיחפסו יוחרמו.

(3) במקרה שזוין בסעיף קטן (ב) אפשר לגזור עונש מאסר לתקופה עד שבוע על המבצע.

סעיף 462 - כל שהנהו בעל בית מלון, בית מרזח, וחדרים מרוהטים להשכרה, המזניח לנהל ספר תקין שבו יירשם לפי המספר הרץ את שם כל אדם לן או שוהה בלילה אצלו, מקצועו, מקום לידתו, תאריך הלינה ותאריך עזיבתו את המקום, ושאינו מראה ספר זה בעת כל דרישה על - ידי רשות מוסמכת דינו קנס עד לחמישה דינרים.

סעיף 463 - יוטל קנס עד לחמישה דינרים על האנשים שנזכרו בסעיף הקודם ועל מנהלי תיאטרונים ובעלי קולנוע וכו' מהמקומות הציבוריים באם הזניחו את נקיון מקומותיהם.

סעיף 464 - יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל אדם המחדשל לטפל, לתקן ולנקות את התנורים והארובות של המאפיות ובתי החרושת ואחרים מהמקומות שבהם משתמשים באש.

סעיף 465 - יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל אדם הנכנס ללא זכות כניסה או מעבר לשטח בלתי מגודר או נזרע או הוכן להיזרע.

פ ר ק ש נ י

עבירות קלות נגד המוסר, השלווה והבטחון הציבוריים

סעיף 466 - המחדחץ בפני העוברים ושבים באופן הפוגע בצניעות, או המופיע במקום ציבורי או מורשה לציבור באופן כזה, דינו מאסר לתקופה שאינה עולה על שבוע ובקנס עד לחמישה דינרים.

סעיף 467 - יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל אדם:-

(1) מבלי הצדקה הקים רעש או שאון המפריע את מנוחת הציבור.

(2) זורק בזדון אבן וכדומה מהעצמים הקשים או אשפה על המכוניות, הבנינים, בתי הזולת, גדרותיהם, גינותיהם, וברכותיהם.

(3) התיר בעל חי מזיק או שחרר מטורף הנמצא תחת פיקוחו.

(4) דחף את כלבו כדי לתקוף את העוברים ושבים או לרדוף אחריהם או לא עיכב בעדו אפילו אם לא הסב נזק או פגיעה.

סעיף 468 - המרפס או מוכר או מציע ציורים, תמונות או צילומים המציגים את הירדנים באור לא נכון או העלולים לפגוע בכבודם ויוקרתם, יהיה צפוי למאסר עד לשבוע ובקנס עד לחמישה דינרים ויוחרמו אותם הציורים, התמונות והצילומים.

סעיף 469 - המוכר סחורה או איזה חומר וביקש מחיר העולה על המחיר שנקבע על ידי הרשות, דינו מאסר עד לשבוע או בקנס עד לחמישה דינרים, אלא אם צוין בחוק על עונש חמור יותר.

סעיף 470 - המסרב לקבל את המטבע הירדני לפי הערך הנקוב בו, דינו מאסר עד לחודש אחד או בקנס עד לעשרה דינרים.

סעיף 471 - (1) יוטל עונש בגין חטא על העוסק למטרת רווח בספיריטיזם או בהרדמה מגנטית או באצטגנינות או בקריאת כפות הידיים או בקריאת קלפים וכל דבר הקשור בתורת הנסתר ויוחרמו הבגדים, המטבעות, והחפצים שהשתמש בהם.

(2) החוזר על המעשה ייענש במאסר עד לשישה חודשים ובקנס עד לעשרים דינרים ואם העוסק היה נכרי אפשר להגלותו.

פ ר ק ש ל י ש י ב ת ס ג ס ל ב ע ל י ח י י מ

סעיף 472 - ייגזר עונש מאסר עד לשבוע ובקנס עד לחמישה דינרים על כל אדם:-

(1) העוזב בעל-חי ביתי שבבעלותו ללא מזון או מזניה אותו הזנחה גמורה.

(2) המכה באכזריות, מעמיט למעלה מן המדה או מענה בעל-חי מאולף או ביתי.

(3) המעביד בעל-חי שמסיבת מחלתו, גילו, פציעתו או מומו אין הוא מסוגל לעבודה.

פ ר ק ר ב י ע י
הפרת ההוראות היוצאות מהשלטונות

סעיף 473 - (1) ייגזר עונש מאסר עד לשבוע או בקנס עד לחמישה דינרים או בשני העונשים יחד, על כל אדם הנמנע מלבצע צו שיצא מבית משפט ממלכתי המצווה לעשות או לחדול מלעשות איזה מעשה; וייגזר אותו עונש על כל המונע בפועל הקמת בנינים שבנייתם הורשחה על - ידי הרשות המוסמכת.

(2) יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל מי שהתחיל או סרב להישמע להוראות הרשות האדמיניסטרטיבית ביהם לתיקון או הריסת בנינים הנוטים להתמוטט.

סעיף 474 - יוטל עונש מאסר עד לחודש אחד ובקנס עד לחמישה דינרים על כל אדם בין אם הוא בעל מקצוע, אמן ובין אם לא, הנמנע ללא הצדקה מלהוסיט עזרה או בצווע איזה מעשה או שירות בעת אירוע מקרה טביעה, שטפון, שריפה או איזה אסון אחר או בעת שוד בדרכים, מעשה ביזה, עבירה בפני עדים, קריאה להצלה או בעת הוצאה לפועל של צוי בית המשפט.

ב י ט ו ל י ם

סעיף 475 - יבוטלו החוקים הבאים:-

- (1) החוק הפלילי העותומני על כל ההוספות והתיקונים.
- (2) חוק בחי הזנות שפורסם בעתון הרשמי מספר 165 מיום 1.9.1927.
- (3) החוק הפלילי מספר 74 לשנת 1936 שפורסם בעתון הרשמי הפלשטינאי מספר 652 מיום 12.12.1936.
- (4) החוק הפלילי (תיקון) מספר 37 לשנת 1937 שפורסם בעתון הרשמי הפלשטינאי מספר 740 מיום 25.11.1937.
- (5) החוק הפלילי (תיקון) מספר 59 לשנת 1939 שפורסם בעיתון הרשמי הפלשטינאי מספר 973 מיום 28.12.1939.
- (6) החוק הפלילי (תיקון) מספר 21 לשנת 1944 שפורסם

בעתון הרשמי הפלשתינאי מספר 1344 מיום 29.6.1944.

(7) החוק הפלילי (תיקון) מספר (2) מספר 41 לשנת 1944
שפורסם בעתון הרשמי הפלשתינאי מספר 1380 מיום
28.12.1944

(8) החוק הפלילי (תיקון) מספר 30 לשנת 1945 שפורסם
בעתון הרשמי הפלשתינאי מספר 1436 מיום 4.9.1945

(9) החוק הפלילי (תיקון) מספר 57 לשנת 1946 שפורסם
בעתון הרשמי הפלשתינאי מספר 1536 מיום 20.11.1946

(10) החוק הפלילי (תיקון) מספר 1 לשנת 1947 שפורסם
בעתון הרשמי הפלשתינאי מספר 1563 מיום 15.3.1947

(11) חוק בזיון בתי המשפט, השער העשרים ושלוש מקובץ
החוקים הפלשתינאיים.

(12) חוק מספר 89 לשנת 1951 (תיקון), לחוק החוק הפלילי
מספר 85 לשנת 1951 שפורסם בעתון הרשמי מספר 1080 מ
1.8.1951

(13) חוק מספר 4 לשנת 1954 (תיקון לחוק הפלילי מספר
85 לשנת 1951) שפורסם בעתון הרשמי מספר 1169
מיום 1.2.1954

(14) חוק מספר (31) לשנת 1958 (תיקון לחוק הפלילי מספר
85 לשנת 1951) שפורסם בעתון הרשמי מספר 1392
מיום 22.7.1958

(15) כל חוק ירדני או פלשתינאי אחר שיצא לפני חקיקת
חוק זה עד כמה שחוקים אלו סותרים את הוראות חוק
זה.

סעיף 476 - ראש המיניסטרים ושר המשפטים אחראים לבצוע חוק זה.

10.4.1960

סעיד אל-מופתי

מוחמד עלי
אל - געברי

עלי מסמר

ראש המיניסטרים
הזאע אל - מג'אלי

שר המשפטים
אנואר אל נשאשיבי